

รายงานผลการวิจัย

ทุนวิจัยงบประมาณแผ่นดินปี 2532

ว.ค.ศ 03 02/32

ความรู้ และ ทักษะ
ต่อการติดสารเสพติด
และ
พฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง
ของเด็ก และ เยาวชน
ที่ต้องโทษ

KNOWLEDGE AND ATTITUDES
TOWARDS DRUG ABUSE AND
RELATED ANTISOCIAL BEHAVIOUR
OF JUVENILE DELINQUENTS

ISBN 974-634-8183

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำนำ

เมื่อปีงบประมาณ 2532 สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ให้ดำเนินการวิจัย เรื่อง ความรู้ทัศนคติต่อการติดสารเสพติดและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องของเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษ (Knowledge and attitudes towards drug abuse and related antisocial behaviour of juvenile delinquents) การศึกษานี้แสดงภาพรวมของเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษคดีสารทั้งหมดและคดีอื่นๆ อีกบางส่วน ข้อมูลที่น่าสนใจประกอบด้วยลักษณะประชากร สภาพแวดล้อมทางสังคม ลักษณะการต้องโทษ พฤติกรรมและทัศนคติการใช้สารฯ สิ่งมีนเมา และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ทั้งนี้เพื่อผู้อ่านรายงานนี้จะเกิดความเข้าใจถึงสภาพทั่วไปของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายในลักษณะต่างๆ กัน

การศึกษานี้แสดงให้เห็นความเชื่อมโยงของลักษณะประชากรและปัจจัยสาเหตุต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมอันไม่พึงปรารถนาของสังคมโดยส่วนรวม ซึ่งพฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้เกิดขึ้นอย่างผสมผสานกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกิดกับเด็กและเยาวชนที่จะเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต จึงคิดว่าข้อมูลเหล่านี้ น่าสนใจมาก นอกจากนี้ได้นำข้อมูลออกเผยแพร่ในการประชุมวิชาการและจุลสาร ซึ่งเป็นการเสนอเพียงบางประเด็น ทั้งนี้ด้วยข้อจำกัดบางประการและคิดว่าท่านที่เคยได้ฟัง หรืออ่าน ถ้าต้องการทราบรายละเอียดเพิ่มเติมสามารถค้นหาได้ อีกทั้งสถาบันฯ ได้เห็นถึงคุณค่าของงานนี้ จึงได้พิมพ์ออกเผยแพร่แก่ผู้สนใจทั่วไป ซึ่งคิดว่าข้อมูลต่างๆ เหล่านี้คงจะเป็นประโยชน์ตามสมควร

ศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์ พิระศักดิ์ จันทร์ประทีป
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	I
กิตติกรรมประกาศ	II
นิยาม	III
บทคัดย่อ (ภาษาไทย)	IV
บทคัดย่อ(ภาษาอังกฤษ)	V
ประวัติความเป็นมาของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง กรุงเทพมหานคร.....	1
ความสำคัญของปัญหา.....	2
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	3
วัตถุประสงค์จำเพาะ.....	3
กลุ่มประชากรเป้าหมายและวิธีการรวบรวมข้อมูล.....	3
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	4
ผลการศึกษา.....	4
ก. ข้อมูลทั่วไป.....	4
ก.1 สภาพความเป็นอยู่และครอบครัว.....	4
ก.2 การศึกษาและพฤติกรรมในโรงเรียน.....	5
ก.3 สังคม สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัย.....	5
ข. ลักษณะการต้องโทษ.....	5
ค. การใช้สารเสพติด.....	6
ค.1 ประสบการณ์ใช้สารเสพติด.....	6
ค.2 การใช้สารเสพติดในระยะ 30 วัน ก่อนต้องโทษ.....	6
ค.3 การหยุดใช้สารเสพติด.....	6
ค.4 ความรู้และทัศนคติการใช้สารเสพติด.....	7
ค.5 การดื่มสุราและลักษณะประชากร.....	7
ค.6 การดื่มสุราและการใช้สารเสพติด.....	7
ง. การมีเพศสัมพันธ์.....	7
จ. การมีเพศสัมพันธ์และการใช้สารเสพติด.....	8
ฉ. การศึกษาเฉพาะกรณีและตัวอย่างกรณีศึกษา.....	9
ช. สรุป วิจาร์ณผลและข้อเสนอแนะ.....	25
เอกสารอ้างอิง.....	26
ภาคผนวก 1 ตารางข้อมูลสถิติ.....	27
ภาคผนวก 2 แบบสอบถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์.....	33
ภาคผนวก 3 ข้อมูลสถิติเด็กและเยาวชนที่ถูกจับ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง : 2527-2537.....	37
ภาคผนวก 4 สภาพความเป็นอยู่และการปฏิบัติตนของเด็กและเยาวชนในสถานฝึกอบรม.....	40

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษางานวิจัยเบื้องต้นครั้งนี้ สำเร็จได้ด้วยความร่วมมือของหลายฝ่ายด้วยกัน คณะผู้วิจัยใคร่ขอขอบคุณ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติที่ให้การสนับสนุนเงินทุนในการดำเนินงานของโครงการฯ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง กรุงเทพมหานคร และเจ้าหน้าที่ในสถานฝึกอบรมเด็กและเยาวชนทั้ง 5 แห่ง ซึ่งได้แก่ บ้านเมตตา บ้านมฤตดา บ้านกรรณา บ้านอุเบกขา และบ้านปราณี ที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ วิชัย โปษยะจินดา ผู้ให้คำปรึกษา แนะนำ และวิจารณ์ ขอขอบคุณนักวิจัยและเจ้าหน้าที่วิจัยสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้การช่วยเหลือสัมภาษณ์กลุ่มประชากรเป้าหมาย คุณวันเพ็ญ พรเจริญ ได้ช่วยในการพิมพ์รายงานวิจัยนี้ให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามเจ้าหน้าที่สัมภาษณ์

กัลยา ชาพวง

ชนิดา พลาบุษ

ณัฐวรรณ ดินทนพันธ์

ถนิมภรณ์ นิลกาญจน์

บุญสง ศรีมณฑา

เริงศักดิ์ บุญบรรดาลชัย

วิไล ชินเวชกิจวานิชย์

วินัส อุดมประเสริฐกุล

สมชาย อิศระวาณิชย์

นิยาม

คดีสารา	ได้แก่	คดีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติดทุกชนิด ซึ่งได้แก่คดีเสพ ครอบครอง และจำหน่าย
คดีอื่นๆ	ได้แก่	คดีอื่นๆ ที่นอกเหนือจากคดีสารา เช่น คดีลักทรัพย์ วิวราร ล้วงกระเป๋า ช่มชืน อนาจาร ฯลฯ
เด็กา	ได้แก่	เด็กและเยาวชน ชายและหญิง
เด็กาชาย	ได้แก่	เด็กและเยาวชนชาย
เด็กาหญิง	ได้แก่	เด็กและเยาวชนหญิง
สถานพินิจา	คือ	สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง
สถานฝึกา	คือ	สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน
เด็ก	ได้แก่	บุคคลที่อายุเกิน 7 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่เกิน 14 ปีบริบูรณ์
เยาวชน	ได้แก่	บุคคลที่อายุเกิน 14 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่ได้รับความถึงบุคคลบรรลุนิติภาวะ ด้วยการสมรส

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความรู้และทัศนคติต่อการติดสารเสพติดและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องของเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษ

วิชา ด้านร่างกาย อารมณ์ พึ่งพา ศีลธรรม แจ่มถาวร

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เข้าใจถึงลักษณะสภาพความเป็นอยู่ สภาพแวดล้อมทางสังคมและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่ต้องติดสารเสพติดและคดีอื่นๆ ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง จำนวนตัวอย่างที่ศึกษา 687 ราย เป็นชาย 564 ราย จากสถานฝึกอบรมชาย 4 แห่ง ได้แก่ บ้านเมตตา บ้านมูทิตา บ้านกรุณาและบ้านอุเบกขา และหญิง 1 แห่ง จากสถานฝึกอบรมบ้านปราณี จำนวน 123 ราย เป็นผู้ต้องโทษคดีสารา ร้อยละ 23 ที่เหลือเป็นคดีอื่นๆ

กลุ่มที่ศึกษาเป็นเด็กและเยาวชน อายุระหว่าง 8-24 ปี ร้อยละ 80 เป็นผู้ที่มีงานทำ บางส่วนหารายได้พิเศษจากการลักขโมยหรือขายสารา ก่อนถูกจับร้อยละ 16 กำลังศึกษาอยู่ ครั้งหนึ่งของเด็กามาจากต่างจังหวัด ร้อยละ 22 อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด เด็การ้อยละ 40 รายงานว่าอาศัยอยู่กับพ่อแม่ และร้อยละ 23 ของกลุ่มนี้รายงานว่ามีพ่อแม่ทะเลาะกันในช่วง 1 เดือนก่อนถูกจับ ร้อยละ 60 รายงานว่าพ่อตีแม่ประจำ คนในครอบครัวร้อยละ 26 เคยต้องโทษ พบว่าเด็กหญิงมีความกลัวใจมากต่อการถูกดูว่ากล่าว ขณะที่เด็กชายจะกังวลเรื่องการทะเลาะวิวาทเป็นส่วนใหญ่ เด็กาคดีสารา และคดีอื่นๆเคยถูกจับมาก่อน ร้อยละ 50 และ 30 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามการต้องโทษครั้งนี้ เด็กชายคดีสารา ถูกตัดสินลงโทษต่ำกว่า 1 ปี มากกว่าเด็กหญิง 2 เท่า ร้อยละ 66 และ 30 ทั้งนี้เนื่องจากครึ่งหนึ่งของ เด็กหญิงต้องคดีขายสารา

เด็กชายและหญิงคดีสารา ร้อยละ 5 และ 38 ไม่เคยใช้สาราเลย ส่วนคดีอื่นๆประมาณครึ่งหนึ่งเคยใช้สารา เด็กาส่วนมากจะเริ่มจากสาราที่หาได้ง่ายในสังคม เช่น สารระเหย ไปจนถึงสารชนิดที่มีฤทธิ์ร้ายแรงและหาง่ายในกลุ่มผู้เสพ เช่น เฮโรอีน ชนิดที่นิยมใช้คือ สารระเหยและกัญชา อายุที่เริ่มใช้อยู่ระหว่าง 14-16 ปี สาเหตุหลักคืออยากทดลอง ผู้ที่เคยใช้มากกว่าร้อยละ 85 ไม่เคยรักษาเพื่อหยุดใช้สารา เด็กชายและหญิงรายงานว่าเคยอดเองเป็นระยะเวลาสั้นๆ ร้อยละ 27 และ 24 ตามลำดับ เด็กาส่วนใหญ่รายงานว่าสาราเป็นสิ่งที่ไม่ดี เพราะทำให้เสียสุขภาพร่างกายและจิตใจ เด็กาไม่เคยใช้สาราจะรู้จักสารระเหยในอัตราสูงสุด รองลงมาได้แก่ กัญชา เด็กาประมาณ 1 ใน 3 เคยตีแม่สุรา สาเหตุของการตีแม่ครั้งแรกระหว่างชายและหญิงต่างกัน เด็กชายร้อยละ 5 รายงานว่าตีสุรา ประมาณครึ่งหนึ่งของเด็กชายมีประสบการณ์ตีแม่สุราก่อนใช้สาราอย่างน้อย 1 ปี และ 1 ใน 3 ใช้ในช่วงอายุเดียวกัน

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ศึกษา เด็กาทั้งชายและหญิงประมาณร้อยละ 60 รายงานว่าเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 80 มีประสบการณ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 14-16 ปี นอกจากนี้เด็กชาย หญิง ร้อยละ 77 และ 43 เคยมีคู่นอนมาแล้วมากกว่า 1 คน เด็การ้อยละ 8 รายงานว่าใช้ถุงยางทุกครั้งขณะมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้พบว่า กลุ่มที่เคยใช้สาราจะมีประสบการณ์ทางเพศในอัตราที่สูงกว่ากลุ่มไม่เคยใช้ 2 เท่าทั้งชายและหญิง โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กชายอายุ 7-14 ปี มากกว่า 8 เท่า กล่าวโดยสรุปแล้วการที่เด็กากลุ่มนี้มีพฤติกรรมต่างๆก่อนวัยอันสมควร เช่น พฤติกรรมทางเพศ และหรือมีพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาของสังคมโดยส่วนรวม เช่น พฤติกรรมการใช้สารา น่าจะมีสาเหตุมาจากปัจจัยหลายประการประกอบกันและจากข้อมูลที่ศึกษา บ่งว่าปัจจัยจากสภาพทางสังคมและสิ่งแวดล้อม น่าจะมีอิทธิพลค่อนข้างมากที่เอื้อให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ

ABSTRACT

This study intends to describe the demographics, social environment and behaviour of the juvenile convicted from drug offense and other misdemeanor and resided in the rehabilitation homes of the Central Observation and Protection Centre. The sample included 564 boys in Metta, Muthita, Karuna and Ubekha Home and 123 girls in Pranee Home. Half of the samples were indicted on property crime, 23% from drug offense and the rest were from other crime.

The sample group age ranged from 8-24 years. Eighty percents had occupation at time of arrest. Some were involved in illicit drug sale and/or theft/robbery. A small number, 16%, were students. About half were originally from provincial area and about 22% resided in Bangkok slum community. Less than half, 40%, still lived with both parent. However, about 23% of these reported frequent quarrel between parents. Regular drinking of liquor of father and conviction of family members were reported by 60% and 26% of the samples respectively. It is interesting that girl tend to report worry about reprimand from parent while boy tend towards worrying on parent quarrelling. Previous conviction was admitted by 50% of drug offenders and 30% of other convictions. Sentence for less than 1 year in prison was more common in boy, 66%, than girl, 30%. This was actually due to the prevailing offense on illicit drug sale among girls.

Denying ever use addictive drugs was found in 5% of the boys and 38% of the girls drug offenders while about half of other crime admitted ever use. Those who reported ever use addictive drug apparently started using substance highly available, inhalant, first then proceed to try stronger substances such as ganja and heroin. Substances commonly used were inhalant and ganja. Age started using drug vary between 14-16 years. Curiosity was the most common reason for first use. User group frequently, 85%, had never received treatment for substance abuse. However, 27% and 24% of the boys and girls respectively reported frequent short period self abstinence. Most of the group knew that addictive substance use is not right and deteriorating to physical and mentile health. Cases that reported no substance use commonly knew that inhalant was addictive and to a lesser extent ganja. One third of the samples had experience liquour drinking. Reason for first drinking was different between boys and girls. Liquor dependence was admitted by about 5% of the boys. Half of the boys that had drinking experience started one year before using addictive substance and about 1/3 started in the same age.

About 60% of boys and girls reported having sexual relation. First experience occurred at age between 14-16 years. Among these, 77% and 43% of the boys and girls respectively had more than one partners. Only 8% of the cases reported using condom with every sexual relationship. Prevalence of sexual relationship among drug users of both sex was twice as much as those of none druguse. Most remarkable for male drug users age 7-14 years the prevalence was eight folds to none druguse.

In conclusion, experience on sexual relation and substance abuse at an early age in this group apparently stem from multiple causes. This study indicates that causes from social environment probably form quite a strong conducive encouragement in inititating these behaviour.

ความรู้และทัศนคติต่อการติดยาเสพติดและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องของเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษ

Knowledge and attitudes towards drug abuse and related antisocial behaviour of juvenile delinquents

ประวัติความเป็นมา : สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง กรุงเทพมหานคร

เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลางเป็นกลุ่มบุคคลที่น่าสนใจเป็นพิเศษ ซึ่งมีลักษณะแตกต่างจากเด็กทั่วไป ทั้งด้าน พฤติกรรม ส่วนตัวและสภาพความเป็นอยู่ในสังคม และประการสำคัญ คือ เด็กกลุ่มนี้ได้กระทำการอันกฎหมายบัญญัติไว้เป็นความผิด ถ้าทางการมิได้จัดการแก้ไขให้ถูกต้องแล้ว อาจทำให้เขาเหล่านี้ มีอุปนิสัยและความประพฤติที่เลวลงถึงกับกลายเป็นอาชญากรได้ง่าย ซึ่งย่อมเป็นภัยต่อสวัสดิภาพของประชาชนและมีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศชาติในที่สุดและด้วยเหตุที่เด็กเหล่านี้ มีร่างกายและจิตใจไม่เหมือนผู้ใหญ่ ยังต้องสติปัญญาและขาดความรับผิดชอบ ทุกฝ่ายเห็นพ้องต้องกันว่าวิธีการที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการพิจารณาคดีเพื่อที่จะช่วยแก้ปัญหาของเด็กกลุ่มนี้ได้โดยตรงเป้าหมาย และเหมาะสมที่สุด ได้แก่ วิธีการของศาลคดีเด็กและเยาวชน ดังนั้นรัฐบาลจึงได้จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางขึ้นเป็นครั้งแรกในกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2495¹ พร้อมทั้งจัดตั้งสถานพินิจฯ โดยมีวัตถุประสงค์ให้เป็นหน่วยงานซึ่งรองรับภารกิจของศาลคดีเด็กฯ ทำหน้าที่ในการสงเคราะห์เลี้ยงดู และพัฒนาบุคคลลักษณะพฤติกรรมของเด็กผู้หลงผิดไประยะเวลาหนึ่ง เพื่อให้กลับตนเป็นคนดีโดยหวังว่าการกระทำความผิดที่จะเกิดขึ้นในภายหลังจะลดลงและเป็นผลให้สังคมได้อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขมีสวัสดิภาพและความปลอดภัย และการเล็งเห็นประโยชน์ในการจัดตั้งศาลเพื่อพิจารณาคดีสำหรับเด็กฯ โดยเฉพาะ ต่อมากระทรวงยุติธรรมได้ขยายกิจการไปยังส่วนภูมิภาคอีกหลายแห่ง ปัจจุบันศาลคดีเด็กฯ และเยาวชนกลางได้รับการพัฒนาจัดตั้งขึ้นเป็น ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง

การดำเนินการฝึกอบรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง² มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหของเด็กฯ เป็นรายบุคคลโดยให้ได้รับการศึกษาวิชาสามัญและจริยศึกษา รวมทั้งการฝึกอาชีพตามความเหมาะสมเพื่อให้เขาเหล่านี้มีความสำนึกตัว เปลี่ยนแปลงนิสัย ความประพฤติเสียใหม่หรือให้สามารถออกไปประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้ กลับตนเป็นคนพลเมืองดีต่อไปในอนาคต การดำเนินงานของสถานพินิจฯ พอดีสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. การอบรมวิชาสามัญ ภายหลังจากที่เด็กฯ ไว้ในสถานฝึกฯ แล้ว มีการทดสอบความรู้พื้นฐานก่อนที่จะจัดระดับชั้นการเรียนวิชาสามัญ มีตั้งแต่ระดับ 1 (เทียบกับชั้นประถมปีที่ 1) จนถึงระดับ 4 (เทียบกับชั้นมัธยมปีที่ 3) ในการสอบและออกประกาศนียบัตร สถานพินิจฯ เป็นผู้ดำเนินการเอง โดยได้รับความร่วมมือจากกองปฏิบัติการ กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ

2. การฝึกและอบรมด้านวิชาชีพ ภายหลังจากที่เด็กฯ ถูกจับ เจ้าหน้าที่ จะส่งมายังสถานพินิจฯ การจัดเด็กฯ ให้เข้าอยู่ในสถานฝึกฯ แห่งใดขึ้นอยู่กับเพศ อายุของเด็กฯ ขณะต้องโทษ และขั้นตอนการพิจารณาของศาล สำหรับการฝึกฝึกอบรมวิชาชีพต่างๆ พิจารณาตามความเหมาะสมและความสมัครใจของแต่ละคน สถานฝึกฯ มีทั้งสิ้นรวม 5 แห่ง จำแนกเป็นสถานฝึกฯ ชาย 4 แห่ง หญิง 1 แห่ง ดังต่อไปนี้

2.1 สถานแรกรับบ้านเมตตา เป็นสถานแรกรับเด็กฯ ชายที่ศาลยังมีได้ตัดสินและถูกควบคุมตัวอยู่ในระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาของศาล ซึ่งอาจจะได้รับการประกันตัวหรือปล่อยตัวไป ระยะเวลาที่ถูกควบคุมตัวอยู่จึงไม่แน่นอนและไม่นาน วิชาชีพที่จัดให้จึงเป็นวิชาที่ใช้เวลาฝึกกระชั้นและไม่ยากนัก เพื่อเขาจะได้นำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ เช่น ช่างไม้ เกษตร ช่างไฟฟ้า ช่างตัดผม ช่างเชื่อมโลหะ

2.2 สถานฝึกฯ บ้านกรุณา เป็นสถานฝึกฯ เยาวชนชายที่อายุ 14 ปีขึ้นไป ซึ่งศาลตัดสินแล้ว ส่วนมากศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาเอาตัวไว้ฝึกและอบรม โดยรับตัวจากสถานแรกรับบ้านเมตตา การจัดวิชาชีพต่างๆ จะคำนึงถึงระยะเวลาที่เด็กฯ ถูกควบคุมตัวอยู่ ประกอบกับความเหมาะสมในระดับสติปัญญา ความรู้ความสามารถ อุปนิสัย และความสมัครใจเป็นสำคัญ วิชาชีพที่ฝึกให้ ได้แก่ ช่างพิมพ์ ช่างไม้ และก่อสร้าง ศิลปะทัศนกรรม ตัดเย็บเสื้อผ้าชาย เกษตรกรรม ช่างตัดผม ช่างไฟฟ้า วิทยุและโทรทัศน์ วิชาดนตรี ช่างเชื่อมโลหะ ช่างซ่อมเครื่องทำความเย็น เป็นต้น

2.3 สถานฝึกฯ บ้านมฤตดา เป็นสถานฝึกฯ เด็กชายซึ่งศาลตัดสินแล้วและมีอายุระหว่าง 7 ปี ถึงอายุ 14 ปี หรือเด็กฯ ที่มีรูปร่างเล็ก ทั้งนี้เพื่อความเหมาะสมแก่วัยและสภาพจิตของเด็ก กอปรกับเด็กฯ ส่วนมากจะอ่านหนังสือไม่ออกและไม่ได้เรียนหนังสือจึงถูกจัดให้อบรมในหน่วยวิชาสามัญก่อน เมื่อมีความรู้พอก็จัดให้ฝึกอบรมวิชาชีพอื่นๆ เช่น เกษตร ช่างไม้ ช่างตัดผม ศิลปะทัศนกรรม ถ่ายภาพ และช่างไฟฟ้า

2.4 สถานกักและอบรมบ้านอุเบกขา เป็นที่อยู่สำหรับเยาวชนชายที่อายุเกิน 14 ปี ซึ่งศาลตัดสินแล้ว แต่เดิมจัดเป็นสถานที่กักและอบรมสำหรับเยาวชนที่กระทำความผิดสถานหนักมีพฤติกรรมที่รุนแรง ต่อมาได้เปลี่ยนนโยบายโดยใช้วิธีลดละคล้ำ ปะปนกันไประหว่างเยาวชนที่มีความผิดรุนแรง กับไม่รุนแรง ทั้งนี้เพื่อลดความกดดันเชิงกระด้างลง ซึ่งในอนาคตอาจจะเปลี่ยนเป็นสถานบำบัดเพื่อดูแลแก้ไขเยาวชนที่ติดยาเสพติด เยาวชนชายที่นี้จะได้รับฝึกและอบรมวิชาชีพขั้นสูงกว่าสถานฝึกฯ ที่กล่าวมาแล้ว นอกจากนี้เยาวชนที่เรียนจบหลักสูตร และ

สอบได้ในวิชาชีพช่างบางอย่าง เช่น ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า และช่างเชื่อมโลหะ จะได้รับประกาศนียบัตรจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

2.5 สถานฝึกหัดบ้านปราณี เป็นสถานฝึกอบรมเด็กหญิงทั้งหมด รวมทั้งผู้ที่ศาลตัดสินและยังมีได้ตัดสิน ทำการฝึกสอนเด็กหญิงที่ศาลมีคำสั่งให้ฝึกและอบรมในวิชาชีพดังนี้ ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ศิลปประดิษฐ์ หัตถกรรม การฝีมือ โภชนาการ และช่างเสริมสวย

3. การอบรมด้านจริยศึกษาและพลศึกษา

ด้านจริยศึกษา ให้อนุศาสนาจารย์ของสถานพินิจเป็นผู้อบรมสั่งสอน นอกจากนี้ ในวันสำคัญทางศาสนาได้มีการนิมนต์พระภิกษุสงฆ์ไปอบรมศีลธรรมให้แก่เด็กอายุเสมอ

ด้านพลศึกษา ได้ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กได้เล่นกีฬา เพื่อพัฒนาจิตใจ ให้อารมณ์เบิกบาน การอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ นอกจากนี้ได้ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการแข่งขันกีฬาขึ้นภายในและภายนอกสถานฝึก

ความสำคัญของปัญหา

เด็กในสถานพินิจเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมแตกต่างไปจากเด็กโดยทั่วไป ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงออกนั้นเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย เช่น การล่วงละเมิดในทรัพย์สินของผู้อื่น การบังคับขู่เข็ญ ด้านร่างกายและจิตใจ การใช้และจำหน่ายสารเป็นต้น พฤติกรรมเหล่านี้มีผลทำให้ตัวเอง ครอบครัว ชุมชน ตลอดจนสังคมส่วนใหญ่ได้รับความเดือดร้อน ซึ่งปัจจัยที่เป็นสาเหตุนำไปสู่พฤติกรรม เหล่านี้อาจเนื่องมาจากสภาพความเป็นอยู่ของครอบครัวฐานะเศรษฐกิจ สภาพสังคม และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการใช้สารฯ ซึ่งเกิดกับบุคคลทุกกลุ่มอายุและอาชีพ นับว่าเป็นปัญหาสังคมที่ร้ายแรงมาก เนื่องจากมีผลกระทบต่อสังคม สร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจให้กับประเทศชาติ ทำลายทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นบุคคลที่ด้อยคุณภาพ ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไปในอนาคต จากการศึกษาวิจัยของสถาบันต่างๆ ปรากฏชัดว่าประชากรที่เริ่มทดลองใช้สารฯ ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยรุ่น สังคมวัยรุ่นในปัจจุบัน การสูบบุหรี่ การดื่มสุราหรือแม้แต่การใช้สารฯ บางชนิดถือเป็นเรื่องปกติวิสัย ใ้แก่นำทดลอง ค่านิยม และความเชื่อที่ผิดรวมทั้งการทดลองใช้สารฯ ต่างๆ อาจจะนำไปสู่การติดสารฯ โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ได้มีการศึกษาสภาพปัญหาการใช้ยาในทางที่ผิดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จากแหล่งต่างๆ มีทั้งจากประชากรเป้าหมายโดยตรง และจากสถานบำบัดผู้ติดสารฯ ดังเช่น

ปี พ.ศ. 2517 ศ. น.พ. ฝน แสงสิงแก้วและคณะได้สำรวจการใช้ยา และสารฯ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3, 4, 5 และวิทยาลัยเทคนิคชั้นปีที่ 1, 4 ในจังหวัดเชียงใหม่และนครราชสีมา นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 5 ในกรุงเทพฯ จำนวน 1,506 คน ผลการวิจัยพบว่า ร้อยละ 23 เคยใช้สารฯ และยังคงใช้อยู่ ร้อยละ 6

ปี พ.ศ. 2520 พรศิริ ชาติยานนท์ และคณะ ได้ศึกษาภาวะการติดสารฯ ข้ำในประเทศไทย โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ติดสารฯ ที่เข้ารับการบำบัดในโรงพยาบาลธัญญารักษ์ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า และสำนักสงฆ์ถ้ำกระบอก จำนวนทั้งสิ้น 218 ราย ในจำนวนนี้มีนักเรียนที่ติดข้ำ ร้อยละ 12.84 นักเรียนในวิทยาลัยร้อยละ 6.88

ปี พ.ศ. 2531 สำนักงาน ป.ป.ส. ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ตรวจอมอร์ฟีน กัญชา และแอมเฟตตามีน ในบัสสาวะของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล และเอกชน จำนวน 22970 ราย พบว่าร้อยละ 1.28 มีสารฯ ในบัสสาวะ

จากการสำรวจสภาพปัญหาการใช้ยาในทางที่ผิดของนักเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดกรมสามัญศึกษา ตั้งแต่ปี 2528-2535 อัตราการเคยดื่มสุรากลง อยู่ระหว่างร้อยละ 10-24 พื้นที่เป้าหมาย จำนวนตัวอย่าง แสดงดังนี้

ปีที่สำรวจ	พื้นที่เป้าหมาย	จำนวนตัวอย่าง	อัตราการเคยดื่มสุรา
2528	โรงเรียนในกรุงเทพมหานครทั้งหมด	155541	23.6
	ต่างจังหวัด	191414	20.8
2530	50 โรงเรียนจากทั่วประเทศ	30097	22.2
2532	52 โรงเรียนจากทั่วประเทศ	4986	16.4
2535	นักเรียนทั่วประเทศ	5169	9.8

และจากสถิติปี 2528-2532 นักเรียนที่รายงานว่ามีบุหรี่หรือสุรา 10-15 วัน หรือมากกว่า 15 วัน ก่อนการสำรวจ 1 เดือน มีอัตราสูงกว่าสารชนิดอื่นๆ เป็นที่น่าสังเกตว่า การใช้สารฯ เหย ยากกระตุ้นประสาท เหล้าแห้ง และยากล่อมประสาทมีอัตราสูงขึ้น ดังตารางที่แสดง

อัตราร้อยละของนักเรียนที่ตอบว่าใช้ยา 10-15 วันหรือมากกว่า 15 วัน ก่อนการสำรวจ 1 เดือน

ตัวยา	2528	2530	2532
ตัวยา	2528	2530	2532
บุหรี่	3.3	2.74	2.91
สุรา	1.26	1.06	2.33
เฮโรอีน	0.69	0.10	0.06
กัญชา	0.38	0.27	0.59
สารระเหย	0.14	0.61	0.69
อมอร์ฟีน	0.13	0.06	0.10
ฝิ่น	0.12	0.07	0.10
ยากกระตุ้น	0.06	0.18	0.22
เหล้าแห้ง	0.05	0.09	0.14
ยากล่อมประสาท	0.04	0.10	0.14
ไมกระท่อม	0.01	0.10	0.10

จากรายงาน สถิติวิเคราะห์ระบบข้อมูลการติดยาเสพติด ซึ่งกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ร่วมกับสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิเคราะห์จากข้อมูลผู้เข้ารับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลทั่วประเทศเป็นรายปี ในระหว่างปีพ.ศ.2527-2537 แต่ละปีมีผู้เข้ารับการบำบัดรักษาทั้งสิ้นจำนวนระหว่าง 46,000-80,000 ราย ในจำนวนนี้เป็นผู้ที่รายงานว่ากำลังศึกษาอยู่ประมาณร้อยละ 1-6 นอกจากนี้ยังเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 10-19 ปี ประมาณร้อยละ 5-12 และจากงานวิจัยของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ยืนยันถึงการให้สารฯ ของวัยรุ่น พบว่า ร้อยละ 6 ของนักโทษชายหญิงในทัณฑสถานบำบัดพิเศษธนบุรี และทัณฑสถานหญิงลาดยาว เริ่มเสพยาเมื่ออายุต่ำกว่า 20 ปี และจากการศึกษาในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ในส่วนกลางและภูมิภาคเมื่อปี 2519 พบว่าร้อยละ 6 ของประชากรในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กเป็นผู้ติดสารฯ ให้โทษ และส่วนใหญ่ของ

ผู้ติดสาร มีอายุระหว่าง 15-18 ปี และพบว่าภาคกลางมีผู้เคยเข้ารับการรักษามากที่สุด⁷ ในปี พ.ศ.2521-2522 ได้มีการศึกษาถึงปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการติดยา พบว่าการแพร่ระบาดของสารประเภทต่างๆ มีมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นเมื่อตำรวจร้อยละ 60-70 ของจำนวนผู้เสพยาทั้งหมด มีสาเหตุมาจากปัจจัยสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ⁸

เด็กในสถานพินิจฯ เป็นกลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมส่วนตัว สภาพความเป็นอยู่ในสังคมแตกต่างจากเด็กทั่วไป และประการสำคัญดังที่กล่าวมาแล้ว เด็กในกลุ่มนี้ได้รับการอันนุญาติบัญญัติไว้เป็นความผิด การกระทำผิดนั้นอาจจะตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ได้ เนื่องจากมีปัจจัยสาเหตุหลายด้านเกื้อกูลส่งเสริมซึ่งกันและกัน ได้แก่ สภาพความเป็นอยู่ของครอบครัว ฐานะเศรษฐกิจ สภาพทางสังคม สิ่งแวดล้อม และพฤติกรรมต่างๆ เช่น การใช้สารฯ แม่เด็กฯ เหล่านี้ เป็นเพียงประชากรส่วนน้อยของสังคม แต่พฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นเสมือนเครื่องชี้วัดและสิ่งเตือนภัยให้เห็นความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม และจากข้อมูลสถิติเด็กฯ ที่ถูกจับระหว่างปี 2527-2535 เป็นเด็ก (อายุ 7-14 ปี) ประมาณ 1 ใน 5 ของเด็กที่ถูกจับทั้งหมด และต้องคดีสารระหว่างร้อยละ 10-20 เป็นอันดับ 2 หรือ 3 รองจากคดีลักทรัพย์ (รายละเอียดของข้อมูลต่างๆ แสดงในภาคผนวก 3) จากแนวความคิดดังกล่าว คณะผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการศึกษาทางลักษณะประชากร สภาพแวดล้อมทางสังคมและครอบครัวและพฤติกรรม ต่างๆ ในเด็กในกลุ่มนี้เป็นรูปแบบของโครงการวิจัย "ความรู้ และทัศนคติต่อการติดสารเสพติดและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องของเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษ" โดยได้รับเงินทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ

ในการศึกษาครั้งนี้คณะผู้วิจัย สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับความร่วมมือจากสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายและหญิงทั้ง 5 แห่ง ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางกรุงเทพมหานครกระทรวงยุติธรรม

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

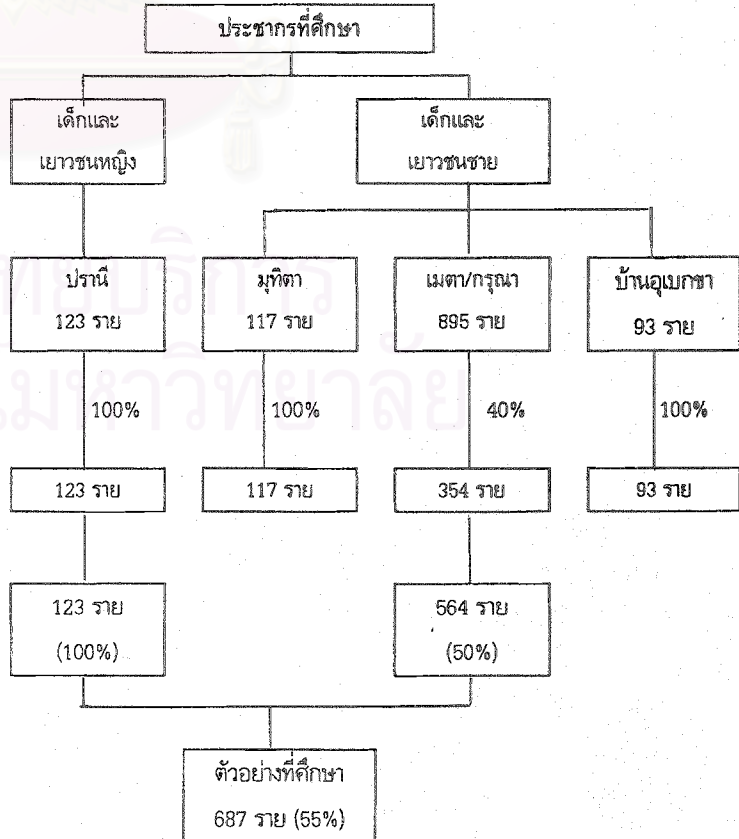
การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งให้ทราบถึงสภาพความเป็นอยู่ทางครอบครัว สังคมและพฤติกรรมต่างๆ ของเด็กฯ ที่ต้องคดีสารเสพติดทั้งหมดและคดีอื่นๆ โดยหวังว่าสภาพต่างๆ เหล่านี้เป็นข้อมูลพื้นฐานซึ่งอาจนำไปพิจารณาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และปัญหาอื่นๆ ของบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชนในสังคม

วัตถุประสงค์จำเพาะ

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากร สภาพความเป็นอยู่ สภาพทางสังคม และสิ่งแวดล้อม ของเด็กฯ ที่ต้องโทษ
 - 1.1 สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว
 - 1.2 การศึกษาและพฤติกรรมในโรงเรียน
 - 1.3 สังคม สภาพแวดล้อมของชุมชนและที่อยู่อาศัย
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้สารระหว่างกลุ่มเด็กชายและหญิงคดีสารกับคดีอื่นๆ

3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับการใช้สารระหว่างเด็กชายและหญิงที่ไม่เคยและเคยมีประสบการณ์ใช้สารฯ
4. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์ระหว่างเด็กชายและหญิง
5. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบช่วงอายุของการมีประสบการณ์ใช้สารฯ ครั้งแรกและการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกระหว่างเด็กชายและหญิง
6. เพื่อศึกษาลักษณะการกระทำผิดที่เป็นผลให้ต้องคดีตามกฎหมาย กลุ่มประชากรเป้าหมายและวิธีการรวบรวมข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ กลุ่มเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการดำเนินคดีและตัดสินคดีแล้ว ในสถานฝึกฯ ทั้ง 5 แห่ง จำแนกเป็นสถานฝึกชาย 4 แห่ง ได้แก่ บ้านเมตตา บ้านนุติตา บ้านกรรมาและบ้านอุเมษา สถานฝึกหญิง 1 แห่งคือ บ้านปราณี ประชากรตัวอย่างคัดเลือกจากผู้ต้องโทษคดีสารฯ ทั้งหมดและสุ่มตัวอย่างจากคดีอื่นๆ ให้มีจำนวนใกล้เคียงกันหรือมากกว่าแต่ละสถานฝึกฯ จะสัมภาษณ์เด็กฯ ทุกราย ยกเว้นบ้านเมตตาและกรรมา เนื่องจากมีเด็กฯ จำนวนมากจึงคัดเลือกเพียงร้อยละ 40 รวมจำนวนตัวอย่างที่ศึกษาทั้งหมด 687 ราย หรือประมาณร้อยละ 55 ของผู้ต้องคดีทั้งหมด (รูปที่ 1) จำแนกเป็นเด็กชาย 564 ราย หญิง 123 ราย หรือร้อยละ 82 และ 18 ตามลำดับ เป็นผู้ต้องโทษคดีสารฯ ทั้งเสพ ครอบครองและจำหน่าย ร้อยละ 20 ลักษณะการกระจายตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในสถานฝึกฯ ต่างๆ จำแนกด้วยคดี แสดงในตารางที่ 1 รวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 22 กรกฎาคม - 16 กันยายน 2535 โดยคณะเจ้าหน้าที่และนักวิจัยของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แบบสอบถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ทั้งหมด นำเสนอในภาคผนวก 2 รูปที่ 1 แผนภูมิแสดงประชากรตัวอย่างที่ศึกษา

ตารางที่ 1 ลักษณะการกระจายตัวของเด็กและเยาวชนที่ศึกษาในแต่ละสถานฝึกและอบรม

	คดีสารา	คดีอื่น ๆ	รวม
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)
สถานฝึกฯ ชาย			
บ้านเมตตา	26(16.4)	149(28.2)	175(25.5)
บ้านภุคตา	9(5.7)	108(20.5)	117(17.0)
บ้านภรณา	68(42.8)	111(21.0)	179(26.1)
บ้านอุบกษา	16(10.0)	77(14.6)	93(13.5)
สถานฝึกฯ หญิง			
บ้านปราณี	40(25.2)	83(15.7)	123(17.9)
รวม	159 (100.1)	528 (100.0)	687(100.0)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้จะใช้สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 เรื่องใหญ่ๆ เรื่องแรก เป็นข้อมูลทั่วไปของกลุ่มที่ศึกษา เรื่องที่ 2 เรื่องของการใช้สารเสพติด พฤติกรรม ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับสาราทุกชนิด และสุดท้ายเป็นเรื่องของพฤติกรรมอื่นๆ ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมการดื่มสุรา การมีเพศสัมพันธ์ การใช้สารากับการมีเพศสัมพันธ์และการศึกษาเฉพาะกรณีของเด็กและเยาวชน

เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ได้รวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์และสัมภาษณ์เชิงลึก อีกทั้งจำนวนเรื่อง และตัวแปรที่ได้มามีจำนวนมากเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ การนำเสนอในครั้งนี้จึงจำแนกออกเป็น 7 ส่วน ซึ่งในแต่ละหัวข้อจะวิเคราะห์ตามตัวแปรที่คิดว่าจะสามารถให้ผลของการศึกษาที่ชัดเจน กล่าวคือ ส่วนแรกเป็นส่วน ก. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มที่ศึกษา ได้แก่ ข้อมูลเบื้องต้น (คดีที่ต้องโทษ การนับถือศาสนา ภูมิลำเนาเดิม การทำงาน และหารายได้) สภาพความเป็นอยู่และครอบครัว การศึกษาและพฤติกรรมในโรงเรียน สังคมสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัย ในส่วนแรกนี้จะวิเคราะห์ในภาพรวมโดยจำแนกเป็นเด็กชายและหญิงหรือด้วยคดี ส่วน ข. เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการต้องโทษ ได้แก่ ประวัติการต้องโทษ พฤติกรรมการทำผิดกฎหมายต่างๆ ซึ่งจะวิเคราะห์โดยแบ่งเด็กชายหญิงตามลักษณะคดีที่ต้องโทษครั้งนี้ คือ คดีสาราและคดีอื่นๆ ส่วน ค. เป็นเรื่องของการใช้สาราประเภทการดื่มสุรา ในส่วนนี้ ข้อมูลบางส่วนจะวิเคราะห์ โดยจำแนกลักษณะคดีเช่นเดียวกัน ส่วน ข. บางส่วนจะจำแนกวิเคราะห์ตามอายุก่อนต้องโทษซึ่งถือว่าเป็นช่วงอายุที่เด็กฯ มีโอกาสสัมผัสพฤติกรรมต่างๆ ก่อนเข้ามาอยู่ใน สถานฝึกฯ โดยแบ่งกลุ่มตามวุฒิภาวะและเกณฑ์การพิจารณาขนาดตัวของศาลออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้มีอายุ 7-14 ปี (เด็ก) และเยาวชนหรือผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับสมมติฐานของการศึกษา ส่วน ง. และ จ. เป็นเรื่องของพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ การใช้สาราและการมีเพศสัมพันธ์ในส่วนนี้จะแยกวิเคราะห์ตามอายุและพฤติกรรมต่างๆ (ข้อมูลสถิติส่วน ก.-จ. แสดงในภาคผนวก 1) ส่วน ฉ. เป็นการนำเสนอผล

การศึกษาเฉพาะกรณี ซึ่งในส่วนนี้จะเลือกเสนอกฎนี้ตัวอย่างเพียง 10 รายเท่านั้น เพื่อแสดงภาพพฤติกรรมที่หลากหลายของเด็กฯ ในสถานฝึกอบรมเหล่านี้ ส่วนสุดท้ายจะเป็นการสรุปวิจารณ์ผลและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษา

ก. ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีอายุระหว่าง 8-24 ปี เด็กชายและหญิงอายุเฉลี่ยเท่ากันคือ 16 ปี และต้องคดีสารา ร้อยละ 21 และ 32 ตามลำดับ อัตราการต้องโทษด้วยคดีลักทรัพย์สูงสุด ประมาณร้อยละ 50 ในกลุ่มผู้ต้องคดีสารา เด็กฯ หญิงต้องคดีจำหน่ายสูงกว่าชายประมาณ 2.5 เท่า (ตาราง ก.1-7) เด็กฯกว่าร้อยละ 95 นับถือศาสนาพุทธ ส่วนที่นับถืออิสลามและคริสต์ไม่เกินร้อยละ 5 ประมาณครึ่งหนึ่งมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพฯ รองลงมาเป็นภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และภาคใต้น้อยที่สุด กลุ่มเด็กฯในคดีสารามีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯสูงกว่าต่างจังหวัด ร้อยละ 80 ของเด็กฯเหล่านี้เคยทำงานสุจริต และมีรายได้เป็นของตนเอง ส่วนมากมีอาชีพรับจ้าง มีทั้งงานที่ต้องอาศัยทักษะและไม่ต้องอาศัยทักษะ เด็กฯชายทำงานที่มีลักษณะจำเพาะมากกว่าหญิง โดยเฉพาะงานก่อสร้าง ขับรถ รับจ้าง กระเป๋ารถ นอกจากนี้ ร้อยละ 35 ของเด็กฯทั้งหมดมีรายได้จากงานพิเศษอื่นๆร่วมด้วย ซึ่งงานพิเศษดังกล่าวนี้เป็นงานทุจริตถึงร้อยละ 65 ในระยะ 30 วันก่อนถูกจับ ประมาณครึ่งหนึ่งของเด็กฯทั้งหมดมีงานสุจริตทำเพียงร้อยละ 7 รายงานว่าทำงานทุจริต นอกจากนี้ อัตราการทำงานทุจริตในกลุ่มเด็กฯหญิงสูงกว่าเด็กฯชายถึง 2 เท่า

ก.1 สภาพความเป็นอยู่และครอบครัว

ข้อมูลสภาพความเป็นอยู่และครอบครัวของกลุ่มที่ศึกษา แสดงในภาคผนวก 1 (ก.8-ก.17) พบว่าเด็กฯประมาณครึ่งหนึ่งที่ได้รับการเลี้ยงดูโดยพ่อและแม่ ตั้งแต่จำความได้จนอายุ 7 ปี และอยู่ในความดูแลของญาติ หรือผู้อุปการะอื่นๆ ร้อยละ 21 (ตาราง ก.8) สำหรับสถานภาพปัจจุบันของพ่อแม่ พบว่ามีเด็กฯ ร้อยละ 17 ที่พ่อหรือแม่ตายและเด็กที่พ่อแม่ หย่าร้าง เลิกกันมีอัตราสูงถึงร้อยละ 39 เด็กที่พ่อแม่แยกอยู่ด้วยกันมี ร้อยละ 44 (ตาราง ก.9) สำหรับเด็กฯที่อยู่ด้วยกันกับพ่อแม่ ร้อยละ 23 รายงานว่าในช่วง 1 เดือนก่อนที่ตัวเองจะถูกจับ พ่อและแม่เคยทะเลาะกัน (ตาราง ก.10) และร้อยละ 36 ของเด็กฯทั้งหมด รายงานว่าในครอบครัวมีสภาพที่ทำให้ตัวเองไม่สบายใจ ซึ่งลักษณะเช่นนี้เกิดกับกลุ่มเด็กฯหญิงมากกว่าเด็กฯชาย คือ ร้อยละ 54 และ 32 ตามลำดับ (ตาราง ก.11) เรื่องที่ทำให้ ไม่สบายใจหรือกลุ่มใจระหว่งกลุ่มเด็กฯชายและหญิงจะคล้ายๆกัน กล่าวคือ เด็กฯชายและหญิงร้อยละ 37 และ 21 มีเรื่องกลุ่มใจ จากการทะเลาะวิวาทของบุคคลในครอบครัว ส่วนเด็กฯหญิงร้อยละ 36 และชาย ร้อยละ 25 ไม่สบายใจเกี่ยวกับการดูว่ากล่าว ขี้บ่นหรือทุบตี นอกจากนี้เด็กฯชายและหญิง ร้อยละ 17 และ 11 มีเรื่องกลุ่มใจจากการใช้สาราหรือสิ่งเบี่ยงเบนของบุคคลในครอบครัว (ตาราง ก.12) ในส่วนความรู้สึทของตัวเองเกี่ยวกับความหวังใจ ความรักของพ่อแม่หรือผู้ปกครองที่มีต่อบุคคลในครอบครัว พบว่าเด็กฯชายและหญิงมีความรู้สึกที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองรักทุกคนเท่าๆกัน ไม่แตกต่างกันประมาณร้อยละ 40 (ตาราง ก.13) เป็นที่น่าสังเกตว่าเด็กฯหญิงคิดว่าพ่อแม่หรือ ผู้ปกครองลำเอียงให้ความรักที่น้อยกว่ารักตัวเอง

ถึงร้อยละ 38 ขณะที่เด็กชายมีความคิดเช่นนั้นน้อยกว่าเด็กชายและหญิง ร้อยละ 29 และ 49 รายงานว่ามีบุคคลในครอบครัวแสดงพฤติกรรมที่ทำให้ตัวเองไม่ชอบหรือไม่ถูกใจ (ตาราง ก.14) บุคคลที่ ตัวเองไม่ชอบมากที่สุด ได้แก่ พี่หรือน้อง นอกเหนือจากสิ่งที่กล่าวมาแล้ว พฤติกรรมอื่นๆ ของบุคคลในครอบครัวที่มีผลต่อความรู้สึกของเด็กๆ เหล่านี้ จากตารางก.15และก.16 พบว่า ครั้งหนึ่งของบุคคลในครอบครัวมีพฤติกรรมเดิมเหล่านี้เป็นประจำ อันดับรองลงมา ได้แก่ เล่นพนันและใช้สาราบุคคลในครอบครัวของเด็กชายและหญิงที่ดื่มเหล้าเป็นประจำสูงที่สุด ได้แก่ พ่อมีถึงร้อยละ 65 และ 60 ตามลำดับ สำหรับการต้องโทษของบุคคลในครอบครัว เด็กๆ ร้อยละ 26 รายงานว่ามีบุคคลในครอบครัวเคยต้องโทษจำคุก (ตาราง ก.17) คดีที่ต้องโทษมากที่สุดได้แก่ คดีลักทรัพย์ (ร้อยละ 33) รองลงมาเป็นคดีเกี่ยวกับสารา (ร้อยละ 31)

ก.2 การศึกษาและพฤติกรรมในโรงเรียน

กลุ่มเด็กเหล่านี้ ร้อยละ 5 ไม่เคยเรียนหนังสือภาคบังคับก่อนต้องโทษ (ตาราง ก.18) ร้อยละ 84 ศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลและเทศบาล (ตาราง ก.19) เป็นเด็กที่กำลังเรียนร้อยละ 16 และมากกว่าครึ่งหนึ่งกำลังเรียนชั้นมัธยมขึ้นไป (ตาราง ก.20-ก.21) ระดับการศึกษาของกลุ่มที่จบการศึกษา ระหว่างเด็กชายและหญิงไม่แตกต่างกัน มีอัตราสูงสุดที่ระดับประถมศึกษา ประมาณร้อยละ 52 และ 44 ตามลำดับ สาเหตุที่ออกจากโรงเรียนเนื่องจากจบการศึกษาชั้นสูงสุดเพียงร้อยละ 33 เป็นเด็กชายและหญิงร้อยละ 32 และ 40 ตามลำดับ (ตาราง ก.22) ส่วนมากจบการศึกษาชั้นประถมปีที่ 6 (ร้อยละ 85) สำหรับผู้ที่ไม่จบชั้นสูงสุดนั้น กระจายอยู่ทั่วไปตั้งแต่ประถมปีที่ 1 ถึงมัธยม 2 (ตาราง ก.23.1-23.2) พบว่า กว่าครึ่งหนึ่งมีสาเหตุมาจากตัวเด็กเอง ได้แก่ การไม่อยากรเรียน เกรทำผิดวินัยโรงเรียน ฯลฯ ซึ่งอัตราที่สูงกว่าปัญหาด้านเศรษฐกิจของครอบครัว 2 เท่า เป็นที่น่าสังเกตว่าอัตราการไม่อยากรเรียนในกลุ่มเด็กหญิงสูงกว่าชาย มีเพียงร้อยละ 7 เท่านั้นที่มีสาเหตุจากสภาพทางครอบครัว เช่น เด็กๆ ไม่ได้อยู่กับพ่อหรือแม่ บุคคลในครอบครัวทะเลาะวิวาทกัน (ตาราง ก. 24) สำหรับผู้ที่ถูกจับขณะเป็นนักเรียนอยู่ ร้อยละ 20 จบการศึกษาประถมปีที่ 6 ภาคบังคับแล้ว เด็กที่ออกจากโรงเรียนเพราะไม่อยากรเรียนหนังสือ ส่วนใหญ่เรียนจบภาคบังคับแล้วและกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาที่ 1 และ 2 กลุ่มเด็กชายและหญิงเคยเรียนซ้ำชั้น ร้อยละ 34 และ 17 ตามลำดับ (ตาราง ก.25) มากกว่าครึ่งหนึ่งเรียนซ้ำชั้นในระดับประถมปีที่ 1 และ 2 (ตาราง ก.26) เด็กทั้งหมด ร้อยละ 53 เคยหนีโรงเรียน อัตราการเคยหนีโรงเรียนในกลุ่มเด็กชายสูงกว่าเด็กหญิง คือ ร้อยละ 56 และ 40 ตามลำดับ (ตาราง ก.27) เด็กกว่าร้อยละ 60 หนีไปที่สถานต่างๆ เช่น ในสถานบันเทิง ศูนย์การค้า เป็นต้น หนีโรงเรียนเพื่ออยู่บ้านเฉยๆ เพียงร้อยละ 16 และประมาณร้อยละ 3 หนีเรียนไปเสพยาและสิ่งมีนเมา (ตาราง ก.28) เด็กชายและหญิงรายงานว่าจะเคยถูกทำโทษขั้นร้ายแรงในอัตราเท่ากันคือร้อยละ 23 โดยมีสาเหตุมาจากการหนีโรงเรียนร้อยละ 67 รองลงมา ได้แก่ การทะเลาะวิวาท การใช้สารา ร้อยละ 25 และ 17 ตามลำดับ (ตาราง ก.29-ก.30) เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สาราขณะเป็นนักเรียน พบว่าเด็กชายมีประสบการณ์การใช้สาราสูงกว่าหญิง 2 เท่า คือ ร้อยละ 14 และ 7 ตามลำดับ ในกลุ่มเด็กชายใช้สาราครั้งแรกสูงที่สุดในระดับมัธยม 1-2 ซึ่งสาราที่ใช้มากที่สุดได้แก่ สารระเหยและกัญชา ประมาณ ร้อยละ 84 รองลงมาเป็นสาราชนิด

อื่นๆ ซึ่งรวมถึงผงขาว ยาม้า และยาเม็ดชนิดต่างๆ ร้อยละ 8 และร้อยละ 52 ของเด็กชายเหล่านี้ เคยแอบใช้สาราในโรงเรียน และพบว่ากลุ่มเด็กชายและหญิงมีเพื่อนในโรงเรียนใช้สาราไม่ต่างกันประมาณร้อยละ 18 เป็นที่สังเกตว่า กลุ่มเด็กชายที่มีเพื่อนใช้สาราส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์ใช้สาราส่วนกลุ่มเด็กหญิงมีลักษณะตรงกันข้าม (ตาราง ก.31-ก.35)

ก.3 สังคม สภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัย

เนื่องจากสภาพสังคมและที่อยู่อาศัยอาจมีความสัมพันธ์กับคดีที่ต้องโทษ ดังนั้นในการวิเคราะห์เรื่องนี้จะจำแนกกลุ่มที่ศึกษาทั้งชายและหญิงตามลักษณะคดี กล่าวคือ คดีสาราและคดีอื่นๆ ผลการศึกษาพบว่าเด็กชายและหญิงครึ่งหนึ่งมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในต่างจังหวัด และได้ย้ายที่อยู่อาศัยเข้ามาในกรุงเทพฯ ลักษณะการย้ายมีทั้งการเข้ามาทำงานทำเป็นรายบุคคลหรือย้ายเป็นครอบครัวด้วยความจำเป็นบางประการ แม้แต่กลุ่มที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพฯ ก็มีการย้ายที่อยู่เช่นกัน จะเห็นว่าอัตราการย้ายที่อยู่ของเด็กชายกลุ่มนี้ค่อนข้างสูงประมาณร้อยละ 60 และประมาณครึ่งหนึ่งเคยย้ายที่อยู่มากกว่า 1 ครั้ง นอกจากนี้ ร้อยละ 22 ของเด็กชายกลุ่มนี้รายงานว่าชุมชนที่อยู่อาศัยปัจจุบันมีลักษณะเป็นชุมชนแออัด (ตาราง ก.36-38) ที่พักอาศัยเป็นบ้านของพ่อแม่ร้อยละ 36 รองลงมาร้อยละ 25 พักในบ้านเช่า แฟลต หรือห้องชุด ร้อยละ 10 อาศัยอยู่กับนายจ้างหรือบ้านพักโรงงาน เด็กชายและหญิงรายงานว่าเป็นบริเวณที่อยู่อาศัยมีแหล่งขายสารา ร้อยละ 36 บริเวณที่อยู่อาศัยของเด็กๆ ในคดีสารา มีแหล่งขายสาราสูงกว่าบริเวณที่อยู่ของเด็กๆ คดีอื่นๆ มากกว่า 2 เท่า ทั้งในกลุ่มเด็กชายและหญิง (ตาราง ก.39) สำหรับผู้ใช้สาราในบริเวณชุมชนที่อยู่อาศัย เด็กชายและหญิงรายงานว่ามีคนติดสารา ในบริเวณที่อยู่อาศัยร้อยละ 60 และ 55 ตามลำดับ เด็กชายคดีสารา รายงานว่าบริเวณที่อยู่อาศัยมีคนติดยาสูงกว่าการรายงานของเด็กๆ คดีอื่นๆ ร้อยละ 83 และ 53 ตามลำดับ (ตาราง ก.40) เด็กๆ แต่ละกลุ่มรายงานว่า ผู้ติดสาราในบริเวณที่อยู่อาศัยมีการใช้สาราแต่ละชนิดแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มเด็กชายคดีสาราและคดีอื่นๆ รายงานว่ามีคนติดผงขาว และกัญชา ในอัตราสูงสุด ร้อยละ 78 และ 69 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กหญิงคดีสาราและคดีอื่นๆ รายงานว่ามีคนติดผงขาวและสารระเหยด้วยอัตราสูงสุด ร้อยละ 72 และ 55 ตามลำดับ (ตาราง ก.41) เมื่อสัมภาษณ์เกี่ยวกับการใช้สาราของเพื่อน เด็กชายในคดีสารารายงานว่ามีเพื่อนใช้ ผงขาวทั้งสูบหรือฉีดประมาณ ร้อยละ 90 ซึ่งสูงที่สุด เด็กชายและหญิงคดีอื่นๆ รายงานว่ามีเพื่อนใช้สาราระเหยด้วยอัตราสูงสุดระหว่าง ร้อยละ 60-70 (ตาราง ก.42)

ข. ลักษณะการต้องโทษ

เด็กชายและหญิง ประมาณร้อยละ 34 เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับมาก่อนที่จะต้องโทษครั้งนี้ ถ้าจำแนกเด็กชายและหญิงตามลักษณะคดีที่ถูกจับจากตาราง ข.1-3 จะเห็นว่าผู้ต้องโทษในคดีสารา มีอัตราการเคยถูกจับสูงกว่าคดีอื่นๆ (เด็กชายหญิงร้อยละ 51 และ 42 ตามลำดับ) และโดยภาพรวมแล้วประมาณครึ่งหนึ่งเคยถูกจับ 2 ครั้งขึ้นไป จำนวนครั้งที่เคยถูกจับในกลุ่มเด็กชายมีอัตราไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ มากกว่าครึ่งหนึ่งถูกจับเพียงครั้งเดียว ซึ่งต่างจากเด็กหญิง จำนวนครั้งที่ถูกจับมีอัตราต่างกันเล็กน้อย ในกลุ่มที่เคยถูกจับกุมมีเพียงร้อยละ 36 ที่เคยถูกศาลตัดสินลงโทษเป็นเด็กชายและหญิงคดีสารา ร้อยละ 46 และ 47 คดีอื่นๆ ร้อยละ 30 และ 35 ตามลำดับ จำนวนครั้งที่

เคยถูกจับและศาลตัดสินต้องโทษแสดงในตาราง ข.4 เด็กชายคดีสารต้องโทษครั้งแรกด้วยคดีเสพ จำหน่าย ร้อยละ 46 คดีลักทรัพย์ร้อยละ 55 (ตาราง ข.5) สำหรับการต้องโทษครั้งนี้เด็กชายและหญิงถูกศาลตัดสินต้องโทษแล้ว ร้อยละ 73 และประมาณครึ่งหนึ่งถูกตัดสินนานกว่า 1 ปี เป็นที่น่าสังเกตว่าระยะเวลาที่ถูกตัดสินต้องโทษ ในกลุ่มเด็กชาย คดีสาร น้อยกว่าคดีอื่นๆ ซึ่งตรงกันข้ามกับกลุ่มเด็กหญิงและถ้าเปรียบเทียบกับคดีสาร พบว่า เด็กหญิงจะถูกตัดสินต้องโทษนานกว่าเด็กชาย ซึ่งตรงกันข้ามกับกลุ่มคดีอื่นๆ (ตาราง ข.6-7) การกระทำความผิดครั้งนี้ มีต้นเหตุมาจากความคิดริเริ่มหรือความต้องการของตัวเอง ร้อยละ 43 รองลงมา ร้อยละ 30 มีสาเหตุมาจากเพื่อนชวนหรือตามเพื่อน จะสังเกตเห็นว่าอัตราที่เด็กชายและหญิงในคดีสาร กระทำความผิดเนื่องจากความต้องการของตัวเองสูงกว่าคดีอื่นๆ มากกว่า 2 เท่า สำหรับการทำความผิดอันเนื่องมาจากเพื่อนชวนหรือตามเพื่อนเกิดในกลุ่มเด็กคดีอื่นๆ สูงกว่าคดีสาร และร้อยละ 15 ของเด็กทั้งหมดรายงานว่า การถูกจับครั้งนี้มีสาเหตุมาจากโดนกล่าวหา ผู้ที่กระทำความผิดซึ่งมีสาเหตุมาจากฤทธิ์สารเสพติดในคดีอื่นๆ ประมาณร้อยละ 4 ถ้าจะพิจารณาพฤติกรรมการกระทำความผิดขณะถูกจับครั้งนี้ เด็กในคดีสารเกือบทั้งหมดมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับสาร ได้แก่ เสพครอบครอง และขายมีเพียงเล็กน้อยที่รายงานว่าโดนกล่าวหา และเด็กมากกว่าครึ่งมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการขโมยเงินสดและของมีค่าสูงที่สุดในกลุ่มเด็กชายและหญิง ร้อยละ 36 และ 62 ตามลำดับ อันดับรองลงมาได้แก่การขโมยของใช้และอุปกรณ์ต่างๆ ร้อยละ 22 และ 15 ตามลำดับ นอกจากนี้พฤติกรรมอื่นซึ่งเกิดจากประสบการณ์ และความสามารถเฉพาะของเด็กชาย เช่น การขโมยรถ อุปกรณ์รถ และทำร้ายร่างกายจะมีอัตราสูงกว่าเด็กหญิง สำหรับสถานที่เกิดเหตุในกลุ่มคดีสารส่วนมากกระทำความผิดในบริเวณที่อยู่อาศัยของผู้ต้องคดีและบริเวณถนน ซอย หรือสะพานลอย ซึ่งเป็นแหล่งมั่วสุม นัดพบ ส่วนคดีอื่นๆ จะเกิดในบ้าน หรือร้านเจ้าทุกข์สูงสุด (ตาราง ข.8-9)

ค.การใช้สาร

ค.1 ประสบการณ์ใช้สาร

การศึกษาพฤติกรรมการใช้สารในเด็กกลุ่มนี้พบว่า ทั้งเด็กชายและหญิงมีประสบการณ์ใช้สาร ร้อยละ 62 และ 55 ตามลำดับ เด็กชายคดีสารมีประสบการณ์เคยใช้สารสูงมากถึงร้อยละ 95 คดีอื่นๆ ร้อยละ 54 สำหรับกลุ่มเด็กหญิง อัตราการใช้สารทั้ง 2 คดีไม่แตกต่างกันมากนัก ร้อยละ 63 และ 51 ตามลำดับ (ตาราง ค.1-4) สารที่ใช้ครั้งแรกในทุกกลุ่ม ส่วนใหญ่ได้แก่สารระเหย อัตราอยู่ระหว่างร้อยละ 60-70 อันดับรองลงมา ได้แก่ กัญชา (ร้อยละ 20-30) การใช้ผงขาวเป็นสารชนิดแรกในแต่ละกลุ่มมีอัตราน้อยมาก โดยมีอัตราสูงสุดในกลุ่มเด็กชาย คดีสาร (ร้อยละ 6) ประมาณครึ่งหนึ่งในทุกกลุ่มรายงานว่า การใช้สาร ครั้งแรกมีสาเหตุมาจากความอยากรอง สาทูรอลงมา ได้แก่ เพื่อนชวนหรือตามเพื่อน (ระหว่างร้อยละ 35-45) และประมาณร้อยละ 5-7 มีสาเหตุมาจากกลุ่มใจและไม่สบายใจ เด็กร้อยละ 25 รายงานว่าติดสารก่อนต้องโทษในแต่ละกลุ่มมีอัตราอยู่ระหว่าง 20-35 เป็นที่น่าสังเกตว่าเด็กชายและหญิงในคดีสารกว่าครึ่งหนึ่งรายงานว่าไม่ติดสาร

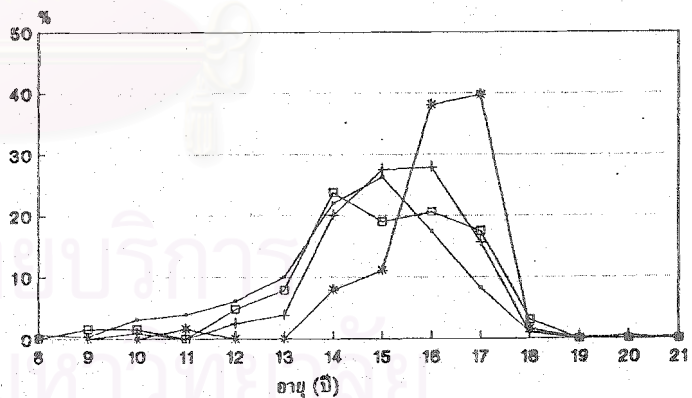
จากประสบการณ์ใช้สาร เด็กชายและหญิงคดีสารมีการใช้สาร 3 ชนิดขึ้นไป ในอัตราสูงสุดและสูงกว่าคดีอื่นๆ มากกว่า 2 เท่า (ตาราง ค.5)

จากประสบการณ์ใช้สารแต่ละชนิด พบว่าเด็กชายคดีสารมีประสบการณ์ใช้กัญชาด้วยอัตราสูงที่สุดร้อยละ 76 รองลงมาได้แก่ สารระเหยและผงขาว ร้อยละ 73 และ 58 ตามลำดับ เด็กชายคดีอื่นๆ และเด็กหญิงทั้ง 2 กลุ่มคดีมีประสบการณ์ใช้สารระเหยมากที่สุด ระหว่างร้อยละ 84-88 รองลงมาได้แก่กัญชา ระหว่างร้อยละ 54-64 (ตาราง ค.6) การกระจายของอายุที่เริ่มใช้สารแต่ละชนิด ในกลุ่มเด็กชายแสดงในกราฟ รูปที่ 2 และ อายุเฉลี่ยที่เริ่มใช้สารแต่ละชนิดของกลุ่มเด็กชายและหญิงอยู่ระหว่าง 14-16 ปี (ตาราง ค.7)

ค.2 การใช้สารในระยะ 30 วันก่อนต้องโทษ

อัตราการใช้สารในระยะ 30 วันก่อนต้องโทษของกลุ่มเด็กชายและหญิงอยู่ระหว่างร้อยละ 50-87 กลุ่มเด็กคดีสารมีอัตราการใช้สารสูงกว่าเด็กคดีอื่นๆ (ตาราง ค.8) ประมาณร้อยละ 70-85 รายงานว่าใช้สาร 1 ชนิด และสารที่ใช้สูงที่สุดในกลุ่มเด็กชายและหญิง ได้แก่ สารระเหย ร้อยละ 53 และ 66 ตามลำดับ อันดับรองลงมาเด็กชายใช้ผงขาว ร้อยละ 25 และกลุ่มเด็กหญิงใช้กัญชา ร้อยละ 20 สำหรับผู้ที่ใช้สาร 2 ชนิดมีอัตราน้อยมาก ในกลุ่มเด็กชายมีเพียงร้อยละ 18 สารที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ กัญชากับผงขาว ร้อยละ 50 รองลงมาได้แก่ สารระเหยกับกัญชา ร้อยละ 38 ในกลุ่มเด็กหญิงมี 7 ราย ใน 10 รายที่ใช้สารระเหยกับกัญชา ถ้าพิจารณาการใช้สารแต่เพียง 2 ชนิดแรกพบว่ากลุ่มเด็กชาย คดีสารมีการใช้ผงขาวเป็นหลักสูงที่สุด ร้อยละ 62 สำหรับกลุ่มอื่นๆ อัตราการใช้สารระเหยสูงที่สุด ระหว่างร้อยละ 58-77 (ตาราง ค.9-11) นอกจากนี้ยังเป็นที่น่าสนใจว่า เฉพาะกลุ่มเยาวชนหรือกลุ่มที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปเท่านั้นที่ใช้ผงขาว โดยเฉพาะเยาวชนชายใช้ผงขาวมากเป็นอันดับ 2 รองจากสารระเหย

รูปที่ 2 การกระจายของอายุที่เริ่มใช้สารแต่ละชนิดของกลุ่มเด็กชาย

- สารระเหย (จำนวน 281)
- + กัญชา (จำนวน 215)
- * ผงขาว (จำนวน 79)
- ยาโคลมประสาท (จำนวน 63)

ค.3 การหยุดใช้สาร

ในกลุ่มเด็กที่มีประสบการณ์ใช้สาร พบว่าเด็กชายคดีสารเคยเข้ารับการรักษานในสถานพยาบาล ร้อยละ 15 ส่วนเด็กกลุ่มอื่นๆเคยเข้ารับการรักษานในสถานพยาบาล ด้วยอัตราระหว่างร้อยละ 3-7 (ตาราง ค.12) สำหรับการหยุดใช้สารด้วยตัวเองนั้น มีลักษณะเช่นเดียวกันกับการรักษานในสถานพยาบาลคือกลุ่มเด็กชายในคดีสารเคยหยุดใช้สารเองสูงที่สุด ร้อยละ 46 ส่วนเด็กกลุ่มอื่นๆเคยหยุดใช้ระหว่างร้อยละ 17-30 (ตาราง ค.13) เด็กชายเข้ารักษาผงขาวใน

สถานพยาบาลร้อยละ 67 รองลงมาเป็น สาระระเหย ร้อยละ 25 (ตาราง ค.14) ในกลุ่มผู้ที่หยุดใช้สารด้วยตนเองแล้ว ระบุว่าเป็นการหยุดใช้สารที่ใช้เป็นประจำจะเห็นว่าเด็กชายร้อยละ 44 ต้องการเลิกเอง มีเพียงร้อยละ 21 เท่านั้นที่พ่อแม่ต้องการให้เลิก ขณะที่เด็กหญิง ร้อยละ 42 หยุดใช้สารเพราะความต้องการของพ่อแม่ ส่วนที่อยากเลิกเองนั้นมีเพียง ร้อยละ 8 (ตาราง ค.15) อย่างไรก็ตาม เด็กชายที่ไปรักษาเพื่ออดสารในสถานพยาบาลและอดเอง รายงานว่าหยุดใช้สารได้น้อยกว่า 15 วัน หรืออดไม่ได้ ร้อยละ 54 และ 44 ตามลำดับ (ตาราง ค.16) มีผู้ไปรักษาในสถานพยาบาล ร้อยละ 25 อดได้นานกว่า 3 เดือนขึ้นไป

ค.4 ความรู้และทัศนคติการใช้สาร

เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นผู้มีประสบการณ์เคยใช้สารมาแล้ว ส่วนหนึ่ง การรู้จักสารของเด็กในกลุ่มนี้จึงไม่จำเป็นต้องวิเคราะห์ จากที่กล่าวมาแล้วเด็กชายและหญิงที่ไม่เคยใช้สารในคดีสารมีอัตราค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะผู้ชายเพียงร้อยละ 5 สำหรับเด็กชายและหญิงในคดีอื่นๆไม่เคยใช้สารประมาณ ร้อยละ 50 เด็กชายและหญิงคดีสารทั้งหมด รายงานว่ารู้จักสารระเหย ในคดีอื่นๆก็มีลักษณะเช่นเดียวกัน เด็กชายและหญิงรู้จักสารระเหยในอัตราสูงสุดร้อยละ 93 และ 80 อันดับ รองลงมา ได้แก่ การรู้จักกัญชา ร้อยละ 76 และ 48 ตามลำดับ ยกולםประสาทเป็นที่รู้จักน้อยที่สุดของกลุ่ม (ตาราง ค.17.1) ถ้าจำแนกเด็กตามกลุ่มอายุก่อนต้องโทษ คือกลุ่มอายุ 7-14 ปี และ 15 ปีขึ้นไป ทั้ง 4 กลุ่ม รู้จักสารระเหยมากที่สุด ระหว่างร้อยละ 85-94 รองลงมาเป็นกัญชาระหว่าง ร้อยละ 53-82 ถ้าเปรียบเทียบการรู้จักสารแต่ละชนิดระหว่างกลุ่มอายุของเด็ก พบว่า เยาวชนชายที่อายุ 15 ปีขึ้นไป รู้จักกัญชามากกว่ากลุ่มอายุต่ำ(ร้อยละ 82 และ 68)สำหรับการรู้จักสารชนิดอื่นๆทั้ง 2 กลุ่ม มีอัตราไม่แตกต่างกันในกลุ่มเยาวชนหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไปจะรู้จักยาฆ่าสูงกว่ากลุ่มอายุต่ำ (ร้อยละ 43 และ 27) ส่วนการรู้จักสารชนิดอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน (ค.17.2)

ทัศนคติเกี่ยวกับการใช้สาร สำหรับเด็กกลุ่มนี้ไม่ว่าจะจำแนกตามคดีที่ต้องโทษ (ตาราง ค.18.1) ตามกลุ่มอายุก่อนต้องโทษ (ตาราง ค.18.2) หรือ ประสบการณ์ใช้สาร (ตาราง ค.18.3) เกือบทุกกลุ่มมากกว่าร้อยละ 90 เห็นว่าการใช้สารเป็นสิ่งที่ไม่ดี โดยในกลุ่มหญิงมีอัตราต่ำกว่ากลุ่มชาย เหตุผลที่คิดว่สารเป็นสิ่งที่ไม่ดี ร้อยละ 73:91 ตอบว่าทำให้เสีย สุขภาพร่างกายและ จิตใจ

ค.5 การดื่มสุรา และลักษณะประชากร

กลุ่มที่ศึกษาเป็นเด็กชายและหญิงที่มีประสบการณ์ดื่มสุรา ร้อยละ 32 และ 27 ตามลำดับ (ตารางค.19) อายุที่เริ่มดื่มอยู่ระหว่าง 6-18 ปี มีอัตราสูงที่สุดช่วง 14-16 ปี สาเหตุของการดื่มครั้งแรกเนื่องจากต้องการทดลองมากที่สุด รองลงมาเป็นเพื่อนชวนหรือตามเพื่อน ในกลุ่มเด็กชาย ร้อยละ 36 และ 35 เด็กหญิง ร้อยละ 40 และ 23 ตามลำดับ (ตาราง ค.20) กลุ่มเด็กหญิงที่ดื่มครั้งแรกด้วยสาเหตุทุกสิ่ง หงุดหงิด สูงกว่าชาย 5 เท่า สภาพการดื่มในเด็กชายจะรุนแรงกว่าเด็กหญิง กล่าวคือเด็กชายร้อยละ 5 รายงานว่าตัวเองติดสุรา (ตาราง ค.21) ถ้าจำแนกประสบการณ์ดื่มสุราในเด็กชายและหญิงออกเป็น 4 กลุ่ม พบว่ากลุ่มเด็กหญิงที่ดื่มสุรา มีระดับการศึกษาสูงกว่ากลุ่มอื่น แต่อัตราการจบชั้นสูงสุดต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่เคยดื่ม ร้อยละ 15 ซึ่งตรงข้ามกับกลุ่มเด็กชายที่

อัตราไม่แตกต่างกัน สาเหตุการไม่จบชั้นสูงสุดนั้น พบว่าการประพฤติตัวของเด็ก เช่น การไม่ยอมเรียนหรือทำผิดวินัยโรงเรียน ในกลุ่มที่ดื่มมีอัตราสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ดื่ม สำหรับปัญหาด้านเศรษฐกิจ และครอบครัวที่ทำให้ต้องออกจากโรงเรียน กลุ่มที่ไม่ดื่มมีอัตราสูงกว่ากลุ่มที่ดื่ม ทั้งเด็กชายและหญิงที่เคยดื่มสุรา มีภูมิสำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพฯสูงกว่าต่างจังหวัดและสูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยดื่มถ้าพิจารณาถึงสภาพปัจจุบันของพ่อแม่ พบว่า เด็กกว่าครึ่งหนึ่งไม่ได้อยู่กับพ่อหรือแม่ การแยกกันอยู่ หย่าร้าง และเลิกกันของพ่อแม่มีอัตราค่อนข้างสูง ระหว่างร้อยละ 30-45 (ตาราง ค.22-26)

ค.6 การดื่มสุราและการใช้สาร

การดื่มสุราอาจจะเป็นพฤติกรรมเบื้องต้นที่นำไปสู่การใช้สารชนิดอื่นได้ ดังนั้นเพื่อให้การนำเสนอข้อมูลกระทัดรัดจึงพิจารณาเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกลุ่มดื่มสุรากับไม่ดื่มสุรา จากการศึกษาพบว่า ประสบการณ์ใช้สารในกลุ่มเด็กชายและหญิงที่เคยดื่มมีอัตราสูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยดื่มร้อยละ 20 และ 25 ตามลำดับ (ตาราง ค.27) การใช้สารระเหยเป็นสารชนิดแรกในกลุ่มหญิงที่ไม่ดื่มมีอัตราสูงสุดและสูงกว่ากลุ่มที่ดื่ม ซึ่งต่างจากกลุ่มเด็กชายที่อัตราไม่แตกต่างกันเป็นที่น่าสนใจว่า ทั้งชายและหญิงที่เคยดื่มสุราไม่มีใครใช้ผงขาวเป็นยาเสพติดชนิดแรกเลย (ตาราง ค.28) ประสบการณ์ใช้สารในแต่ละชนิดในกลุ่มชายและหญิงที่ดื่มสูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยดื่มอายุเฉลี่ยการใช้สารแต่ละชนิดครั้งแรก ทั้ง 4 กลุ่มไม่แตกต่างกันประมาณ 15 ปี โดยมีอัตราสูงมากที่ระดับอายุ 14-16 ปี เช่นกัน นอกจากนี้พบว่า กลุ่มเด็กชายที่ไม่ดื่มมีแนวโน้มเริ่มใช้สารก่อนกลุ่มที่เคยดื่ม (ตาราง ค.29-31) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเกิดพฤติกรรมใดก่อนหลัง ในแต่ละบุคคลตามขั้นตอนการสัมภาษณ์ พบว่าสัดส่วนของเด็กชายมีพฤติกรรมดื่มสุราก่อนใช้สาร ประมาณ 2 ใน 3 ถ้าเปรียบเทียบสารแต่ละชนิด โดยใช้อายุที่เริ่มมีประสบการณ์ พบว่ากว่า 40 % ของเด็กชายเริ่มดื่มสุราก่อนใช้สารแต่ละชนิด 1 ปีขึ้นไป สำหรับผู้ใช้เฮโรอีนมีเพียง 1 รายเท่านั้น (ร้อยละ 4) ที่รายงานว่าดื่มสุราครั้งแรกภายหลังมีประสบการณ์ใช้เฮโรอีน

ง. การมีเพศสัมพันธ์

อีกพฤติกรรมหนึ่งที่น่าจะนำมาพิจารณาคือ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในการศึกษาที่พบว่าประมาณร้อยละ 60 ของเด็กทั้งหมดเคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งพฤติกรรมนี้เกิดกับเด็ก คดีสารสูงกว่าคดีอื่นๆ อยู่ระหว่างร้อยละ 54-75 ทุกกลุ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกสูงที่สุดอยู่ในช่วงอายุ 14-16 ปี ประมาณ ร้อยละ 77 และ 43 ของเด็กชายและหญิงเคยผ่านคู่นอนมากกว่า 1 คน กลุ่มเด็กหญิงรายงานไม่เคยร่วมเพศกับแฟนหรือคูครองด้วยอัตราที่สูงกว่าเด็กชายประมาณ 2 เท่า การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเด็กเที่ยวหรือหญิงบริการ/ชายเที่ยวในกลุ่มเด็กชายจะมีอัตราสูงกว่ากลุ่มเด็กหญิง 3-4 เท่า นอกจากนี้เด็กหญิงร้อยละ 8 ที่รายงานว่าใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ (ตาราง ง.1-5)

ถ้าจำแนกกลุ่มอายุของเด็ก พบว่า กลุ่มเยาวชนชายเคยมีประสบการณ์ร่วมเพศสูงกว่ากลุ่มเด็ก 3.5 เท่า ร้อยละ 70 และ 20 ตามลำดับ ขณะที่กลุ่มเยาวชนหญิงมีประสบการณ์ร่วมเพศสูงกว่ากลุ่มเด็กไม่มากนักร้อยละ 66 และ 50 ตามลำดับ(ตาราง ง.6) นอกจากนี้เยาวชนชายและหญิงมีประสบการณ์ร่วมเพศครั้งแรกในช่วงอายุ 10-14 ปี ด้วยอัตราที่ไม่แตกต่างกันประมาณ ร้อยละ 27 เยาวชนชายรายงานไม่เคยผ่านคู่นอนมากกว่า 1 คน ในอัตราที่สูงกว่าเยาวชน

หญิงมากกว่าประมาณ 2 เท่า ร้อยละ 79 และ 43 ตามลำดับ อัตราการเคยมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆของเยาวชนชายและหญิงต่างกัน กล่าวคือ เยาวชนหญิงรายงานว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคูครองสูงกว่าประมาณ 2 เท่า ร้อยละ 67 และ 32 ตามลำดับ ขณะที่กลุ่มเยาวชนชายรายงานว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน/เด็กเที่ยวหรือหญิงบริการ/ชายเที่ยว ในอัตราที่สูงกว่ากลุ่มหญิงมากกว่า 3-5 เท่า อัตราการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งขณะมีเพศสัมพันธ์ไม่ต่างกัน (ตาราง ง.7-9)

จ. การมีเพศสัมพันธ์และการใช้สารา

เมื่อวิเคราะห์เชิงสัมพันธ์ระหว่างการมีประสบการณ์ใช้สาราและเพศสัมพันธ์ในกลุ่มเด็กชายและหญิง พบว่ากลุ่มที่เคยใช้สารารายงานว่าเคยมีประสบการณ์ร่วมเพศด้วยอัตราร้อยละที่สูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยใช้สารามากกว่าประมาณ 2 เท่า เด็กชาย ร้อยละ 74 และ 34 เด็กหญิง ร้อยละ 80 และ 40 ตามลำดับ (ตาราง จ.1) ทั้งกลุ่มเด็กชายและหญิงที่ไม่เคยใช้และเคยใช้สารามีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกระหว่าง อายุ 14-16 ปี ในอัตราสูงสุดระหว่างร้อยละ 70-86 และมากกว่าร้อยละ 70 ของเด็กชายที่ไม่เคยใช้และเคยใช้สารารายงานว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนมากกว่า 1 คน และประมาณร้อยละ 50 ในกลุ่มเด็กหญิงที่เคยใช้สารา เด็กชายที่เคยใช้สารารายงานว่า เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน/เด็กเที่ยว/หญิงบริการ ด้วยอัตราที่สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้สารา ร้อยละ 59 และ 38 ตามลำดับ กลุ่มเด็กชายและหญิงที่ไม่เคยใช้สารามีอัตราการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งขณะร่วมเพศสูงกว่ากลุ่มที่เคยใช้สารา 2-3 เท่า (ตาราง จ.2-5)

จากประสบการณ์ใช้สาราและการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มเด็กชายและหญิงพบว่าทั้งเด็กและเยาวชนชายที่เคยใช้สารา จะมีประสบการณ์ร่วมเพศสูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยใช้ กล่าวคือ กลุ่มเด็กชายที่ใช้สารารายงานว่าเคยร่วมเพศสูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยใช้สาราถึง 7 เท่า (ร้อยละ 43 และ 6 ตามลำดับ) สำหรับกลุ่มเยาวชนชายมีลักษณะเช่นเดียวกัน อัตราการเคยมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มที่เคยใช้สารา สูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยใช้สารา (ร้อยละ 78 และ 50 ตามลำดับ) สำหรับกลุ่มเยาวชนหญิงอัตราการมีประสบการณ์ทางเพศในกลุ่มที่เคยใช้สาราจะสูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยใช้ประมาณ 2 เท่า ประมาณร้อยละ 84 และ 40 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มเด็กหญิงมีจำนวนไม่มากพอในการเปรียบเทียบ อย่างไรก็ตามโดยภาพรวมแล้วจะเห็นว่ากลุ่มผู้หญิงจะมีประสบการณ์ทางเพศสูงกว่าผู้ชายเล็กน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เคยใช้สารา (ตาราง จ.6)

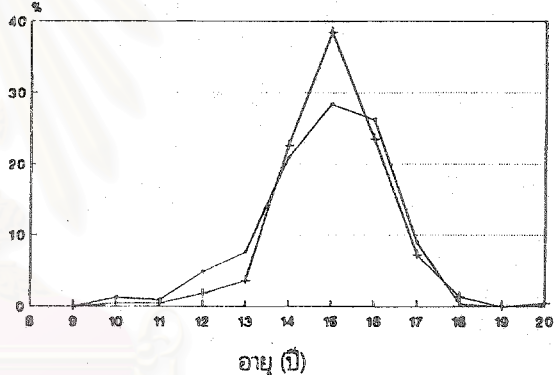
การเปรียบเทียบอายุที่เกิดพฤติกรรมทั้งสองครั้งแรกจะพิจารณาเฉพาะกลุ่มเยาวชนชายเท่านั้น เนื่องจากมีจำนวนตัวอย่างมากพอ โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มที่เคยมีพฤติกรรม ทั้ง 2 อย่าง กลุ่มที่เคยมีพฤติกรรมใช้สาราและกลุ่มที่เคยมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์เพียงอย่างเดียว ในกลุ่มที่รายงานว่าเคยมีพฤติกรรมทั้ง 2 อย่าง พบว่าอายุเฉลี่ยการใช้สาราและมีเพศสัมพันธ์ ครั้งแรกไม่แตกต่างกันคือ 14.9 และ 15.0 ปีตามลำดับ อัตราการเกิดพฤติกรรมทั้งสองครั้งแรกสูงมากในระดับอายุ 14-16 ปี (รูปที่ 3ก) อายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในกลุ่มที่ไม่ใช้สารา 15.3 ปี ซึ่งไม่ต่างจากกลุ่มที่เคยใช้สารา อายุเฉลี่ยที่ใช้สาราครั้งแรกในกลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ 14.6 ปี ซึ่งต่ำกว่ากลุ่มที่เคยมีเพศ

สัมพันธ์เล็กน้อย อายุที่เริ่มพฤติกรรมดังกล่าวครั้งแรกใน 2 กลุ่มหลัง มีอัตราสูงที่ระดับอายุ 14-16 ปี เช่นกัน (รูปที่ 3ข)

ถ้าเปรียบเทียบการเริ่มมีพฤติกรรมทั้ง 2 อย่าง ในแต่ละบุคคลโดยเอาอายุที่ใช้สาราครั้งแรกเป็นตัวตั้งจะพบได้ 3 ลักษณะคือ ผู้เริ่มเสพยามาก่อนมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ลักษณะที่ 2 คือมีผู้เริ่มเสพยาหลังมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ลักษณะสุดท้ายเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมทั้ง 2 อย่างในระดับอายุปีเดียวกัน (รูปที่ 4ก) การศึกษานี้แสดงว่ากลุ่มผู้ที่มีพฤติกรรมแต่ละลักษณะมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือประมาณ 1 ใน 3 โดยกลุ่มที่เกิดพฤติกรรมทั้งสองในระดับอายุปีเดียวกันมีอัตราสูงสุดร้อยละ 37.6 และเมื่อพิจารณาในกลุ่มที่มีพฤติกรรม ทั้ง 2 อย่างในระดับอายุปีเดียวกัน พบว่าอายุเฉลี่ยเท่ากับ 15.1 ปี และ ร้อยละ 85.5 เริ่มมีพฤติกรรมครั้งแรกในระดับอายุ 14, 15 ปี และ 16 ปี (รูปที่ 4ข)

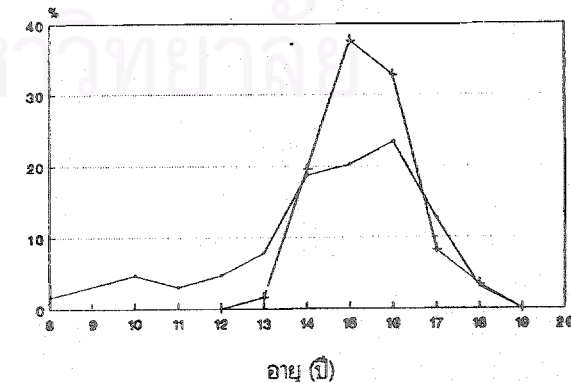
รูปที่ 3 การกระจายตัวของอายุที่มีพฤติกรรมใช้สาราครั้งแรก และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

รูปที่ 3 ก. กลุ่มที่เคยมีพฤติกรรมทั้ง 2 อย่าง

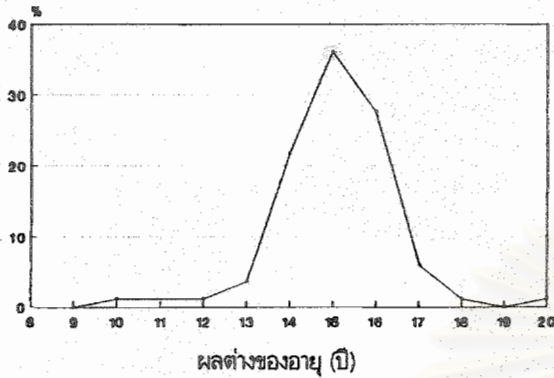
—○— อายุที่ใช้สาราครั้งแรก (จำนวน 225)
—+— อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก (จำนวน 221)

รูปที่ 3 ข. กลุ่มที่มีพฤติกรรมเพียงอย่างเดียว

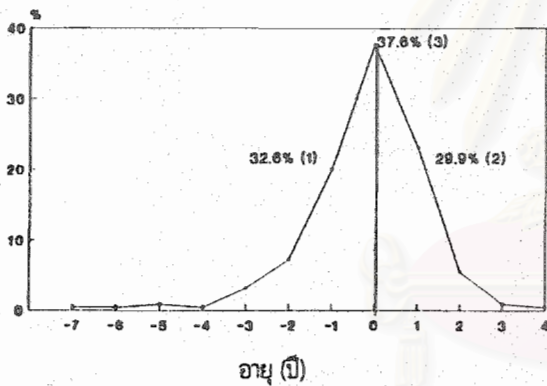

—○— อายุที่ใช้สาราครั้งแรก (จำนวน 64)
—+— อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก (จำนวน 61)

รูปที่ 4 ก. การกระจายตัวผลต่างของอายุที่ใช้สารฯ และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในกลุ่มที่มีพฤติกรรมทั้ง 2 อย่าง (จำนวน 221)

รูปที่ 4 ข. การกระจายตัวของอายุที่ใช้สารฯ และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในช่วงอายุปีเดียวกัน (จำนวน 83)

เปรียบเทียบการเริ่มมีพฤติกรรมทั้ง 2 ได้ 3 ลักษณะ

- (1) เริ่มเสพยาก่อนมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก
- (2) เริ่มเสพยาหลังมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก
- (3) มีพฤติกรรมทั้ง 2 ในระดับอายุปีเดียวกัน

๕. การศึกษาเฉพาะกรณี

วิธีการและผลการคัดเลือกกรณีศึกษา ในส่วนการศึกษาเฉพาะกรณี ผู้สัมภาษณ์และผู้วิจัยได้ร่วมกันพิจารณาว่ารายใดสมควรจะทำการศึกษาเป็นกรณีพิเศษโดยใช้หลักเกณฑ์คัดเลือกศึกษาจากผู้มีประสบการณ์ใช้สารฯ หรือมีพฤติกรรมต่างๆที่น่าสนใจจะสัมภาษณ์ในรายละเอียด หลังจากการคัดเลือกแล้ว ผู้สัมภาษณ์จะกลับไปสัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่งตามหัวข้อ หรือกรอบที่ตั้งไว้ซึ่งแต่ละรายจะมีประเด็นต่างกัน บางรายเป็นเรื่องของครอบครัวและสภาพความเป็นอยู่บางรายเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ใช้สารฯที่หลากหลายและซับซ้อน บางรายเป็นผู้ที่มีอาชีพทำขายต่อกฎหมายตลอดเวลา เช่น ขายสารฯหรือมีรายได้จากการขายบริการทางเพศ เป็นต้น จากตัวอย่างที่ศึกษาภาพกว้างข้างต้นในเด็กชายและหญิงจำนวน 564 ราย และ 123 รายตามลำดับ ได้คัดเลือกตัวอย่างที่น่าสนใจมาเป็นรายกรณี จำนวน 78 ราย เป็นเด็กชาย 61 ราย (ร้อยละ11) หญิง 17 ราย (ร้อยละ14) การนำเสนอการสัมภาษณ์กรณีศึกษาจะคัดเลือกเฉพาะรายที่น่าสนใจและมีความหลากหลายในเรื่องของพฤติกรรมด้านต่างๆ เพื่อเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงสภาพความเป็นอยู่ของครอบครัว เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่ทำให้เกิดการกระทำความผิดและมีพฤติกรรมต่างๆอันไม่พึงประสงค์ของสังคม โดยส่วนรวมหรือสังคมคิดว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นกับเด็กในวัยนี้ อย่างน้อยข้อมูลจากการสัมภาษณ์จึงลึกในลักษณะเช่นนี้ อาจจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมของเด็กและเยาวชนเหล่านี้ได้บ้างตามสมควร

หลักเกณฑ์การคัดเลือกกรณีศึกษา

- มีพฤติกรรมใช้สารฯหลากหลายชนิด
- มีพฤติกรรมการผิดสารฯ
- บุคคลในครอบครัวหลายคนมีอาชีพหรือมีรายได้จากการจำหน่ายสารฯ
- มีสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว และสังคมที่สลับซับซ้อน
- มีอาชีพเป็นชายหรือหญิงขายบริการ

กรอบการสัมภาษณ์กรณีศึกษา

- ข้อมูลทั่วไป
- สภาพความเป็นอยู่และความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว
- สภาพแวดล้อมและสังคม
- การเข้าสู่อาชีพต่างๆ
- วิถีการดำรงชีวิต
- ประวัติการใช้และพฤติกรรมการใช้สารฯ
- พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์
- ประวัติการต้องโทษ
- การมองอนาคต

ตัวอย่างกรณีศึกษา

กรณีศึกษาที่ 1

ต้องโทษคดีฉ้อโกง

- เพศชาย อายุ 16 ปี จบชั้น ม.3 บ้านเกิดอยู่อยุธยา
- พ่อแม่แยกกันอยู่ นิสัยเป็นผู้หญิง
- อายุ 15 ปี ทำงานเสิร์ฟอาหาร และเย็บผ้าโหล อยู่ห้องเช่ากับเพื่อนที่ ตระก้อข้าวสาร ย่านบางลำพู
- ได้เรียนรู้วิธีการขายได้เสริมจากสภาพบริเวณที่อยู่อาศัย หลัง 6 เดือน เริ่มมีรายได้จากการขายตัว
- รู้จักเพื่อนใหม่ 3 คน ถูกแนะนำให้ใช้การ 3K
- ขณะถูกจับทำหน้าที่เป็นผู้จัดการหารายได้โดยการขายตัวให้แก่ผู้รับหญิง ที่อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกับจำนวน 8 คน

เรียงศักดิ์ บุญบรรดาลชัย

ข้อมูลทั่วไป

ชายอายุ 16 ปี บ้านเกิดอำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ย้ายที่ อยู่มากรุงเทพฯ ทำงานเย็บผ้าอยู่ที่ตระก้อข้าวสาร คดีฉ้อโกง (กาว 3k)

สภาพครอบครัว

พ่อและแม่แยกกันอยู่คนละที่แต่ยังไม่มาหาสู่กันบ้าง แม่ขายผลไม้ที่ตลาด หัวลำโพง พ่อทำงานอยู่ที่บางปะอิน ในครอบครัวไม่มีเรื่องอะไรที่ทำให้กลุ่มใจ เรียบจบ ม.3 ที่บางปะอิน

การเข้าสู่อาชีพ

อายุ 15 ปี ก็ชวนเพื่อนหญิงอีก 4 คน มาทำงานกรุงเทพฯทำงานเสิร์ฟอาหาร อยู่ 1 เดือน พอติดเพื่อนผู้หญิงอีกคนทำงานเย็บผ้าโหลอยู่ จึงชวนให้ไปทำงาน ด้วยกันก็ตกลงไปอยู่กับเขารวมทั้งเพื่อนอีก 4 คนด้วย โดยเช่าห้องที่ตระก้อข้าว-สารเดือนละ 1,300 บาท ได้ค่าจ้างจากการเย็บผ้าเดือนละ 1,300 บาท ช่วยกัน ออกค่าห้องอยู่กันมาเรื่อยประมาณ 6 เดือน จากการเคยเป็นเด็กเสิร์ฟและเพื่อน หญิงเคยถูกออฟไปนอนด้วย ประกอบกับแถวบ้านเช่ามีฝรั่งมาพักเยอะ มีคนขาย ตัวและมีคนมาเที่ยวผู้หญิงแถวนั้นก็เยอะ จึงมีความคิดจะหารายได้เสริมจากการ ขายตัวกันขึ้น ตกลงให้ตัวเองเป็นคนหาแขกจัดการเรื่องเงินทอง อาหาร ซักเสื้อผ้า (ช่วงนี้อายุย่าง 16 ปี เข้าไปแล้ว) จากการทำงานเสริมใหม่นี้ทำให้รู้จักกับเพื่อน หญิงที่ทำงานนี้มาก่อนอีก 3 คน และเสนอให้ตัวเองเป็นนายหน้าและจัดการ แบบเดียวกับพวกของตัวเอง

เพื่อนใหม่ 3 คน ได้แนะนำสิ่งที่ให้ใช้แล้วทำงานสนุก หน้าด้าน ให้กับพวก ตัวเอง คือ กาว 3K ซึ่งกลายเป็นแก๊งหากินโดยการขายตัวและดมกาวแก๊งใหญ่ ถึง 9 คน มีผู้ชาย 1 คน คือตัวเอง เป็นคนจัดการเกือบทุกอย่างตั้งแต่การต่อรอง การเลือกแขก การเก็บเงิน จนกระทั่งดูแลความเป็นอยู่ภายในบ้าน

ช่วงแรกๆ ของการหากินก็ทำกันอยู่แถวตระก้อข้าวสาร โดยตัวเองซึ่งมีนิสัย เป็นผู้หญิง (ตุ๊ด) ออกไปเตร่คอยหาแขกตามจุดที่คนชอบมาเที่ยว ซึ่งลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นพวกขับแท็กซี่และรถตุ๊กๆ ที่เหลือจะเป็นชาวยุโรป พวกขับรถแก๊งมาเที่ยว

ก็มีบ้างเป็นส่วนน้อย เจ้าตัวบอกว่าหญิงทั้ง 8 คน ถ้าไม่ได้ตัวเองก็แยเหมือนกัน เพราะไม่รู้จักหาแขก เลือกแขกที่จะมานอน ไม่รู้จักต่อรองเรื่องราคา ตัวเองจะ คอยดูแล จำทะเบียนรถของแขกที่จะพาเพื่อนตัวเองไปนอนด้วย กล่าวหาไปลงแขก พาไปท่ามิถมัยร้าย ถึงเวลายังไม่กลับจะได้แจ้งตำรวจ ภายหลังต้องเปลี่ยนที่ ไปหากินรอบๆ ท้องสนามหลวง เพราะแถวนี้มีคนหากินเยอะ ทำให้รับแขกได้ไม่ ทั่วทุกคน บางคืนได้ไม่ครบคนทำให้ได้เงินน้อย

การทำงานจะทำงานช่วงเย็นตั้งแต่เลิกงานเย็บผ้า (เวลา 17.00 น.) กลับไป อาบน้ำแต่งตัวประมาณ 18.00 น. ก็จะออกไปแถวท้องสนามหลวง ยืนตามง่ามมืด ตามความพอใจของแต่ละคน และทำเลที่เหมาะสมต่อการหากิน โดยตัวเองจะนั่ง เก้าอี้ประจำ ซึ่งเป็นที่รู้จักในบรรดานักเที่ยวว่าเป็นที่ติดต่อกันตัว เมื่อมีลูกค้ามาก็ จะถามถึงความต้องการของลูกค้าว่าต้องการแบบไหน ูปร่างอย่างไร เมื่อตรงกับ ลักษณะของเพื่อนคนใดก็จะไปเรียกเพื่อนคนนั้นมาให้และเก็บเงิน หลังจากนั้นจะ พากันไปนอน โรงแรมแถวๆ วิสุทธิกษัตริย์ เพื่อนบางคนก็แยกกันไปยืนตาม จุดต่างๆ ถ้าแขกมาหาเองก็รับกันไปตามความพอใจแล้วนำเงินมากับไว้ที่ตัวเอง ในภายหลัง ถ้ารับแขกเองอย่างนี้จะไม่ค่อยได้ราคา (200 บาทต่อครั้ง) แต่ถ้าผ่าน ตัวเองจะได้อย่างน้อยๆ 300-400 บาท/ครั้ง

เงินที่ได้มาตัวเองเป็นคนจัดสรรว่าใครจะไปทำอะไรต้องมกอบและเบิกไป ทุกคนพอใจและไม่เคยมีปัญหา สิ่งที่ถูกคนพอใจมากที่สุดคือหลังจากเลิกรับแขกใน ตอนกลางคืนแล้ว (ประมาณ 23.00-24.00 น.) จะพาทั้งแก๊งไปเที่ยวเตร่กันต่อ อย่างสนุกสนานเกือบทุกคืนจนถึงตี 2-3 จึงกลับที่พัก ใครจะไม่กลับเพราะว่าไม่ บังแล้วไปนอนต่อกับใคร ได้เงินหรือไม่ก็ตามใจ ตัวใครตัวมัน แต่สำหรับตัวเอง ในช่วงดังกล่าวปฏิเสธหัวเด็ดตีนขาดว่าไม่เคยเสียความบริสุทธิ์ให้ใคร เรื่องการ ดมกาวนั้นจะพากันดมช่วงเลิกงานจนถึงช่วงรับแขกตลอดจนถึงในรถและใช้กัน จนกว่าจะนอนหลับ ถ้ามถึงจุดสมบัติของกาว ก็ตอบว่ามันช่วยทำให้หน้าดีขึ้น และไม่คิดอะไร เพื่อนบางคนเคยบอกกับตนว่าดมกาวแล้วไปนอนกับแขกทำให้มี อารมณ์และมันดีด้วย

การใช้ถุงอย่างอนามัยนั้นเจ้าตัวบอกว่าพยายามเน้นและย้ำเตือนเพื่อนทุกคน ให้บอกแขกที่พาไปให้ใช้ถุงอย่างอนามัย แต่ถ้าไม่ใช้ก็ตามใจอย่าไปขัดขืน อันตราย และจะไม่ได้เงินด้วย ซึ่งเคยสอบถามเพื่อนดูแล้ว ส่วนใหญ่จะไม่ใช้กันเลย เพราะ แขกไม่ชอบใช้

จากการที่รับแขกมานานของเพื่อนใหม่ข้างห้อง 3 คน ในช่วงที่ตัวเองมาเป็น นายหน้าทำให้เกิดปัญหาเรื่องสุขภาพเจ้าตัวบอกว่า "เครื่องพัง" คือ เพื่อนใหม่ทั้ง 3 คนเป็นโรคอัมพาต 3 วันดี 4 วันไข้ ผลัดกันล้มหมอนนอนเสื่อคนละ 2 วัน เท่าที่รู้เป็นหนองในและแผลริมอ่อน บอกให้ไปหาหมอรักษาก็ไม่ยอมไปไม่ได้แต่ซื้อ ยามากิน ซึ่งตามปกติตัวเองจะไปซื้อยาแก้ปวด ลดไข้ และยานอนหลับมาให้กิน พอคอยยังซั๊กลูกไปรับแขกเหมือนเดิม บางคนนอนหนองไหล ครวญคราง ตัวเองก็ทำความสะอาดให้โดยไม่รังเกียจ ยาที่ดีที่สุดที่เคยใช้ก็คือ ยานอนหลับ และยาชุดที่ซื้อตามร้านขายยา โดยบอกอาการกับหมอดี แล้วหมอก็ก็จัดยามาให้ เป็นๆ หายๆ อย่างนี้มาตลอด จนกระทั่งถูกจับดังกล่าว การต้องโทษ

วันที่ถูกจับก็ไปทำงานกันเหมือนเดิมทั้ง 9 คน ขากลับบ้านพักประมาณ 24.00 น. เดินกันมา 6 คน ดมกาวกันมาด้วย ขณะข้ามถนนก็ถูกตำรวจเรียกจับ

เรื่องคนกว เพื่อนอีก 5 คน แยกไปซังบ้านปราณี ส่วนตัวเองก็มอยู่บ้านเมตตา ส่วนอีก 3 คน ซึ่งพักข้างห้องรอดไป เพราะเดินตามมาทีหลัง ตัวเองยังคงมีความเป็นห่วงเพื่อนอีก 3 คน อย่างมาก เพราะวันที่ถูกจับอาการเพื่อนอีก 3 คน ไม่ค่อยตื่นัก ทนองในกำล้งกำเรบ เป็นห่วงว่าเพื่อนทั้ง 3 จะไม่มีใครดูแลเป็นโรคตายกันหมด

พฤติกรรมทางเพศ

เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของตัวเองภายนอกถูก ปฏิเสธไม่ยอมรับว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับใครแต่อย่างใด เมื่อเข้ามาบ้านเมตตา ในเดือนแรกนั้นเหตุการณ์ยังปกติ พอเดือนที่ 2 ก็โดนพวกขาใหญ่ที่คุมหอยอยู่ 3 คน จับขังพิศอดตัวดำจนเสร็จเรียบร้อย ทั้ง 3 คน จากนั้นต่อมาโดนมาตลอดอีก 2-3 ครั้ง จึงนำเรื่องไปฟ้องผู้คุมให้ช่วยจัดการ หลังจากนั้นก็มีเหตุการณ์แบบนั้นเกิดขึ้นอีก แต่จากการสอบถามบุคคลใกล้เคียงบอกว่าพฤติกรรมของเด็กคนนั้นชอบผู้ชายมาก โดยเฉพาะผู้ชายหน้าตาดี ๆ จะถูกชวนให้ร่วมเพศในตอนกลางคืนเสมอ

สำหรับเรื่องการเป็นนายหน้าค้าประเวณีของเพื่อนๆ นั้นในครั้งแรกที่ไปสัมภาษณ์ยังไม่ยอมรับพอตีเจ้าตัวหลดปากมว่ามีเพื่อนติดอยู่ที่บ้านปราณี 5 คน ขณะเดียวกันผู้วิจัยได้สัมภาษณ์กรณีศึกษาที่บ้านปราณีมาแล้วเอาคำพูดของเพื่อนๆ ไปยืนยันกับเขา จึงยอมรับว่าจริงแล้ว ถ้าเขาไม่ทำงานลักษณะนี้ เด็กผู้หญิงเหล่านี้ไม่มีทางอยู่ได้ตามเหตุผลข้างต้น

ความคิดเห็นในอนาคต

ตอนออกจากที่นี่คิดว่า พ่อ-แม่จะมารับแน่นอนเพราะท่านทั้ง 2 คน มาเยี่ยมบ่อยแม่ให้ไปช่วยขายของที่หัวลำโพง และเรียนต่อ ม.4 ส่วนพ่อก็ชวนไปอยู่ด้วยเหมือนกัน ทั้ง 2 ทางดังกล่าวมีความเป็นไปได้ที่จะอยู่กับแม่สูงกว่าอยู่กับพ่อ เพราะไม่อยากไปอยู่ต่างจังหวัด และอยากเรียนต่อด้วย อีกอย่างพูดกับแม่ง่ายกว่าพ่อ แม่ไม่ค่อยด่าว่าเหมือนพ่อ

กรณีศึกษาที่ 2
ต้องโทษคดีพรากผู้เยาว์

- เพศชาย อายุ 18 ปี โสด จบชั้น ป.6 บ้านเกิดอยู่จังหวัดสกลนคร
- ครอบครัวยากจน มีพี่น้อง 10 คน พี่สาวเลี้ยงเป็นลูกตั้งแต่เกิด
- อายุ 17 ปี ทำงานเสิร์ฟอาหารในบาร์เกย์ และรับแขกเกย์คิง ครั้งละ 500 บาท ทำอยู่ 10 วัน เพื่อนชวนไปทำงานที่โรงแรมซึ่งรับนักท่องเที่ยวชั้นหนึ่งในกรุงเทพ เป็นผู้ขายชายตัวรับแขกมากที่สุดวันละ 6 คน ได้ค่าตัว 1000-3000 บาท/ครั้ง รับแขกทั้งคนไทยและต่างชาติ
- ไม่เคยมีประสบการณ์ใช้สารเสพติด

เริงศักดิ์ บุญบรรดาลชัย

ข้อมูลทั่วไป

ชาย อายุ 18 ปี บ้านเดิมอำเภอสองดาว จังหวัดสกลนคร ย้ายเข้ากรุงเทพฯ เพื่อมาทำงาน ครอบครัวยากจนและมีลูกมากถึง 10 คน แม่จึงยกตัวเองให้พี่สาวเลี้ยงเป็นลูกตั้งแต่เกิด ซึ่งบ้านก็อยู่ใกล้ๆกัน เรียนจบชั้น ป.6 อายุ 11 ปี จากนั้นก็บวชเป็นสามเณรเรื่อยมา 5 พรรษา เจ้าตัวบอกรบวชเพื่อทดแทนพระคุณของป้าที่เลี้ยงดูมา

การเข้าสู่อาชีพและพฤติกรรมทางเพศ

อายุ 16 ปีกว่า หลังจากสึกออกมาก็อยู่บ้าน 2-3 เดือน ก็เข้ากรุงเทพฯ ทำงานขายอาหาร (ข้าวแกง) กับญาติประมาณครึ่งเดือน จากนั้นก็ไปเลี้ยงโรคที่พหยา (ในตอนแรกก็ยังไม่รู้จะไปทำอะไรเหมือนกัน)เนื่องจากเป็นคนอัสานร่างกายล่ำสัน บึกบึนก็เลยไปสมัครเป็นลูกเรือประมง ออกทะเลครั้งแรก 4 วัน ก็กลับเข้าฝั่งและไม่ได้ทำอะไรเลยเพราะบนเรือมีการใช้สารกันแมกตั้งแต่กัญชา ผงขาว ยาบ้า จากนั้นก็มาทำงานเป็นเด็กล้างรถได้วันละ 30 บาท กินอยู่กับเช่าทำได้ 10 วัน ก็ออก เพราะเห็นว่าคงไม่รวยแน่แล้วก็ตัดสินใจเข้ากรุงเทพฯ อย่างเดิมดีกว่า

อายุ 17 ปี หลังจากกลับมายุ่งกรุงเทพฯก็เข้าบ้านอยู่ 2 คนกับเพื่อน เริ่มต้นทำงานใหม่ ด้วยการเป็นเด็กเสิร์ฟอาหารและได้เลื่อนเป็นกัปตันคุมเด็กเสิร์ฟภายในเวลา 1 เดือน ซึ่งที่ทำงานเป็นบาร์เกย์ แรกๆ นั้นก็เป็นเด็กเสิร์ฟและกัปตันธรรมดาไม่รับแขก ต่อมาเห็นเพื่อนทำและมีเงินดีจึงทำบ้าง โดยตัวเองเป็นเกย์คิงรับแขกครั้ง 500 บาท ทำอยู่ 10 กว่าวัน รับแขกประมาณ 50 คน ทั้งไทยและต่างประเทศ จากนั้นก็พบช่องทางใหม่ เนื่องจากมีเพื่อนอีกคนชวนไปทำงานเป็นผู้ขายชายตัว ซึ่งเขาบอกว่าได้เงินดีกว่ากันเยอะ จึงไปทำงานแห่งใหม่ที่โรงแรมชั้นหนึ่งอยู่ใจกลางกรุงเทพฯ ทำทั้งหมด 7 เดือน (ตั้งแต่เริ่มทำงานถูกจับ) รับแขกทุกวันไม่ได้ขาดอย่างน้อยวันละ 1 คน เคยรับแขกมากที่สุด 6 คนต่อวัน ทำงานตั้งแต่บ่าย 3-4 โมงเย็นเลิกตี 1-2 ทุ่มวัน ไม่มีวันหยุด ได้ค่าตัวต่ำสุด 1,000 บาทต่อครั้ง เคยได้มากที่สุด 3,000 บาท (แขกถูกใจมากให้ทิบเพิ่มต่างหาก)

ลักษณะการทำงานในบาร์แห่งนี้เข้าไปเที่ยวได้เฉพาะผู้หญิง ผู้ชายห้ามเข้า เด็กขายบริการทุกคนจะเป็นเด็กเสิร์ฟไปในตัว แขกถูกใจคนไหนก็เรียกไปนั่งคุยด้วย ส่วนเรื่องราคาค่าตัวแขกจะต้องจ่ายกับทางบาร์ทั้งหมดก่อนนำเด็กไปหลับนอน แล้วเด็กจะมาเบิกในภายหลัง เรื่องทิบที่แขกจะให้ก็ของใครของมันไม่ต้องนำมาแบ่งกัน สถานที่หลับนอนแขกจะต้องจัดการเอง แขกส่วนมากจะเป็นแขกของโรงแรมที่ทำงาน ถ้าไม่มีก็ต้องไปเปิดโรงแรมใกล้ๆ แวะนั้น เสร็จแล้วต่างคนก็ต่างแยกย้ายกันไป ถ้าแขกติดใจมากต้องการหลายวันก็ไปตกลงค่าตัวกันเอาเอง แล้วก็แกล้งปวยโทรมาลากับเจ้าของบาร์ (ซึ่งนานๆ จะมีครั้ง)

แขกที่หม่าเที่ยวจะมีทั้งไทยและต่างประเทศ ซึ่งมาในรูปของทัวร์ (ทั้งเอเชีย ญี่ปุ่น ไต้หวัน และ ยุโรป) อายุโดยเฉลี่ยไม่เกิน 45 ปี ใส่ถุงยางทุกครั้ง ยกเว้นแขกที่ชวนไปอยู่และเที่ยวด้วยหลายวัน เมื่อมีความสนิทสนมหรือถูกซื้อร้องไม่ให้ใช้ก็จะไม่ใช้ การไปเที่ยวส่วนใหญ่ไปต่างจังหวัดในเมืองไทย เคยไปฮ่องกง 1 ครั้ง สิงคโปร์ 1 ครั้ง เดนมาร์ก 1 ครั้ง ถ้าต่างประเทศไปไม่เกินครั้งละ 7 วัน

นอกจากการรับแขกผู้หญิงแล้ว เพื่อนที่ทำงานด้วยกันยังมีงอนดิแรกทำอีกมากมาย ทั้งถ่ายภาพเปลือยและถ่ายทำหนังอีช้ เคยทำงานถ่ายรูปโป๊เพื่อลงโฆษณาในนิตยสารต่างประเทศ ช่างภาพเป็นชาวต่างประเทศ เคยถ่ายทำ 1 ครั้ง

ประมาณ 20 รูปๆ ละ 200 เหรียญสหรัฐ หลังจากนั้นก็ถูกทรมานให้ถ่ายหนัง เอ็กซ์แต่เจ้าตัวยังไม่ตกลงใจที่จะทำ

เรื่องเข็ส้นนั้นเจ้าตัวบอกอย่างเหลือเฟือ บริการได้ตลอดเวลา การบริการ แรกที่ผ่านมาเป็นแบบหมูกี่มี เตียวกี่มี ทำให้สามมีเข็ส้นดูกี่มี (สามมีแกมีเมียสาว) ถ้าคนไหนสวยถูกใจจะทำให้มีอารมณ์ร่วมมากและจะทำออร์ลให้ด้วยทุกครั้ง ซึ่ง เจ้าตัวก็ถามว่าถ้าทำออร์ล จะมีโอกาสเป็นเอดส์มากน้อยแค่ไหน (แสดงว่าเคย ทำบ่อยถึงได้กลัว) ถามว่าเวลาเจอคนแปลกหน้าหรือมีบุคคลที่สามร่วมอยู่ด้วย จะมีอารมณ์หรือ? เขากบอกว่าสบาย แค่เห็นยกทรงก็มีอารมณ์แล้ว ถามว่าแล้ว เอาแรงมาจากไหนหนักหนา บำรุงด้วยอะไร เขากบอกว่าหลับหรีไม่ติด ไม่พัก ติดตัว แต่ถ้าเขากชนกก็กินและสูบกับเขก นอกจากนี้ อาหารบำรุงพิเศษ คือ ชุปไก่สกัดตราแบรนดวันละ 1 ขวด

การต้องโทษ

ด้วยความมึนอารมณ์ทางเพศมากนี่เองจึงทำให้ถูกจับคดีพรากผู้เยาว์ เรื่องของ เรื่องก็คือ ตามปกติหลังจากเลิกงานที่บาร์ก็จะพากันไปเที่ยวตามเชคและผับ กันต่อกับเพื่อนอยู่เสมอๆ เพื่อหาของพริบั้งตามนิสัยผู้ชาย วันเกิดเหตุก็ไปเที่ยว ผับและออฟเด็กสาวมานอนด้วย 1 คน (ทราบภายหลังว่าอายุ 14 ปี) ตอนเช้า หลังจากหลับนอนเสร็จตัวเองก็ออกไปธุระ ปล่อยให้สาวนอนอยู่ที่ห้อง ตกเย็นผู้ หญิงพาพ่อแม่มารัดไถเงินหาว่าซมซน ขอเงิน 60,000 บาท ก็ตกลงว่าจะให้เพราะ ไม่เงินโดนแจ้งตำรวจจับ แต่ขอเวลา 1 เดือน หลังจากนั้นมาขอเงินเพิ่มอีก 30,000 บาท จึงจะหมดเรื่องหมดราวกัน แต่ต้องให้เดี่ยวนั้นเลย ตัวเองมีเงินฝาก มากเกือบ 200,000 บาท แต่ด้วยความโมโหจึงไม่ให้เลยถูกแจ้งตำรวจจับ ดังกล่าว ถูกจับติดคุก 1 ปี

ความรู้สึกและความคิดเห็น

ความคิดเกี่ยวกับอาชีพนี้จากคำบอกเล่าเขากบอกว่า ในตอนแรกที่ยังไม่ได้ ทำงานขายบริการก็ไม่เคยคิดเลยว่าจะมีอาชีพแบบนี้ในโลกพอเข้าไปแล้วก็รู้สึกสนุก มีเงินใช้ ได้เที่ยวก็เลยพอใจมาก เรื่องอนาคตนั้นบอกว่าจะถ้าได้ออกไปจากที่นี่ และ ยังไม่ได้ไปอยู่ต่างประเทศกับแหม่มที่สวิสเซอร์แลนด์ หรือกับอภามวยที่สิงคโปร์ ก็จะกลับไปทำงานที่เดิมอีกสัก 1-2 ปี เพื่อเก็บเงินให้ได้มากพอสมควร จากนั้น คงจะเลิกอาชีพนี้ แต่ก็ยังไม่บอกได้ว่าคิดจะไปทำอะไรต่อไป หลังจากเลิกอาชีพ นี้แล้ว เพราะยังไม่ถึงเวลาตอบไม่ถูก

เรื่องที่จะไปอยู่สวิสเซอร์แลนด์หรือสิงคโปร์ เจ้าตัวเขียนจดหมายติดต่อกับ เขกทั้ง 2 คน มาตลอดถึงปัจจุบัน โดยติดต่อกันทางจดหมาย เขากบอกว่าโอกาส จะไปสวิสสูงมาก เพราะแหม่มคนดังกล่าว (อายุ 29 ปี) ชอบและพอใจตัวเอง มากเขียนจดหมายมาชวนไม่ได้ขาด ถ้าไม่มีปัญหาอะไร ติดขัดออกไปคงทำวีซ่า พาสปอร์ตไปสวิสฯ แน่แน่นอน

ถามถึงรายที่ 683 ที่เป็นตุ๊ดและเป็นนายหน้า หรือผู้จัดการค้าประเวณีที่ ตระกิวข่าวสาร ว่ามีพฤติกรรมเช่นไรในห้องนอน บอกว่าโดนอัดตัวดำเกือบทุกคืน ดูๆแล้วรายที่ 683 ก็ชอบเหมือนกัน โดยเฉพาะคนหล่อๆบิกบินเคยมกขอให้ ตัวเองร่วมเพศด้วยตัวเองปฏิเสธเพราะกลัวปัญหาว่าอายุอื่นๆตามมาทีหลัง อีกอย่างตัวเองไม่ชอบประตุหลัง ถึงแม้ว่าจะเคยมาก่อนแต่นั้นมันเป็นอาชีพเสีย มากกว่า

กรณีศึกษาที่ 3
ต้องโทษคดีมีกัญชาไว้ในครอบครอง

- เพศชาย อายุ 18 ปี จบมัธยมศึกษาปีที่ 2 เมื่ออายุ 16 ปี บ้านเกิด กรุงเทพฯ
- แม่เสียชีวิตเมื่อตนเองอายุได้ 13 ปี หลังจากนั้นอยู่กับพ่อและแม่เลี้ยง
- มีรายได้จากงานสุจริตได้แก่ ส่งอะไหล่รถลีสลับ ขับรถมอเตอร์ไซด์รับจ้าง
- มีรายได้จากงานทุจริต โดยการขายกัญชาเพราะคิดว่าลงทุนน้อยรายได้ดี ถ้าโดนจับ รับโทษเบากว่าคดีขายผงขาว
- ใช้สารหลายชนิด/วิธี จากสารที่หาง่ายไปสู่สารที่หายาก ได้แก่ กาว กัญชา ผงขาว
- เลิกยาโดยการอดเอง

วิชา ด้านตำรวจ

ข้อมูลทั่วไป

ชาย อายุ 18 ปี สัญชาติไทย ศาสนาพุทธ ภูมิลำเนาเดิมกรุงเทพฯ ออกจาก โรงเรียน อายุ 16 ปี ขณะอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพราะอยากออกมาทำงาน สภาครอบครัว

ตั้งแต่เด็กอยู่กับพ่อแม่มาตลอด แม่ได้เสียชีวิตเมื่อตนเองอายุ 13 ปี มีพี่น้อง รวมพ่อแม่ด้วยกัน 4 คน ชาย 2 คน หญิง 2 คน ตัวเองเป็นบุตรคนที่ 3 หลังจากนั้นพ่อแม่มีเมียใหม่ความเป็นอยู่ในครอบครัวไม่มีปัญหาเรื่องกลุ่มใจใดๆ ทั้งสิ้น แม่เลี้ยงใจดี แต่เมื่อตนเองติดผงขาว ทำให้แม่เลี้ยงรังเกียจ ไม่เข้ามา ยุ่งเกี่ยว ไม่สนใจ ทำให้เกิดความกลุ่มใจบ้างแต่ก็คิดว่าเราทำตัวไม่ผิดเอง พ่อมี อาชีพคุมคนงานขนสินค้าที่ทำเรือ รายได้ไม่แน่นอน รับเป็นงานๆไป ที่ผ่านม เคยได้มากที่สุดหนึ่งพันกว่าบาท ส่วนแม่เลี้ยงอยู่กับบ้านมีรายได้เล็กน้อยจากการรับ กระเป่ามกเย็บ

การเข้าสู่อาชีพ

ภายหลังออกจากโรงเรียน ว่างานอยู่ 6 เดือน จึงเข้าทำงานเป็นลูกจ้าง ส่งอะไหล่รถลีสลับ โดยใช้รถมอเตอร์ไซด์ของร้านเป็นพาหนะ รายได้เดือนละ 1,800 บาท แบ่งจ่าย 2 ครั้ง กลางเดือนและสิ้นเดือน คิดว่าเป็นงานที่ดี อีกทั้ง ตนเองชอบและจะทำตลอดไป ทำได้ 1 ปีกว่า ทะเลาะกับลูกจ้างด้วยกันจึงลาออก ซึ่งขณะนั้นได้เงินเดือนๆ ละ 2,500 บาท จากนั้นจึงไปยืมมอเตอร์ไซด์ของเพื่อน มาขับรับจ้าง โดยจ่ายค่าเช่ารถวันละ 50 บาท ทักค่าใช้จ่ายแล้ว มีเงินเหลือวันละ 100-300 บาท ขับได้ 3 เดือนจึงเลิก เพราะติดผงขาว ขับรถไม่ไหว ไม่มีแรง ไม่อยากทำงาน จากนั้นก็ออกมาอยู่บ้านเฉยๆ และเพื่อนก็แนะนำให้ขายกัญชา บอกว่าเงินดี ตอนแรกคิดจะขายผงขาว แต่เป็นไปไม่ได้ยากเพราะต้องใช้ต้นทุนสูง อีกอย่างเห็นเพื่อนๆ ที่โดนจับคดีผงขาวติดคุกนานถึง 6 ปี จึงตัดสินใจขายกัญชา เพราะคิดว่าถ้าโดนจับจะรับโทษเบาๆ รายได้จากการขายลูกพี่จะเป็นคนแบ่งให้ วันละ 300-400 บาท นำเงินที่ได้บางส่วนฝากแม่เลี้ยงไว้ โดยแม่เลี้ยงทราบเป็น อย่างดีว่าตัวเองขายกัญชาและได้แนะนำให้เลิกขาย โดยให้เหตุผลว่าถ้าโดนจับจะ

ไม่คุ้ม แต่ตนไม่เชื่อขายต่อมาเรื่อยๆ ประมาณ 4 เดือนจึงถูกจับ ได้เงินจากการขายกัญชาซึ่งได้ฝากแม่เลี้ยงไว้ 10,000 บาท

วิธีขายกัญชา หลังจากรับของจากลูกค้า ซึ่งได้จัดไว้แล้วเป็นท่อนๆ ในปริมาณต่างๆ กัน เช่น 1 ตัว 1 ซีด หรือ 1 กิโลกรัม จากนั้นก็จะไปนั่งริมถนนตามทางแยกที่นั่นประจำขณะรอลูกค้า บ้างก็เล่นกับเด็กหรือไม่ก็สูบบุหรี่ไม่เรื่อยๆ จนกระทั่งมีลูกค้ามาซื้อ จุดสำคัญคือ การซื้อขายต้องมีความรวดเร็วมาก ดังนั้นผู้ขายจะต้องจำลูกค้าให้ได้ พร้อมทั้งปริมาณในแต่ละคนจะซื้อ โดยลูกค้าจะทำสัญญาให้ตนเข้าใจว่าต้องการปริมาณเท่าไร เพื่อความปลอดภัยก่อนยื่นของ และเงินจะหันซ้ายแลขวาวว่ามียอดตำรวจมานาหรือไม่

พฤติกรรมการใช้สาร

บุหรี่ยสูบครั้งแรกเมื่ออายุ 13 ปี เพราะอยากลองจากนั้นก็สูบเป็นครั้งคราวมาเรื่อยๆ วันละไม่เกิน 2-3 ตัว จนกระทั่งอายุ 16 ปี จึงเริ่มสูบทุกวันถึงปัจจุบัน บุหรี่ 1 ซอง สูบได้ 3 วัน

เหล้า ดื่มครั้งแรกเมื่ออายุ 16 ปีในงานวันเกิดเพื่อน จากนั้นจะดื่มนานๆ ครั้ง เนื่องในโอกาสพิเศษเท่านั้น เช่น งานเลี้ยง งานสังสรรค์ต่างๆ

กาว เริ่มครั้งแรกตอนอายุ 16 ปี เห็นเพื่อนแฉ่งจอยอยากแฉ่งบ้าง ดมแล้วมีอาการเมกิดคาไปเรื่อยๆเป็นการสร้างจินตนาการ คิดอย่างไรก็จะเห็นตามที่คิด ใช้เวลาดมกาววันละประมาณ 2 ชั่วโมง เฉพาะกลางคืนตั้งแต่ 4 ทุ่ม ถึงเที่ยงคืน จากนั้นก็เข้านอน ก่อน 4 ทุ่ม จะนั่งเล่นและคุยกับเพื่อนแถวบ้านก่อน ลักษณะการดมมีทั้งดมคนเดียวซึ่งใช้กาววันละ 1 กระป๋อง และดมกับเพื่อนหลายคน ลักษณะหมุ่นเวียนกันดม ใช้กาวหลายกระป๋อง สถานที่ดมกาวบริเวณริมคลองสนามฟุตบอลเพราะเป็นที่โล่งทำให้เห็นภาพหลอนต่างๆ ได้ชัด เช่น เจ้าแม่กวนอิม รูปมังกร ฯลฯ ได้เห็นภาพหลอนเหล่านั้นแล้ว รู้สึกสบาย และมีความสุข ซึ่งต่างกับการดมกาวในบ้านจะรู้สึกอึดอัด ช่วงว่างงานจะดมกาวตลอดรวมระยะเวลาประมาณ 8 เดือน

กัญชา เริ่มใช้เมื่ออายุ 17 ปี ภายหลังจากทำงานส่งอะไหล่ได้ 6 เดือน เริ่มสูบกัญชา เพื่อนแถวบ้านชวนไปสูบ บอกว่าทำให้หลับสบาย กินข้าวได้มาก อาการครั้งแรกเมกิดตาแดง ยิ้มตลอด สูบเฉพาะตอนกลางคืน มีทั้งสูบกับเพื่อนและสูบคนเดียว วิธีการใช้กัญชาผสมบุหรี่ยแล้วใส่บ้องหรือสูบเหมือนบุหรี่ยเนื้อกัญชา 20 บาทสูบได้ 3 วัน ประมาณ 3 เดือนรู้ว่าติดจึงต้องสูบเพิ่มเป็นวันละ 2 ครั้ง คือ ช่วงเวลาเย็น และก่อนนอน หลังจากออกจากงานสูบต่ออีก 2 เดือน รวมระยะเวลาประมาณ 8 เดือน หลังจากนั้นเปลี่ยนเป็นสูบกัญชาผสมผงขาว เนื่องจากเห็นแถวบ้านเล่นกันจึงอยากลองว่าเป็นอย่างไร

ผงขาว เริ่มสูบเมื่ออายุย่าง 18 ปี วิธีการเอาผงขาวโรยใส่กัญชาแล้วสูบบ้องซึ่งเรียกว่า "บัวลอย" บางครั้งไม่มีกัญชาที่ใช้เส้นบุหรี่ยแทน ซึ่งใช้วิธีสูบบ้องหรือบางครั้งก็ฆวนบุหรี่ย โดยเอาเส้นบุหรี่ยออกครึ่งฆวนใส่ ผงขาวเข้าไปในปลอกแล้วคลึงให้เข้ากัน การสูบทั้ง 2 วิธี อาการจะไม่แตกต่างกัน แต่สูบบ้องจะเมกิดเร็วกว่า ไม่เปลืองของสูบบัวลอยจะเปลืองมากกว่า ในการผสมใช้บุหรี่ยครึ่งฆวน ผงขาวครึ่งฝาราคา 50 บาท (ครึ่งฝาทลอดเบอร์ 5) สูบเช่นนี้ประมาณ 6 เดือน ก็เปลี่ยนเป็นฉีด เพราะมีของน้อยและคิดดีแล้ว ถ้าสูบต้องใช้ปริมาณมากขึ้น

วิธีการฉีด เอาผงขาวใส่ฝักบี๊หรือช้อนสแตนเลส ใช้เข็มดูดน้ำที่ต้มแล้วฉีดลงไปในผงขาวที่เตรียมไว้ เพื่อให้ส่วนผสมกับผงขาว จากนั้นใช้เข็มดูดยาที่ผสม

แล้วนำมาฉีดเข้าเส้น ครั้งแรกผู้ใหญ่แถวบ้านฉีดให้โดยใช้เข็มใหม่ จะมีอาการเมกิดกว่าสูบและอยู่ได้นานกว่า ฉีดวันละ 2 ครั้ง คือ ตอนเช้าและตอนเย็น ช่วงที่ไม่มีเงินก็ขอเงินพ่อ 100-200 บาท ซื้อยาฉีดวันละ 50 บาท ได้ประมาณ 3-4 วัน ใช้ยาปริมาณน้อยอยู่ 2 เดือน รู้สึกไม่เมกิด จึงเพิ่มปริมาณเป็นวันละ 100 บาท ฉีดเช่นนี้อยู่ 5 เดือน พอทราบว่ามีคนง้อ เพราะไปพบเข็มในห้องนอน จึงบอกให้เลิกและคิดจะพาไปรักษาที่ถ้ากระบอก ตนเองบอกว่าจะเลิกก็เลิกเอง

การใช้เข็ม ถ้าฉีดนอกบ้านจะใช้เข็มใหม่และทิ้งเลย ถ้าฉีดที่บ้านจะนำเข็มที่ใช้แล้วมาฉีดประมาณ 10 ครั้งก็จะทิ้งเพราะเข็มบู แต่เคยฉีดได้มากที่สุด 20 ครั้ง การล้างเข็ม การฉีดในบ้านหลังจากใช้แล้วจะล้างด้วยน้ำประปาหรือไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ ล้างจนกระทั่งไม่มีเลือดติดเข็ม ใช้ฝาปิดเก็บใส่ลิ้นชัก

การเลิกยา ภายหลังจากที่พอทราบแล้ว เนื่องจากตัวเองยังไม่พร้อมและอยากเมกิด จึงฉีดต่อประมาณ 2 อาทิตย์ แต่ลดปริมาณลงเป็นวันละ 20-30 บาท เพราะอยากเลิกเอง ได้คุยกับเพื่อนๆ ที่ติดยาเช่นกัน พวกเขาเห็นด้วย แต่ตัวเองเองยังไม่ได้เพราะติดมานาน พวกเพื่อนเองเห็นด้วยที่จะพาไปรักษาที่ถ้ากระบอก วันที่ไปรักษาปรากฏว่าเป็นวันหยุดวัดไม่รับคนไข้เลยกลับ ระหว่างทางผ่านศูนย์อนามัยรักษาป้องกันยาเสพติด จังหวัดสระบุรี จึงแวะเข้าไปขอรับการรักษาคิดผงขาว เจ้าหน้าที่ได้จ่ายยาเม็ด ยาหม้อ ยาถอนหลับ ยาแก้ปวดกระตุก จากนั้นตัวเองก็ไปอยู่บ้านญาติต่างจังหวัดที่สุพรรณบุรี เอายาไปกินด้วยแต่ยาช่วยอะไรไม่ได้เกิดอาการนอนดิ้น ปวดกระตุก อยากยา นอนไม่หลับ 3 วัน วันที่ 4 ออกไปวิ่งในสวน จากนั้นดื่มชิงเอาไอน้ำต้มตัว เพื่อให้เหงื่อออก อาการก็ดีขึ้น นอนหลับไม่ปวดกระตุก อาการดีขึ้นเรื่อยๆ ประมาณ 1 เดือน ก็หายเป็นปกติจากนั้นก็หารายได้โดยการขายกัญชา

ผลกระทบจากการเสพติด

- ช่วงสูบกัญชาจะไม่ค่อยมีแรง บางครั้งของที่เคยยกได้กลับยกไม่ไหว แต่ไม่เสียเวลางาน

- ติดผงขาว ชัรบถไม่ไหว ซี้เกียจ ไม่มีแรงจึงออกมาอยู่บ้านเฉยๆ การต้องโทษ

ไม่เคยมีประวัติการถูกจับและต้องโทษมาก่อน ครั้งนี้เป็นครั้งแรก ถูกจับเมื่อ มกราคม 2535 ตัดสินคดีแล้วต้องโทษเป็นระยะเวลา 1 ปี เหตุการณ์ขณะถูกจับ ยืนขายกัญชาอยู่ที่สามแยกคางคะนอง มีผู้หญิงนั่งรถมอเตอร์ไซด์รับจ้างมาซื้อ กัญชา 3 ห่อ ราคา 60 บาท หลังจากขายของแล้ว ลักครุมีผู้ชายลงจากรถแก๊ง อ้างตัวว่ามาจากหน่วยงาน ป.ป.ส. ลงมาจับกุมตัวเองพร้อมกับลูกค้าซึ่งกำลังซ่อมรถมอเตอร์ไซด์อยู่ข้างๆ

พฤติกรรมทางเพศ

มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 16 ปี มีแฟน 2 คน แฟนคนที่ 1 ภายหลังจากออกจากโรงเรียน เป็นช่วงที่ดมกาวอยู่จะมีอารมณ์ทางเพศบ้างตอนมีผู้หญิงมานั่งคุยด้วย หลังจากเลิกกับแฟนคนแรกได้รู้จักกับแฟนคนที่ 2 ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัย หลังจากทำงานส่งอะไหล่ได้ 3 เดือน เพื่อนชวนไปเที่ยวหาหญิงบริการแถวสนามมะลิ คีนละ 150 บาท ไปเที่ยวประมาณ 2 เดือนครั้ง จะใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง เคยไปตรวจเลือดผลไม่ได้เป็นอะไร

ความคิดเห็นในอนาคต

ถ้าออกจากที่นี่ที่สาวจะพาไปทำงานส่งเอกสารในบริษัทที่เขาทำอยู่โดยเอาเงินที่แม่เลี้ยงเก็บไว้ให้ไปตวงนวด แต่ใจจริงอยากทำงานส่งอะไรส่งมากกว่าเพราะมีความรู้ยุ่งบ้าง วันที่ได้ออกจากสถานที่นี้คิดว่าพอกับแม่เลี้ยงจะมารับ ถ้าได้ออกไปรู้สึกดีใจ ความเป็นอยู่ในสถานที่นี้คิดว่าอยู่ได้แม่จะถูกจำกัดสถานที่ก็ตามและคิดว่าจะไม่ใช้สารอีกเลย

กรณีศึกษาที่ 4

ต้องโทษคดีมีผงขาวในครอบครองและเพื่อเสพ

- เพศชายอายุ 17 ปี จบชั้นประถมปีที่ 5 บ้านเกิดกรุงเทพมหานคร
- พ่อแม่ แยกทางกันเมื่ออายุ 12 ปี อาศัยอยู่กับพ่อและป้า ซึ่งดื่มเหล้าเป็นประจำ ครอบครัวยุ้นวายนมาก
- อายุ 15 ปี สูบบุหรี่ : กลุ่มเพื่อนเที่ยว
- อายุ 16 ปี ดื่มเหล้า : คนในครอบครัว
สูบบุหรี่ : กับเพื่อนทำงาน
เที่ยวหญิงบริการ : ตัวเอง
- อายุ 17 ปี สูบผงขาว : ปัญญาในครอบครัว สภาพแวดล้อม สังคม เพื่อน ความอยากรลอง
ดื่มผงขาว : สังคมเพื่อน ฤทธิ์ของยา

วิภา ด่านธำรงกุล

ข้อมูลทั่วไป

ชาย อายุ 17 ปี สัญชาติไทย ศาสนาพุทธ ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนกรุงเทพฯ เคยย้ายที่อยู่ 2 ครั้ง ก่อนถูกจับกุมอาศัยอยู่กับพ่อ พี่น้องและญาติ การศึกษาออกจากโรงเรียนขณะเรียนชั้น ป.5 เมื่ออายุ 9 ปี เพราะแม่อยากให้บวช และได้เรียนนักธรรมอยู่ 2 ปี จึงสึกออกมา อยากเรียนต่อแต่ทำไม่ประกาศนียบัตรหาย จึงไม่ได้เรียน ขณะเป็นนักเรียนไม่เคยใช้สารเลย

สภาพครอบครัว

พอกับแม่แยกทางกันเมื่อตัวเองอายุ 12 ปี พอกินเหล้าทุกวัน และชวนทะเลาะ อาละวาด ไม่ทำกรงาน ส่วนแม่รับทำอาหาร แม่เคยมีสามีมาก่อนแล้ว มีลูกด้วยกัน 2 คน ย้ายกับป้าไม่ชอบสามีคนหนึ่งของแม่ ในที่สุดจึงต้องเลิกกัน แม่จึงมาแต่งงานกับพ่อ ต่อมาสามีเก่าของแม่มาขอคืนดีและแม่คิดว่าทนสภาพที่ต้องอยู่กับพ่อไม่ไหวจึงกลับไปอยู่กับสามีเก่า ส่วนตัวเองกับที่สาวก็อยู่กับพ่อพร้อมด้วยญาติๆ รวม 8 คน แม่ยังคงไปมาหาสู่อยู่เสมอเสมอเอาเงินมาให้ที่สาวเดือนละ 2-3 ครั้งๆ ละ 400-500 บาท เพื่อใช้จ่ายในครอบครัว ส่วนที่สาวมีรายได้บ้างเล็กน้อย จากการรับทำดอกไม้ประดิษฐ์ สภาพความเป็นอยู่หลังจากแม่ไปแล้วพ่อและป้ายังคงมีพฤติกรรมดื่มเหล้าเป็นประจำและทะเลาะกันบ่อยพลไม่ไปถึงลูกๆ ด้วย รู้สึกสภาพภายในครอบครัวยุ่งวายนมาก

การเข้าสู่อาชีพ

หลังจากสึกออกมา อายุย่างเข้า 13 ปี แม่ฝากให้ทำงานที่สนามกอล์ฟเป็นเคดดี ใจชอบ แต่เหนื่อยและงานหนัก มีบ้านพักให้ รายได้ไม่แน่นอนแล้วแต่ลูกค้าให้อายุระหว่าง 30-250 บาท/วัน ทำงานอยู่ 6 เดือน รู้สึกเหนื่อยมากทำไม่ไหว อีกทั้งเป็นโรคไตด้วยจึงลาออกไปอยู่กับพ่อ ว่างงานอยู่ 3-4 เดือน พ่อเลี้ยงซึ่งเป็นผู้รับเหมางานก่อสร้างชวนไปทำงานด้วย โดยทำงานทุกอย่าง เช่น ทาสี ผสมปูนและท้าวๆ ไป ได้วันละ 80 บาท ทำงานเช่นนี้มาจนกระทั่งอายุ 15 ปี จึงเปลี่ยนงานมาขับรถมอเตอร์ไซด์รับจ้าง เพราะใจชอบและแม่ก็เห็นด้วยที่จะซื้อรถให้ ได้กัไรว้นละ 100-300 บาท เงินที่ได้ให้แม่ผ่อนรถไปเรื่อยๆ วิ่งรถประมาณ 1 ปี สภาพรถแย่ง เครื่องไม่ดีเปลืองน้ำมัน จึงตัดสินใจเอารถไปคืนร้าน จากนั้นก็กลับไปทำงานกับรับเหมาทาสีกับญาติ มีรายได้วันละ 100 บาท ซึ่งแต่ละเดือนจะมึงงานทำประมาณ 15 วัน อีกครึ่งเดือนจะอยู่บ้านเฉยๆหรือบางทีก็เป็นกรรมกรแบกของขึ้นรถได้เที่ยวละ 80 บาท แต่ละเดือนจะทำงานเช่นนี้ประมาณ 7-8 วัน ที่เหลือจะพักผ่อน ซึ่งงานชนิดนี้มิให้ทำทุกวันแล้วแต่ความขยันของเราเอง

พฤติกรรมการใช้สาร

บุหรี่ สูบครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี กล่าวคือในกลุ่มเพื่อนที่เที่ยวด้วยกันมีทั้งคนที่สูบและไม่สูบบุหรี่ เมื่อสถานการณ์เป็นเช่นนี้บ่อยๆคนที่ไม่เคยสูบก็จะถูกชักชวน รวมทั้งความอยากรลองของตัวเองด้วย สูบครั้งแรกรู้สึกอาการเวียนเมา หลังจากนั้นก็สูบไปเรื่อยๆ วันละ 2-3 มวน สูบเช่นนี้อยู่ประมาณ 2-3 เดือน หลังจากนั้นเพิ่มปริมาณขึ้นเป็นวันละ 5-6 มวน ช่วงอายุ 16 ปี สูบวันละครึ่งซองจนถึงปัจจุบัน

เหล้า ดื่มครั้งแรกเมื่ออายุ 16 ปี ลูกชายของป้าชวนดื่ม หลังจากนั้นจะดื่มเป็นเพื่อนกันเดือนละ 1-2 ครั้ง ไม่เคยดื่มคนเดียวเลย

กัญชา สูบครั้งแรกเมื่ออายุ 16 ปี เพื่อนชวนก็เลยอยากรลอง เป็นเพื่อนที่ขับรถมอเตอร์ไซด์ รับจ้างด้วยกัน ครั้งแรกอาการเวียน เพลิน หัวเราะ สนุกสนาน รู้สึกพอใจ ครั้งต่อมาเป็นเพราะคิดใจทำให้ไม่คิดอะไร เพลินไปเรื่อยๆ คิดแต่เรื่องสนุก ไม่ค่อยยกกลุ่ม หลังจากนั้นก็สูบมาเรื่อยๆวันละ 1-2 ครั้ง ประมาณ 1 เดือน จนกระทั่งรู้สึกติดจึงสูบวันละ 4 ครั้ง ช่วงเวลาเช้า ใกล้เคียง บ่ายและเย็น ซ้อยาแต่ละครั้ง 20 บาท สูบได้ 3-4 วัน โดยสูบคนเดียว มีพฤติกรรมเช่นนี้ประมาณ 6 เดือน ทางบ้านทราบจึงให้ทดลองเลิกโดยการอดเอง ขณะอดเองนั้นจะมีอาการปวดท้อง ท้องเสียบ่อยอยู่ 3 วัน จึงเป็นปกติไม่มีอาการอยากยาเลยอดได้ถึงปัจจุบัน

วิธีการสูบ มี 2 วิธี ได้แก่

1. สูบบ้อง ใช้บุหรี่ 2 มวน กัญชาครึ่งท่อน หั่นละเอียดผสมกันวิธีการสูบและผสมเช่นนี้จะสูบได้ 2 วัน
2. มวนบุหรี่ เอากัญชาและใส่บุหรี่ที่ผสมแล้วใส่ไปปลอกบุหรี่แล้วสูบเหมือนการสูบบุหรี่ธรรมดา การสูบโดยใช้ปลอกบุหรี่จะเปลืองกว่าสูบโดยใช้บ้อง ทั้งที่มีอาการแสดงและความรู้สึกไม่แตกต่างกัน

ผงขาว เริ่มใช้ขณะอายุ 17 ปี หลังจากอดกัญชาได้ 4 เดือน กลุ่มใจเรื่องพ่อที่ดื่มเหล้าเป็นประจำ อีกทั้งบริเวณที่อยู่อาศัยมีการขายผงขาวและการดมกาวอยู่เกลื่อนกลาด กอรับกับได้รู้จักกับเพื่อนที่ดื่มผงขาวและทะเลาะกับพ่อบ่อยมาก

ด้วยความหวังดีจากเพื่อน เพื่อให้ตัวเองสบายใจ ไม่คิดมาก จึงชวนให้ลองสูบ ผงขาวและตัวเองอยากลองด้วย ครั้งแรกของการสูบมีอาการเมา สบายตัว เพลิน จิตใจคิดไปเรื่อยๆ ทำให้ลืมเรื่องกลุ่มใจต่างๆ ครั้งที่ 2 อยากสูบเอง โดยไม่ได้คิดว่า เป็นสิ่งไม่ดี อาการต่างๆที่เกิดขึ้นเหมือนครั้งแรก หลังจากนั้นสูบวันเว้นวัน วันละครั้ง เช่นสูบอยู่ประมาณ 2 อาทิตย์ หลังจากนั้นจะสูบทุกวันและเพิ่มปริมาณ ยาหรือจำนวนครั้งมากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากถ้าใช้ยาในปริมาณเท่าเดิมจะทำให้รู้สึก เมื่อย ไม่สบายตัว กล่าวคือ ช่วงที่สูบทุกวัน สูบวันละ 1 ครั้ง ประมาณ 10 วัน จากนั้นเพิ่มเป็นสูบวันละ 2 ครั้ง อีก 10 วัน และเพิ่มเป็นสูบวันละ 3 ครั้ง ประมาณ 1 เดือนกว่า รวมเวลาสูบอยู่ 2 เดือน จึงรู้ว่าติดแล้วและถ้าใช้วิธีสูบก็จะ ใช้ยาในปริมาณที่มากกว่าเดิม จึงเปลี่ยนวิธีเสพมาเป็นฉีด ทั้งนี้เพราะเพื่อนที่ติด ผงขาวด้วยกันบอกว่า ถ้าฉีดจะใช้ผงขาวปริมาณน้อยกว่าสูบ โดยจะมีอาการและ ความรู้สึกจากฤทธิ์ของยาไม่แตกต่างกัน

วิธีเสพผงขาว ได้แก่

1. การสูบบ้อง ใช้บ้องกัญชาโดยเอาไส้บุหรี่หั่นให้ละเอียดนำมาใส่บ้องกัญชา แล้วใช้ผงขาวโรยบนสูบแต่ละครั้งใช้บุหรี่ 1 มวน ผงขาว 1 หลอด ราคา 50 บาท
2. การฉีด ครั้งแรกเพื่อนฉีดให้เป็นเข็มใหม่ โดยการฉีดเข้าเส้น อาการ เหมือนกับการสูบครั้งแรก แต่แรงกว่า รู้สึกง่วงนอน มีความซึ่เกียรติ หลังจากนั้น ฉีด 2 ครั้ง คือ เวลาใกล้เที่ยงและตอนเย็น ใช้ยาวันละ 1 หลอด ราคา 50 บาท วิธีเตรียมก่อนฉีดเอายาใส่ช้อนแอสแตนเลส ผสมกับน้ำโพลาไรสพอประมาณจากนั้น ยาจะละลายผสมกับน้ำแล้วใช้เข็มดูดนำมาฉีดที่แขน เพื่อนฉีดให้อยู่ประมาณ 1 เดือนครึ่ง หลังจากนั้นจะฉีดเองในห้องนอน แต่ถ้าไม่มีผงจะไปหาเพื่อนและฉีด ที่นั่น ในระยะนี้จะใช้เข็มใหม่ทุกครั้ง เพื่อนบอกว่าถ้าใช้เข็มเก่าทำให้มีรอยแผล และเจ็บ เพื่อนเคยยืมเข็มตัวเองไปฉีด 2-3 ครั้ง ตัวเองไม่ชอบยืมเข็มหรือ อุปกรณ์จากเพื่อน ในระยะหลังจะมีการใช้เข็มที่ตัวเองเคยใช้แล้วบ้าง แต่จะมีการ ล้างเข็มก่อนฉีดและหลังฉีดทุกครั้ง โดยใช้น้ำโพลาไรสหรือน้ำอุ่นล้างจนสะอาด ไม่มีเลือดติดที่เข็ม ฉีดอยู่ 2 เดือน อยากจะเลิก คิดว่าถ้ายังฉีดอยู่จะหนักขึ้นเรื่อยๆจึงตัดสินใจอดเอง บังเอิญช่วงนั้นไปรับทาสีบ้านที่ต่างจังหวัดจึงตั้งใจ อดเอง ช่วงที่กำลังอดยานั้นจะมีอาการปวดท้อง ปวดตามตัว เหมือนเป็นหวัด ปวดหลัง หงุดหงิด มีอาการเหล่านี้อยู่ประมาณ 2-3 วัน ในที่สุดก็อดได้ 10 วัน กลับเข้ามากรุงเทพได้ 2 วันก็ถูกจับ

ผลกระทบจากการเสพผง

- ช่วงเสพกัญชาคิดว่าไม่มีผลต่อเวลาทำงาน
- ช่วงติดกัญชาและผงขาวจะไม่ดื่มเหล้าเลยเพราะดื่มแล้วจะปวดคอ เพียง ได้กลิ่นจะมีอาการรู้สึกอาเจียน
- ช่วงเสพผงขาวทำงานได้น้อยลง เพราะทำให้ซึ่เกียรติ ทั้งที่มึนงให้ทำได้ ทุกวันแต่ตัวเองก็ไม่ได้ไปทำ

การต้องโทษ

เคยถูกจับทั้งหมด 2 ครั้ง ครั้งแรกคดีเสพกัญชา เสียค่าปรับ 500 บาท และ ครั้งนี้ต้องคดีข้อหาเม้าผงขาวในครอบครองและเพื่อเสพ เหตุการณ์นี้เกิดหลังกลับ จากต่างจังหวัด กล่าวคือ ตนได้ไปหาเพื่อนซึ่งขณะนั้นเพื่อนกำลังขายผงขาว ตำรวจนอกเครื่องแบบเข้าไปจับได้ของกลางผงขาว 7 หลอดๆ ละ 50 บาท ตนจึง ถูกจับไปด้วยรวมทั้งหมด 3 คน

พฤติกรรมทางเพศ

มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 16 ปี กับหญิงบริการ ขณะร่วมเพศใช้ถุงยางอนามัย จากนั้นก็ยุ่งเกี่ยวกับแฟนตัวเอง มีแฟนทั้งหมด 3 คน และทุกคนเคยมี เพศสัมพันธ์กับตน 2-3 ครั้ง ใช้ถุงยางอนามัยเป็นบางครั้ง

ความคิดในอนาคต

อยากเรียนต่อให้จบ ป.6 และหางานทำตามอยู่ช่อมรถ จะได้มีเงินใช้และ ช่วงว่างตอนเย็นคิดว่าจะไปเรียนศึกษาผู้ใหญ่ให้จบ ม.3 การทำงานในอยู่ช่อมรถ ช่วงแรกอาจจะเป็นลูกมือก่อน นานๆไปจะถนัดมากขึ้น และจะได้มีงานไปเรื่อยๆ อีกทั้งรายได้ดีด้วย วันทีออกจากที่นี่คิดว่าแม่จะมารับ ถ้าได้ออกรู้สึกดีใจและ จะกลับบ้านก่อน

กรณีศึกษาที่ 5
ต้องโทษคดีปล้นบ้าน

- เพศชาย อายุ 17 ปี จบมัธยมศึกษาปีที่ 2 บ้านเกิด กรุงเทพฯ
- พ่อแม่แยกทางกันเมื่ออายุได้ 2 ปี
- อายุ 14 ปี เริ่มสูบบุหรี่ และดื่มเหล้า เพราะสังคมเพื่อนฝูง
- อายุ 15 ปี ทำงานเฟอร์นิเจอร์และมีรายได้พิเศษจากการจัดกัญชา ใส่ถุงพลาสติกและนำไปขาย มีรายได้วันละ 80 บาท ด้วยสภาพ เช่นนี้ทำให้ต้องสูบกัญชา
- 3-4 เดือนต่อมา ทดลองสูบกัญชาผสมผงขาว
- อายุ 16 ปี รวมกลุ่มเพื่อนเที่ยวประมาณ 100 คน มีลูกพี่ลูกน้อง 1 คน หาเงินโดยใช้วิธีการของโจรผู้ร้าย เช่น การปล้น ชูกรรโชก กระชากสร้อย ฯลฯ มีการทำงานกันเป็นกลุ่มหรือตามลำพัง
- กลางคืนจะไปเที่ยวเตร่หารายได้จากการทำงานหรือมั่งคั่งเด็ก ให้แขก หรือหลอกเอาเงินจากผู้หญิงที่ไปเที่ยว ทุกคืนจะมีเด็กนัก เรียนหญิงอายุ 15-16 ปี ไปนอนด้วย

วิชา ด้านตำรวจ

ข้อมูลทั่วไป

ชาย อายุ 17 ปี สัญชาติไทย ศาสนาพุทธ ภูมิลำเนาเดิมกรุงเทพฯ จำไม่ได้ว่าเคยย้ายที่อยู่กี่ครั้ง ถูกไล่ออกจากโรงเรียนขณะเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 เมื่ออายุได้ 14 ปี เพราะหนีโรงเรียนบ่อย อาทิตย์ละ 2-3 วัน ประพฤติเช่นนี้อยู่ 2-3 เดือน ครั้งสุดท้ายหนีโรงเรียนทั้งอาทิตย์และสาเหตุ ที่เป็นเช่นนี้เพราะไม่ยอมเรียน เห็นเพื่อนเขาทำงานได้เงินจึงออกไปทำงาน โดยที่ทางบ้านไม่ทราบ

สถานภาพครอบครัว

พ่อกับแม่แยกทางกันเมื่อตัวเองอายุได้ 2 ปี จากนั้นย้ายเป็นผู้เลี้ยงดู มาตลอด อยู่กันทั้งหมด 5 คน (ปู่ ย่า อา ลูกของอาและตัวเอง) เนื่องจากเที่ยวกลางคืนบ่อย อาทิตย์ละ 2-3 คืน ส่วนมากไปเที่ยวเตร่และไปนอนบ้านเพื่อน ทำให้ทะเลาะกับอา

อยู่เสมอแต่ก็รู้สึกเฉยๆ ถูกดำเนินจนก่อนถูกจับกุมครั้งนี้ออกไปอาศัยอยู่กับเพื่อน ด้วยสาเหตุทะเลาะกับย่า

การเข้าสู่อาชีพ

ขณะเรียนอยู่ ม.2 หนีโรงเรียนไปเป็นกระเป่ารถ 2 แถว ได้วันละ 140-150 บาท เอาเงินที่ได้ไปเที่ยวเตร่และเมื่อออกจากโรงเรียนก็ทำงานนอกระบบอยู่ 1 เดือนกว่า คุณอาทราบจึงให้ลาออกและไปช่วยทำงานเฟอร์นิเจอร์ในช่วงแรกได้วันละ 80 บาท ทำอยู่ประมาณ 6-7 เดือน เพิ่มขึ้นเป็นวันละ 130 บาท เงินที่ได้ยังเป็นคนเก็บไว้ให้ โดยให้จ่ายเพียงวันละ 20 บาท ทำอยู่ 1 ปี 6 เดือน จึงลาออกเพราะรู้สึกเบื่อเงินที่ได้ไม่มีสิทธิใช้จ่ายได้เต็มที่ เนื่องจากยังต้องการเก็บเงินไว้ซื้อทองให้ 1 บาท ทั้งที่ตัวเองไม่ชอบ ต่อมาจึงนำไปขายและเอาเงินมาซื้อเสื้อผ้าและเที่ยวเตร่ เป็นเหตุทำให้รู้จักเพื่อนเยอะ

นอกจากนี้ยังมีรายได้พิเศษจากการจัดกีฬาใส่ถุงพลาสติก วิธีการใช้เทียนไขจุด ปิดปากถุงและนำไปขายถุงละ 10 บาท (ถุงขนาดเล็กสุด) จะได้ค่าขายต่อร้อยละ 20 รวมแล้วมีรายได้วันละ 80 บาท ขายเฉพาะคนวงในเท่านั้น เช่น พวกขับรถ ซูบารุรับจ้าง ซึ่งขายได้ง่าย นอกจากนี้ตัวเองได้สูบบุหรี่โดยไม่ต้องซื้อ

ภายหลังออกจากงานทำเฟอร์นิเจอร์ก็เที่ยวเตร่บ่อยขึ้น เจอเพื่อนมากมายได้เที่ยวแล้วติด ถ้าไม่ได้ออกไปรู้สึกกระวนกระวาย ได้ยินเสียงเพลงไม่ได้จะนึกสนุก และคิดถึงเพื่อนเที่ยวเช่นนี้มาตลอด จนกระทั่งรวมกลุ่มกันได้ประมาณ 100 คน มีลูกพี่ 1 คน เป็นลูกครึ่งอเมริกันพ่อแม่อยู่เมืองนอกส่งเงินมาให้ใช้ตลอด โดยผ่านลุงแต่เขาไม่เคยสนใจเงินนั้น ในการทำงานหาเงินเป็นกลุ่ม เขาจะเป็นผู้วางแผนให้หรือถ้าใครเจอเหตุการณ์ที่คิดว่าทำได้คนเดียวก็ทำเลย ซึ่งงานทุจริตที่เคยทำมาแล้วได้แก่

- ปล้นแท็กซี่ คิดว่าง่ายมาก มีเชือกเส้นเดียวก็ทำได้
- งดรถ วิธีการ ใช้ตะปู 1 ตัว งดขอมยางกระจก เอามือล้วงดิ่งลวด 1 เส้น ประตูกจะเปิดและงัดเอาของในรถไปขาย เช่น เครื่องเสียง ฯลฯ
- กระชากสร้อย แหวน ขโมยเครื่องเสียง หรืออะไรก็ตามที่ขายได้เอาทุกอย่าง แม้แต่กางเกงยีนส์ใหม่ ถ้าอยากได้ก็ให้เขาถอดเปลี่ยนกันขณะนั้น หรือรองเท้าดี ๆ เมื่อได้ของแล้วอาจจะนำไปให้ลูกพี่ปล้นให้หรือปล่อยเองก็ได้ ทุกวันจะนัดพบกันบ่อย ตอนเย็นที่บริเวณห้างสรรพสินค้า ฉะนั้นใครไปทำอะไรมาจะเล่าสู่กัน ฟังหรือใครไม่มีเงินก็จะแบ่งกันใช้ กลางคืนก็จะไปเจอกันในรถ พฤติกรรมต่างๆ ในเขตมีดังนี้

- ทาดักให้แซก จะถามความสมัครใจก่อน ถ้าไม่ยอมและเขายืนยันจะเอาให้ได้ก็ต้องบังคับ คำตอบแทนลูกพี่จะเป็นคนเก็บ
- ผู้หญิงเที่ยว ตูลักขณะแล้วว่าเป็นคนมีเงินจะหลอกใช้เงินเขาไปเรื่อยๆ โดยเกลี้ยจิบเป็นแฟน จนกระทั่งเขาหลงและให้เงินจ่าย

พฤติกรรมการใช้สารา

บุหรี เริ่มสูบบุหรี่อายุ 14 ปี เพราะเพื่อนชวนและอยากลอง (เคยชวนหลายครั้ง) อากาศครั้งแรกรู้สึก มีนหัว ใจ จากนั้นก็เลิกสูบบุหรี่และเริ่มสูบบุหรี่เมื่อเข้ากลุ่มเพื่อน เนื่องจากไม่มีอะไรทำ เพื่อนๆสูบบุหรี่ทุกคน หนีไม่ได้ที่นั่งดูเขาสูบ จากนั้นก็สูบบุหรี่ตลอดโดยเฉพาะช่วงปี 2534 สูบวันละ 1 ซอง เพราะเที่ยวเก่งขึ้นและดื่มเหล้าด้วย

1 ทัศนศึกษา เริ่มสูบบุหรี่อายุ 15 ปี ย่าง 16 ปี ซึ่งช่วงนั้นทำยอดขายกัญชา เห็นเพื่อนสูบบุหรี่และถูกชวนหลายครั้งไม่ยอมสูบ จนกระทั่งถูกเพื่อนแกล้งเอาปืนจี้และบอกว่าเข้ามาแล้วไม่สูบบุหรี่ได้อย่างไร ซึ่งเพื่อนกำลังแกล้งกัญชาและยาเม็ด ด้วยความกลัวก็เลยต้องสูบ ทราบภายหลังว่าถูกหลอกให้สูบบุหรี่เพราะปืนไม่มีลูกสูบครั้งแรกรู้สึกสิ้นไปทั้งตัวเหมือนช็อกมัน ได้ยินอะไรจะหัวเราะ พออาการสาหัสจะเมื่อยกล้ามเนื้อที่ ครั้งต่อมาอยากลองว่าเส้นอีกหรือเปล่าปรากฏว่ามีอาการหมุนลิ้นไปเลย ไม่เหมือนครั้งแรก รู้สึกพอใจหลังจากนั้นก็สูบบุหรี่เรื่อยๆจนกระทั่งถูกจับ

วิธีการ นำกัญชา 1 ห่อ ๆ ละ 10 บาท เส้นบุหรีของครึ่ง ยาดังชนิดหนึ่ง เพื่อให้มีกลิ่นฉุนผสมรวมกันแล้วหั่นละเอียดใส่บ้องสูบ ปริมาณนี้สูบบุหรี่วันละประมาณ 5 คนๆละ 2 รอบ ส่วนมากสูบกินหลายๆคนภายในสวนจะได้คุยกันสนุกดี ถ้าสูบกินเดียวหลังสูบกินก็จะนอน สูบวันละ 1 ครั้ง ตอนบ่ายหลังเลิกงาน

ผงขาว หลังจากสูบกัญชา 3-4 เดือนก็ลองผงขาวอยากรู้ว่ามากแล้วเป็นอย่างไร เหมือนกัญชา หรือเปล่า อาการเมารู้สึกเหมือนลอย เชื่องๆอะไรที่ทำไม่ได้หรือกลัวก็ทำได้ เช่น ขึ้นต้นไม้พรวัวทำได้โดยอัตโนมัติ จากนั้นก็เลิกสูบบุหรี่แล้วอาการเป็นอย่างไร

วิธีการ เอาเส้นบุหรีหีบมือใส่ในบ้องกัญชา ใช้ผงโรยบนแล้วจุดไฟดูดเหมือนกัญชา การต้องโทษ

การกระทำความผิดและถูกต้องโทษครั้งนี้เป็นครั้งแรกถูกจับกุม เมื่อ มกราคม 2535 ระยะเวลาต้องโทษ 3 ปี ด้วยคดีปล้นบ้าน โดยร่วมกับเพื่อนอีก 3 คน ตอนแรกคิดจะเอาแต่ทอง เมื่อขึ้นไปบนบ้านเห็นทีวี สเตอริโอและรถมอเตอร์ไซด์ ด้วยความอยากได้จึงเอาสิ่งเหล่านี้ไปด้วย เจ้าทุกข์แจ้งตำรวจ ในที่สุดถูกตำรวจนอกเครื่องแบบจับขณะที่ยังไม่ได้มาของที่ขโมยมาไปจำหน่าย

วิธีการหลีกเลี่ยงการจับกุม

ผู้เสพกัญชาตามคิวรถจะเป็นคนแจ้งข่าวให้ทราบว่าจะตำรวจจะเข้าไปจับวันไหน เวลาใด ทุกคนจะได้เตรียมพร้อมหรือใช้เด็กในกลุ่มปลอมเป็นสายของตำรวจ เพื่อสืบความเคลื่อนไหวของตำรวจ มี 1 ครั้ง สายของตำรวจเข้ามาอยู่ในกลุ่มถูกจับได้ เด็กในกลุ่มกระตือรือร้นหนีออกหน้าข้าวต้ม ทำให้ตายไม่ได้เพราะรู้จักกับตำรวจแต่ส่วนมากตำรวจจะไม่กล้าเข้าไป ถิ่นใครถิ่นมันและทุกคนก็ไม่กลัวตำรวจ เคยยิงรถตำรวจที่เคยเข้าไปลาดตระเวนแหล่งมั่วสุมและตีกระจกแตก

พฤติกรรมทางเพศ

- ร่วมเพศครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี
- คึกคะนอง เห็นเขากลับทำให้ได้ใจเหมือนเรย์ใหญ่
- บางครั้งคิดสังสาร ไม่อยากทำก็ฉันทเฉยๆ
- ตอนที่ยังซุ่มซนไม่ได้คิดอะไร สนุกอย่างเดียวและไม่เคยใช้ถุงยางอนามัย
- ภายหลังเรคเลิกจะมีผู้หญิงไปนอนด้วยเสมอ มีทั้งเพื่อนในกลุ่มหรือเด็กที่เข้าไปเที่ยว

ถ้าชอบพอก็เลี้ยงไว้และเข้าไปพูดดีๆ ถ้าไม่ยอม เมื่อกออกจากเขาก็จะจุดขึ้นรถมอเตอร์ไซด์พาไปชมเขื่อนจากนั้นพาไปกินข้าวก่อนจะส่งกลับบ้านบางครั้งผู้ชายเรียงคิวกันหลายคนถ้าผู้หญิงไม่ยอมจะขอม เคยมี 1 ครั้งที่ขอมจนผู้หญิงตาย โยนศพเข้าไปในป่าแล้วทุกคนก็หนีไปอยู่ที่อื่นระยะหนึ่ง เมื่อไม่มีข่าวจึงกลับมาอยู่ที่นี่ ผู้หญิงส่วนมากเป็นเด็กนักเรียนอายุประมาณ 15-16 ปี

ความคิดในอนาคต

- ยังไม่ทราบจะทำอะไร ประการแรกอยากไปทะเล ไปล้างตัวเหมือนล้างชวย
- ถ้าได้ออกไปรู้สึกดีใจ และไม่ทราบจะมีคนมารับหรือไม่

กรณีศึกษาที่ 6

ต้องโทษคดีฆาตกรรม

- เพศหญิง อายุ 17 ปี จบชั้นประถมปีที่ 4 บ้านเกิด จังหวัดศรีสะเกษ
- พ่อ แม่ แยกกันอยู่ เมื่อตัวเองอายุ 6 ปี อาศัยอยู่กับพ่อแม่เลี้ยงซึ่งดื่มเหล้าทุกวัน
- อายุ 14 ปี หนีเข้ากรุงเทพฯ ทำงานล้างจานได้ 2 อาทิตย์ จากนั้นไปทำงานในบาร์ที่พัฒนาพงษ์ โดยการชักชวนของเพื่อนใหม่ รู้จักกันที่สนามหลวง รายได้ประจำเดือนละ 3500 บาท พิเศษวันละ 200-300 บาท ออฟเพกครั้งละ 500-600 บาท วันละ 2 คน ทั้งคนไทยและต่างชาติ ทำงานอยู่ 1 เดือน
- การมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้าใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง เพราะกลัวโรคเอดส์
- หลังออกจากงาน ไปเจอเพื่อนเก่าล้างคอกถูกตำรวจจับไปด้วย ซังอยู่ 10 วัน ด้วยความโมโหที่ถูกกล่าวหา ภายหลังถูกล่อยตัวจึงชวนเพื่อนฯ ไปดมกาวด้วยกัน

วิชา ด้านตำรวจ

ข้อมูลทั่วไป

หญิงอายุ 17 ปี สัญชาติไทย ศาสนาพุทธ ภูมิลำเนาเดิม อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ จบการศึกษาชั้นประถมปีที่ 4 เมื่ออายุ 11 ปี ไม่อยากเรียนหนังสือต่อไม่เคยใช้สาราในโรงเรียน เคยย้ายที่อยู่ 1 ครั้ง และหนีออกจากบ้านมาอยู่กรุงเทพฯ ประมาณ 2 ปี โดยอาศัยอยู่กับเพื่อน สาเหตุที่หนีออกจากบ้านเพราะเมื่อไม่อยากอยู่ ก่อนถูกจับอยู่กับสามีเป็นเด็กหนุ่ม อายุ 20 ปี อาชีพเชิดสิงโต รายได้วันละ 50 บาท บริเวณที่อยู่เป็นชุมชนแออัด

สภาพครอบครัว

ตั้งแต่เด็กส่วนมากายเป็นผู้ดูแล พ่อมีอาชีพเป็นกรรมกร แม่ไม่ได้ทำงานอะไร พ่อกับแม่แยกทางกันเมื่อตัวเองอายุได้ 6 ปี หลังจากนั้นก็อาศัยอยู่กับพ่อแม่เลี้ยง สิ่งที่ทำให้ไม่สบายใจ คือ พ่อและแม่เลี้ยงกินเหล้าทุกวัน ไม่ทำการทำงานและถูกดูถูกว่ากล่าวเสมอเรื่องงานบ้านและดูแลน้อง ส่วนพ่อแม่มีเมียหย่อยอีก 1 คน และมีลูกด้วยกัน 1 คน ดังนั้นพ่อจึงไปฯ มาฯ ระหว่าง 2 บ้านนี้ เมื่อ

อายุได้ 14 ปี ได้หนีออกจากบ้าน โดยชวนเพื่อนอีก 1 คน ขึ้นรถไฟเข้ากรุงเทพฯ เพื่อเข้ามาทำงานทำ

เมื่อมีครอบครัวเป็นของตนเอง ได้เข้าไปอยู่ร่วมกับครอบครัวสามี ประมาณ 1 ปี ก็หนีออกจากบ้านเพราะอยากเจอเพื่อน อีกทั้งทนพ่อแม่สามีไม่ได้ไหวเรื่องตัวเองเที่ยวและได้ตระเวนพักตามบ้านเพื่อนอยู่ 2-3 เดือน สามีตามตัวกลับโดยไปเข้าบ้านพักอยู่ด้วยกัน ค่าเช่าเดือนละ 500 บาท

การเข้าสู่อาชีพ

เข้ากรุงเทพฯ ด้วยเหตุผลอย่างเดียวกันคือ สมัครทำงานล้างจานที่โหนดได้ 2 วัน แรกนอนที่สถานีรถไฟ และได้เข้าทำงานล้างจานในร้านขายก๋วยเตี๋ยวแถวหมอชิต ได้ค่าแรงเดือนละ 300 บาท ทำอยู่ 2 อาทิตย์ก็ลาออกเพราะไม่สบายใจ ทำอะไรก็ไม่ถูกใจ ถูกตำบอยๆว่าเป็นคนขี้เกียจ ทำอะไรก็ไม่สะอาด รับค่าแรงเพียง 200 บาท จากนั้นคิดจะไปทำงานทำต่อ นั่งรถไฟไปเรื่อยๆถึงสนามหลวงเจอกลุ่มวัยรุ่นหญิง 3-4 คน เข้ามาหักทายเป็นชวนไปอยู่ด้วย วางงานอยู่ 2-3 อาทิตย์ เขาพาไปหาเพื่อนอีกคนหนึ่ง ได้ฝากงานที่พัฒนาพงษ์เป็นงานในบาร์ นั่งเฉยๆ ซึ่งตัวเองก็ทราบว่ามีใช้เพียงเท่านี้ คงต้องรับแขกด้วย รู้จากการดูหนัง ดูทีวี มีรายได้ประจำเดือนละ 3,500 บาท งานในหน้าที่ ได้แก่ เอาใจแขก เดิน โชว์เทียม นอกจากนี้มีรายได้พิเศษจากการนั่งตามโต๊ะ แขกวันละ 200-300 บาท ทำงานอยู่ 1 เดือนก็ลาออก เนื่องจากทะเลาะกับพี่ที่ทำงานด้วยกัน หลังจากนั้นก็ไปอยู่บ้านเพื่อนและในที่สุดได้เจอผู้ชายที่ตัวเองเคยชอบพอกันฉันท์สามีภรรยาเป็นเพื่อนเที่ยวในกลุ่มด้วยกัน และได้ไปอาศัยพักกับครอบครัวสามี

พฤติกรรมการใช้สารา

มนุษย์ สุบครั้งแรกเมื่ออายุ 14 ปี สาเหตุเพราะกลุ่มใจเรื่องทางบ้าน และเพื่อนที่มดด้วยกันอยากให้เขากลับบ้านและได้รู้จักกับกลุ่มเพื่อนที่สนามหลวง มีทั้งการดมกาวและสูบบุหรี่ ทำให้ตนเองมีความอยากสูบ อากาครั้งแรก โอ รู้สึกจะอาเจียน มีนหัว ตาลาย ครั้งต่อมาอยากหัดให้เป็นจะได้เข้ากับเพื่อนได้ และเกี่ยวข้องกับการทำงานด้วย สูบทุกวันๆละ 1/2 ของ สูบอยู่ประมาณ 2-3 เดือน หลังจากนั้นก็สูบเป็นครั้งคราวขึ้นอยู่กับความอยาก

กาว ภายหลังออกจากงานบาร์ไปเจอเพื่อนที่สนามหลวงกำลังดมกาวกันอยู่ ตำรวจมาจับพร้อมทั้งตัวเองด้วยทั้งที่ไม่ได้ดม ถูกขังอยู่โรงพัก 10 วันก็ถูกล่อย โม่ไปตำรวจมกที่ถูกกล่าวหาว่าดมกาวด้วย จึงได้พาเพื่อนที่เคยทำงานบาร์ด้วยกันและขอการเพื่อนดม รู้สึกมีนหัว ปวดศีรษะเห็นภาพลวงตาต่างๆ เช่น เห็นเขือกเป็นงูพยายามวิ่งหนีแต่เพื่อนก็จุดตัวไว้ หลังจากนั้นก็ดมกาวทุกวันในช่วงกลางคืนคิดว่าปลอดตำรวจมีเพื่อนมาก อากาปลอดโปร่ง มีภาพให้ดูเยอะเยอะ กลางวันก็กลับบ้านนอน ดมกาวได้ประมาณ 2 อาทิตย์ อากาและความรู้สึกจะเปลี่ยนไปจากครั้งแรก กล่าวคือมีอาการเบลอ สำหรับครั้งนี้ก็เช่นกัน ดมกาวกับเพื่อน 4 คน ถูกจับหมด ตำรวจคิดว่าถ้าปล่อยอีกคงไม่รู้สึกในการทำ ความผิด รู้สึกหมั่นไส้ จึงได้ดำเนินการส่งมายังสถานฝึกอบรม การต้องโทษ

เคยถูกจับขึ้นโรงพัก 10 ครั้ง ในคดีดมกาว 3K แต่ละครั้งถูกขังประมาณ 10 วัน ถูกจับครั้งนี้เมื่อเดือนกรกฎาคม 2535 คดีสารา ข้อหาดมกาว 3k นั่งดมกาวกับเพื่อน 4 คน มีตำรวจมาเรียกให้ตามไปโรงพักก็ตามไป เพราะเคยถูกจับบ่อยจนชิน คิดว่าเดี๋ยวก็ปล่อย

พฤติกรรมทางเพศ

มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 13 ปี ขณะทำงานในบาร์ รับแขกครั้งแรก เป็นฝรั่งพูดภาษาไทยได้นิดหน่อย ใช้ถุงยางวิธีจี้จี้ใช้จากประกาศและเจ้าหน้าที่ ศูนย์กรมโรคแนะนำมีเพศมาตรวจทุกอาทิตย์ ตัวเองรับแขกวันละ 2 คน บางคนต้องบังคับให้ใส่ถุงยางอนามัย ถ้าไม่ใส่จะไม่เล่นด้วย บางคนก็เสนอราคาพิเศษให้ถ้าไม่ใช้ถุงยางฯ แต่ก็ไม่รับเพราะกลัวโรคเอดส์ การออพเพกแต่ละครั้ง ได้ 500-600 บาท เจ้าของบาร์ได้ 200 บาท โดยพาไปนอนตามโรงแรมผ่านรูต แคมมีทั้งคนไทยและฝรั่ง

ความรู้สึกและข้อคิดเห็นต่างๆ

สามีดีกับตัวเองมาก แม้จะทำงานที่ผ่านผู้ชายมาแล้วก็ตาม การที่ตัวเองเที่ยว และดมกาว สามีก็ไม่เคยคิดว่ากลัวให้น้อยใจ สามีดมกาวด้วย แต่เขาก็ทำงานทุกวัน ต่างกับตัวเองงานก็ไม่มีทำ

การทำงานบาร์ คิดว่าไม่มีทางเลือก แต่คิดว่าชั่วครวเท่านั้น แม้เงินดีและที่ ออฟแขกเพราะชดสนเรื่องเงิน เห็นใจเพื่อนที่ไม่มีเงินใช้ ตอนเข้ากรุงเทพฯ ใหม่ๆ อยากเป็นกระเปารถเมล์ คิดว่าสนุกดี ได้เที่ยวไปเรื่อย ๆ

วันแรกที่ออกจากที่นั่นไปหาแฟนก่อน จากนั้นก็กลับบ้านไปอยู่กับยาย รัยยายมาก ถ้ายายทราบดีคงมารับ ดีใจที่ได้กลับบ้านแต่ก็ยังคิดถึงเพื่อนที่นี้ อยากมีครอบครัวให้เป็นเรื่องเป็นราว ชวนแฟนไปอยู่บ้านนอกด้วยกัน ความฝัน ในอนาคตอยากเป็นจิตรกรนำวาดรูป

ข้อคิดเห็นผู้สัมภาษณ์

เป็นเด็กที่มีความคิดตั้งใจดี แต่โอกาสและสภาพแวดล้อมที่ทำให้ชีวิตของตัวเอง ต้องเดินเข้าไปสู่สิ่งเหล่านั้น ชีวิตจึงต้องติดอยู่กับเพื่อนซึ่งไม่มีงานทำ ซึ่งเพื่อนเหล่านี้เป็นลูกของคอนมีฐานะถึงขนาดมาเช่าบ้านอยู่ข้างนอกเป็นที่พักของเพื่อนฝูงทำให้มีพฤติกรรมที่ต้องใช้สารายูตตลอด แม้จะมีสามีแล้วก็ตาม แต่ทั้งคู ยังไม่เข้าใจถึงการดำเนินชีวิตคู่

กรณีศึกษาที่ 7

ต้องโทษคดีครอบครองเฮโรอีน

- เพศหญิง อายุ 20 ปี เป็นทอม ไม่ได้เรียนหนังสือ บ้านเกิด กรุงเทพฯ
- พ่อ แม่ อยู่ด้วยกัน ครอบครัวยากจนมาก พ่อดื่มเหล้าเป็นประจำ
- อายุ 10 ขวบ เริ่มตบอุทุรีให้แม่และกระทำเช่นนี้เรื่อยมา จนกระทั่งมี อาการอยากสูบ
- อายุ 12 ปี เริ่มขายผงขาว เนื่องจากเห็นพฤติกรรมของพี่ชาย 3 คน ที่ขายผงขาวแล้ว ทำให้มีรายได้ดี ในที่สุดถูกตำรวจจับทุกคน ต่อมาแม่ก็ทำอาชีพนี้เช่นกัน
- อายุ 14 ปี เริ่มมีพฤติกรรมทางเพศกับผู้หญิงด้วยกัน
- มีความรักกับผู้หญิงด้วยกันฉันท์สามี-ภรรยา ในสถานฝึกเป็นครั้งแรก

กัลยา ชาวง

ข้อมูลทั่วไป

หญิงอายุ 20 ปี สัญชาติไทย ศาสนาพุทธ ภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพฯ แถวสาธุ-ประดิษฐ์ บุคลิกลักษณะเป็นทอม มองเห็นชัด ผอม ผิวดำ หน้าตา ดูไม่ได้เรียนหนังสือ มีพี่น้อง 5 คน เป็นลูกคนที่ 5 เกิดมา ก็ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ไปอยู่กับยาย และพี่ชายคนที่ 3 ตั้งแต่อายุ 7-13 ปี เพราะทางบ้านยากจนมาก

สภาพครอบครัว

ยายมีอาชีพขายขนมเด็ก ๆ แถวสาธุประดิษฐ์ แม่จะมาเยี่ยมยายเดือนละ ประมาณ 2-3 ครั้ง ที่มาก็เพราะมาเล่นไฟ มาครั้งหนึ่งก็ค้างประมาณ 1 อาทิตย์ พ่อทำงานก่อสร้างแถวบางปลาเกด ซึ่งมีพี่ชายคนโตกับพี่สาวรองจากคนโต ส่วนพี่สาวอีก 1 คน ชายของในโรงเรียนแถวโบ๊เบ๊ แยกครอบครัวออกไปแล้ว พ่อชอบกินเหล้า แม่จะไม่ชอบพ่อกินเหล้าเพราะกินแล้วเหมือนสุนัข

การเข้าสู่อาชีพ

เมื่อจำความได้เริ่มออกเก็บพลาสติกและเศษเหล็ก แถวโรงงานในตลิ่งสาธุ-ประดิษฐ์ มีรายได้ประมาณวันละ 60 บาท ให้อาย 30 บาท ตัวเองเอาไว้ 30 บาท ทำเช่นนี้ทุกวัน ส่วนพี่ชายเมื่อเงินเดือนออกจะให้อาย 30 บาทเช่นกัน ตัวเองจะเอาไปเล่นไฟป๊อกับเพื่อน ส่วนมากจะเล่นโรงเซา ได้เงินจากเล่นไฟป๊อบ้าง หาของเก่าบ้างก็จะเอาเงินไปฝากกับพี่ชาย อยากได้เสื้อหรือกางเกงก็จะให้พี่ชายซื้อให้ ปัจจุบันอายุอายุประมาณ 60 ปี ไม่ได้ทำอะไรแล้ว ส่วนแม่บางครั้งไม่มีเงินก็จะมาขอพี่ชายซึ่งเป็นเงินของตัวเอง ต่อมาคิดว่าอยู่ที่นี้ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง จึงตัดสินใจไปแถวคลองเตย ซึ่งตอนนั้นก็ไม่มีจุดหมายปลายทาง คิดว่าคนเรา มีรุ่งก็มีดับก็เลยไปเสี่ยงแถวคลองเตยมีอาชีพต่างๆ เช่น รับจ้าง เข็นผัก เลือกดัก เป็นต้น จึงตัดสินใจทำอาชีพนี้ กินและนอนอยู่ในตลาดรวมกับเพื่อนชาย 4 คน มีบางคนในกลุ่มแสดงท่าที่ชอบพอแต่ไม่สนใจ และไม่เคียดคิดชอบผู้ชายเลย

ในบรรดาพี่น้อง 5 คน มีอาชีพขายผงขาวอย่างเดียว 3 คน ใช้ผงขาวและชายด้วย 1 คน

- คนที่ 1 เริ่มแรกขายคนเดียว มีความจำเป็นต้องขายเพราะเป็นคนเสพด้วย
- คนที่ 2 เลี้ยงลูกอยู่เฉยๆ เห็นพี่ชายขายแล้วมีรายได้ดีและไม่ลำบาก ก็เลยหันมาขายบ้าง
- คนที่ 3 ติดคุกคดีปล้น โดยการจี้คนขับรถมอเตอร์ไซด์เพื่อเอาสร้อย และเงินก็เลยถูกจับ
- คนที่ 4 เห็นพี่ชายมีรายได้ดีจากการขายผงขาว และตัวเองติดการพนันก็เลยหันมาขายผงขาวบ้าง
- คนที่ 5 คือตัวเอง ซึ่งสาเหตุที่มีอาชีพนี้เพราะอยากมีของแบบบ้านอื่นๆ เห็นเขามียาสารเป็นตั้งๆมีน้ำปลาเป็นโหลก็อยากมีบ้าง อีกทั้งอยากได้ของที่เป็นส่วนตัว เช่น เทปและอีกหลายอย่างที่ไม่เคยมี จึงตัดสินใจหารายได้โดยวิธีนี้ ขายผงขาวอยู่ 2 ปีเศษก็ถูกจับ ปัจจุบันลูกทุกคนถูกจับ แม่จึงรับมาขายแทน พฤติกรรมการใช้สารฯ

บุหรี สุขขณะอายุ 9-11 ปี แม่จะให้ตบอุทุรีประจำ ด้วยความรู้เท่าไม่ถึง การณ์ว่าตัวเองจะติด เพราะขณะตบอุทุรีจะต้องซัดเข้าไปด้วยไม้นั้นก็จะไม่ติด แต่ไม่ได้จุดให้ทุกวันทำอยู่นานประมาณ 2 เดือน จึงเริ่มมีความรู้สึกอยากที่จะสูบ

ก็ไปซื้อมาสูบเอง แม่ให้เงินใช้วันละ 10 บาท เอาไปซื้อบุหรี่ 5 ตัว ต่อ 1 วัน เป็นเงิน 3.50 บาท ที่เหลือเอาไปกินขนมหรือไม่ก็เอาไปทอยเส้นกินเงินกัน การสูบบุหรี่แต่ละครั้งจะแอบสูบเพราะแม่และพี่ชายห้ามไม่ให้สูบ ถ้าจับได้จะโดนตี ดังนั้นจะสูบบ้างวัน ต่อมาเมื่ออายุ 12 ปี เริ่มสูบโดยเปิดเผยเพราะเริ่มมีงานทำและมีรายได้เป็นของตนเองคือ การขายผง

ชื่อบุหรี่วันละ 1 ของ สูบจริงๆวันละประมาณ 10 กว่าตัว ชื่อมาของละ 13 บาท (ถ้าเครียดมากาก็จะสูบถึงซองกว่าก็มี) และสูบมาเรื่อยๆ จนถึงปัจจุบัน ขณะถูกจับอยู่ในคุกมีระเบียบไม่ให้สูบ เมื่อมีโอกาสการอยากสูบบ้าง วิถีช่วยตัวเองคือต้องไปนั่งคนเดียวและคุยกับเพื่อนหรือนั่งเล่นให้เพลินๆ บางครั้งก็ได้รับบุหรี่จากสังกะสีสีเขียว ซึ่งเพื่อนที่ม่ายมจะโยนเข้ามาให้ครั้งละ 1 ซองก็ต้องแอบสูบประมาณ 2 อาทิตย์จึงจะหมด อีกจุดหนึ่งที่จะได้บุหรี่ คือ บอกแฟนที่พันโทษออกไปให้ซื้อมาฝากขณะม่ายมแฟนที่ออกไปแล้ว

กาบ เนื่องจากที่สาวคลอดลูกเป็นผู้หญิงคนแรก ทำให้เกิดความรู้สึกอยากจะทำประสพการณ์แบบนั้นไว้สอนให้หลานไม่ให้หลานติด เพราะตนเองคนเดียวก็พอ ครั้งแรกที่ดมกาวมีอาการมึนและเมามาก แต่จิตใจไม่ชอบเลย ดมกาวตั้งแต่อายุ 14-17 ปี สาเหตุที่ดมอยู่นานก็เพราะตอนนั้นทุนไม่ดีเลย อ้วนมากจนไม่มีขนาดของกางเกงให้ใส่ แต่พอดมกาวก็จะผอมลงก็เลยลองดม เพื่อให้ผอมเพราะถ้าอ้วนก็จะหาผู้หญิงยาก เขาไม่สนใจ ต่อมาก็ถูกจับคดีครอบครองผงขาวไปอยู่คุกปราณี 1 ปี จนอายุ 17 ปี

การดมกาวจะดมกันเป็นกลุ่ม 6-7 คน เป็นผู้ชายทั้งหมดมีตัวเองเป็นผู้หญิงคนเดียว จะสูบบุหรี่กันด้วยทั้งกลุ่ม พอจุด 1 มวน จะส่งเวียนกันสูบในกลุ่ม จนหมดมวนจึงจุดใหม่ คินหนึ่งสูบประมาณ 8-9 มวน บางคนดมกาวแล้วจะสูบบุหรี่ไม่ได้ แต่บางคนจะใช้ไปพร้อมกันทั้งดมและสูบบุหรี่ ส่วนตนเองจะดมกาวและสูบบุหรี่ไปด้วย มีที่ดมกาว 5-6 คน สูบบุหรี่ด้วยอีก 1 คนที่ใช้มโรย เพื่อนทุกคนทราบดี มีบางคนเห็นก็เกิดอาการขึ้นมาทันทีคืออยากลอง แต่ถูกเพื่อนๆ ห้ามไว้ในกลุ่มจะมีคนที่ให้ทุกอย่างและชอบลองไปเสียทุกอย่างเลย แต่จะห้ามไม่ให้เพื่อนคนอื่นใช้ เมื่อไม่ได้เป็นกลุ่มจะมีผู้ที่อยากลองมากไปลองกันหรือเปล่านั้นอาจทราบได้

หากต่อมประสาท ออกจากคุกมาก็ไปเห็นปัญหาในครอบครัว ซึ่งลำบากมากที่สาว 2 คนถูกจับ และพี่ชายอีก 1 คนก็ถูกจับคิดมากกลุ่มใจเลยเอายาเม็ดซึ่งเหมือนเหล้าแห้งมากิน ขณะนั้นอายุ 16 ปี ไม่เคยไปซื้อเองเลยจะให้เด็กในคอนโกลไปซื้อให้ ครั้งแรกลองแค่ 1/2 เม็ด เพราะกลัวจะเมามาก เม็ดละ 5 บาท หลังจากกินเข้าไปแล้วชอบความเมาของมัน เมื่อกินเข้าไป 5 นาที จะเริ่มมีอาการ คือ เมา แต่ก็ทำอะไรได้ในช่วงต้น แต่พอนาน ๆ เข้าจะเบลอ จำอะไรไม่ได้ จะไม่รู้จะทำอะไรไปบ้าง ต่อมากินวันละ 1 เม็ด แต่ไม่กินทุกวัน จะกินตอนที่หาทางออกไม่ได้หรือคิดอะไรไม่ออก เอามาช่วยแก้ปัญหา ลืมปัญหาทุกอย่างและหลับไปเลย กินจนมาถูกจับครั้งที่ 2 อยู่ที่บ้านปราณีเช่นเดิม

การต้องโทษ

เคยถูกจับคดีมีสารไว้ครอบครอง 2 ครั้ง ถูกตัดสินจำคุก 1 ปี สำหรับครั้งนี้ถูกจับเมื่อปี 2534 ตัดสินจำคุก 1 ปี 6 เดือน ความผิดครั้งนี้คือขายเฮโรอีนอยู่แถวสาธุประดิษฐ์ ตำรวจส่งสายมาซื้อ จึงถูกจับได้ โดยไม่มีผู้ใดร่วมกระทำ ความผิด

พฤติกรรมทางเพศ

ตัวเองมีนิสัยไม่ชอบผู้ชาย สาเหตุเพราะผู้ชายชอบเอาเปรียบผู้หญิง จะนึกถึงแม่ขึ้นมาเป็นตัวอย่างเสมอว่าแม่ลำบากและอยากจะทำอะไรที่ชายด้วย เคยโดนพี่ชายดูถูกเอาไว้มากกว่าจะท้องคาบ้าน ซึ่งมีความไม่โตมากและพูดได้ตอบไปว่า "คอยดูก็แล้วกันว่าจะท้องคาบ้านให้เห็นหรือไม่"

อายุ 14 ปี พี่ชายได้แนะนำให้รู้จักเพื่อนคนหนึ่ง และอยากให้เป็นแฟนกัน แต่ตัวเองไม่ชอบ ผู้ชายคนนี้เป็นคนนิสัยดี ต่อมาเพื่อนในกลุ่มคลอดเตย 4 คนชวนไปเที่ยวบาร์แห่งหนึ่งมีผู้หญิงชายตัวมาก เพื่อนผู้ชายจะเลือกผู้หญิงไปคนละคู่เหลือตัวเองนั่งอยู่คนเดียว สักพักหนึ่งมีผู้หญิงมานั่งคุยด้วยพอรู้ว่าตัวเองเป็นทอม เขาก็บอกว่าชอบและชวนไปเที่ยว แต่จริงๆแล้วกลับไปเพลตและสอนเทคนิคการร่วมเพศวิธีต่างๆให้ เขาบอกว่าเป็นแม่แล้ว อายุ 22 ปี เคยมีสามีมาแล้วและเลิกกัน ตอนนี้เป็นอยากมีแฟนเป็นผู้หญิงด้วยกันมากกว่า อาทิตย์หนึ่งจะนอนกับเขา 3-4 ครั้ง ต่อมาเขาก็ซื้อรถมอเตอร์ไซด์ให้ทำงานรับจ้าง 1 คัน และรับส่งเขาด้วย ทำอยู่ระยะหนึ่งก็เบื่อบุคลิกน้อยแชนและกำลังแชนไม่ค่อยดีเพราะต้องขับรถมอเตอร์ไซด์ด้วยอยู่ด้วยกัน 6 เดือนก็เลิกกันและคืนรถให้เขาด้วยที่มีพฤติกรรมเช่นนี้เพราะอยากลอง ต่อมาก็มีพฤติกรรมเช่นนี้อีกจนถึงคนที่ 9 มีความรู้สึกแคชชอบ ทุกคนทำงานกลางคืนทั้งหมดและอายุมากกว่าตัวเองทุกคน สำหรับคนที่ 10 เริ่มมีความรักมาเจอในคุกอายุน้อยกว่าตัวเอง ปัจจุบันออกจากบ้านปราณีไปแล้ว ต้องคดีลักทรัพย์ โดยถูกโยนไปขโมยเพชรพลอยของแม่สามี ซึ่งตอนนี้เขาก็เลิกกับสามีแล้ว

ความรู้สึกและข้อคิดเห็นต่างๆ

เมื่อก่อนไม่เคยมีความคิดมาก่อนเลยว่าทำงานอะไรเองงานอะไรทำได้ก็ทำวันแรกที่ออกจากบ้านปราณี คิดว่าจะไปเจอแฟนก่อน มีความรู้สึกดีใจที่ได้รับเสรีภาพเป็นอิสระอีกครั้งหนึ่ง และในวันนั้นคิดว่าพอกับแม่ต้องมารับแน่นอนสำหรับการทำงานนั้นอยากเห็นสภาพความเป็นอยู่ของแฟนก่อนและคงต้องปรึกษากัน แต่ในความคิดขณะนี้อายากมีร้านอาหารเป็นของตัวเอง ในร้านมีเหล้าขายด้วย

ตัวเองชอบเป็นทอม ยังคิดว่าเกิดมาผิดเพศด้วยซ้ำ รู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นผู้นำและได้ดูแลผู้อื่น

ข้อคิดเห็นผู้สัมภาษณ์

คิดว่าถ้าเขาให้ออกาสผู้ชายบ้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยกันคงหายไป ขณะสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์ได้พยายามถามในประเด็นนี้หลายครั้ง แต่ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่ยอมสบตา

กรณีศึกษาที่ 8
ต้องโทษคดีฆาตกรรม

- เพศหญิงอายุ 12 ปี เรียนจบ ป.3 เป็นคนกรุงเทพฯ
- พ่อแม่แยกกัน ต่างมีคู่มือ อยู่กับแม่จนอายุ 11 ปี ภายหลังย้ายมาอยู่กับพ่อและหนีออกจากบ้าน
- อายุ 11 ปี เริ่มสูบบุหรี่ ดื่มเบียร์ ดมกาว/เลคเกอร์ ผงขาว สูบและฉีดยา
- รับจ้างตำรวจหาข่าวรอบสนามหลวง
- มีสามีมาแล้ว 4 คน มีอาชีพโสเภณี เป็นคนที่มีความต้องการทางเพศสูง
- เคยถูกจับ 3 ครั้ง แต่ตำรวจปล่อยตัว
- ครั้งนี้ถูกจับขณะดมกาว รวมกับเพื่อนอีกทั้งหมด 6 คน

กนิมการณ์ นิลกาญจน์

ข้อมูลทั่วไป

หญิง อายุ 12 ปี สัญชาติไทย ศาสนาพุทธ ภูมิลำเนากรุงเทพฯ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เมื่ออายุ 9 ปี และไม่ได้ศึกษาต่อ เพราะแม่ไม่มีเงินส่ง

สภาพในครอบครัว

พ่อแม่แยกกันเมื่ออายุได้ 7 ปี พ่อมีภรรยาใหม่และแม่มีสามีใหม่ เดิมอยู่กับแม่จนกระทั่งอายุ 11 ปี จึงมาอยู่กับพ่อประมาณ 1 ปีกว่า เนื่องจากน้อยใจแม่แม่เอาใจใส่ลูกของพ่อเลี้ยงมากกว่า มีความรู้สึกหงว ๆ ว่าเหวเลยมาอยู่กับพ่อแต่ก็มีปัญหาเกี่ยวกับยา (ยาตาบอดสองข้าง) และอาที่คอยบ่น ดุว่า และถูกยาตีเสมอเมื่อนอนตื่นสาย ช่วงที่อยู่กับแม่ย้ายบ้านบ่อยมาก 10 กว่าครั้ง แม่จะพาไปอยู่ตามบ้านญาติ บ้านเช่า ระยะหลังมาอาศัยนอนบ้านเพื่อนชื่อ "หญิง" นานๆ จึงกลับไปบ้านพ่อ รักพ่อมากที่สุด

การเข้าสู่อาชีพ

อาชีพสายลับ เดิมทำหน้าที่เป็นสายตำรวจ ทำหน้าที่หาข่าวรอบๆ สนามหลวงเพื่อคอยดูพฤติกรรมต่างๆ แล้วแจ้งให้ตำรวจทราบต้องส่งข่าวที่โรงพักทุกวัน เวลา 17.00 น. เพื่อจะได้ดมกาว โดยไม่ถูกจับเวลาไปส่งข่าว ถ้าของเงินตำรวจจะให้ 100 บาท นำเงินนี้ไปซื้อกาวได้ 6 กระทบอง หน้าที่สายลับตำรวจทำให้มีเพื่อนมาก ใครๆก็รู้จักเป็นช่องทางในการทำอาชีพโสเภณีได้ง่ายขึ้น

อาชีพโสเภณี ต้นปี 2535 ภรรยาเก่าของสามีคนแรกสอนวิธีหาเงินให้ในระยะเริ่มแรกการร่วมเพศกับแขกไม่ได้ใช้ถุงยางจึงติดหนองใน จากประสบการณ์ที่ได้รับ ต่อมาเมื่อตกลงราคาจะต้องต่อรองให้ใส่ถุงยางอนามัยด้วย ปกติจะรับแขกวันละ 2 ราย สูงสุดที่เคยรับ 5 รายๆ ละ 200-350 บาท เมื่อได้เงินแล้วจะรวมกับเพื่อน 2-3 คน ไปเที่ยวเรค เงินที่หาได้จะเที่ยวเรคหมด นานๆ ครั้งจึงจะให้เงินพ่อและพี่ ตัวเองมีหน้าที่หาลูกทีมใหม่ๆ (แม่เล่า) และคอยดูแลจัดคิวให้แขกเริ่มงานตั้งแต่ 18.00-24.00 น. จากนั้นจึงพากันไปเที่ยวเรคแล้วกลับมาสนามหลวง เพื่อรอเวลาที่จะเข้าไปนอนบ้านเพื่อนชื่อ "หญิง" (ต้องรอให้พ่อแม่

"หญิง" ออกจากบ้านก่อน ประมาณ 07.00 น.กว่า) และต้องออกจากบ้านก่อนที่พ่อแม่"หญิง"จะกลับมามีประมาณ 16.00 น.

อาชีพขายเสื้อผ้าที่สนามหลวง โดยช่วยเรียกลูกค้า คอยยกรงหนัตำรวจเจ้าของให้ค่าจ้าง วันละ 30-50 บาท แล้วแต่ขายได้มากน้อย แฟนคนที่ 3 และ 4 ก็ขายเสื้อผ้าอยู่ที่นี่ด้วย ทำให้ตัวเองมีโอกาสทำอาชีพโสเภณีได้ง่ายขึ้น บางครั้งเวลาเกิดความรู้สึกทางเพศก็จะขอให้เพื่อนชายที่รู้จักช่วยเหลือ โดยแอบหายไปสักพักก็กลับมาขายเสื้อผ้าต่อ

พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด

บุหรี่ เริ่มใช้เนื่องจากเห็นตัวอย่างจากพ่อ เวลาพ่อกลุ่มใจจะใช้เป็นเครื่องระบายอารมณ์ และเห็นเพื่อนวัยรุ่นสูบแล้วรู้สึกเท่ดีมาก เริ่มใช้เมื่อมาอยู่กับพ่ออายุ 11 ปี มีความไม่สบายใจ ยำบ่น ดุว่าและตีเป็นประจำ จึงออกไปบ้านเพื่อนเห็นเพื่อนกำลังสูบบุหรี่เลยขอสูบ ครั้งแรกสำลักควันบุหรี่แต่ทนสูบจนหมดมวนเพราะอายเพื่อน จากนั้นเวลานั่งอยู่ในกลุ่มเพื่อนได้กลิ่นบุหรี่ยุติกรรม ชอบกลิ่นได้กลิ่น แล้วเปรี้ยวปาก ออยากสูบ ใช้แล้ว สมอโล่ง คิดอะไรได้ชัดเจนมากขึ้น ทุกวันนี้เห็นเพื่อนที่บ้านปรารถนแอบใช้ยังรู้สึกอยากเดินหนี ทุกครั้งที่เห็นจะกระวนกระวายใจมาก แต่ไม่กล้าไปขอสูบลูกถูกทำโทษไม่มีความคิดจะเลิกบุหรี่เลย เริ่มใช้เบียร์วันเดียวกับบุหรี่ กำลังสำลักบุหรี่เพื่อนส่งเบียร์ให้ดื่มก็ดื่มจนหมดดื่มแล้วรู้สึกสมอโล่ง ภายหลังจะดื่มเบียร์ทุกครั้งก็เห็นเพื่อนดื่ม คิดว่าไม่ติดเบียร์ เลิกได้ ปกติไม่มีก็ไม่ใช้

เลคเกอร์ มีเรื่องกลุ่มใจมาบ้านเพื่อน เพื่อนกำลังดมเลคเกอร์อยู่ 3 คน ครั้งแรกเหม็นมาก นั่งอยู่ในวงเพื่อนนานๆเข้าได้กลิ่นไอของเลคเกอร์ชักหอมขึ้นๆเลยดึงจากมือเพื่อนมาดมต่อครั้ง หลังๆดมแล้วได้กลิ่นหอมขึ้นจนถูกชอบมากสร้างวิมานในอากาศได้ดี คิดอะไรก็ออกไปหมด

กาว ดมเลคเกอร์อยู่ช่วงหนึ่งเห็นเพื่อนดมกาวอยากลองเปลี่ยนรสชาติให้ใหม่ๆ จึงขอเพื่อนดมบ้าง รู้สึกหอมกว่าเลคเกอร์ ชอบกาวมากกว่าเลคเกอร์เพราะสร้างวิมานในอากาศได้มากกว่า สมอโล่ง ความคิดแจ่มใสและกลิ่นหอมกว่า เวลาดมกาวกลางคืนที่สนามหลวงชอบมากไม่ต้องกลัวตำรวจจับ ถ้าตำรวจมาก็ใช้ความมืดหลบหนีได้ ดมกาวจะมีอารมณ์ทางเพศบางครั้ง ถ้าไม่มีผู้ชายมาซื้อชั่วโมงจะขอให้เพื่อนชายที่รู้จักรอบสนามหลวงใครก็ได้โดยบอกว่า "แยแล้วช่วยหน่อย" เขาก็จะช่วยเหลือ

ผงขาว แฟนคนแรกฉีดยา แฟนนำผงมาฉีดใส่บุหรี่ให้ทดลองสูบ โดยสอนวิธีการสูบให้ เวลาสูบให้ฉีดแล้วกลืนควันเข้าไว้จะทำให้เมา สมอโล่ง ไม่ชอบใช้เพราะทำให้ตาเยิ้มแดงเป็นที่สังเกตของตำรวจเล็กกับแฟนก็เลิกใช้สอยอย่างเดียวไม่เคยฉีดยา สูบอย่างเดียวแต่เคยช่วยแฟนฉีดยา

วิธีฉีดยาขาว ถ้าฉีดที่บ้านนำน้ำใส่ขันล้างโซริงค์ก่อน แล้วนำผงผสมน้ำในช้อนและใช้โซริงค์ดูดขึ้นมาก่อนเดินยาใช้ค 2-3 ครั้ง ให้เลือดออกมาแล้วเดินยาเสร็จแล้วล้างเข็มโดยพ่นน้ำออกนอกขัน 3-4 ครั้ง จนสะอาด เพื่อนำเข็มไปล้างและใช้ต่อ คนซื้อเข็มจะเป็นผู้ฉีดยาคนแรก ส่วนมากจะฉีดได้สะพานพระปกเกล้า โดยผู้หญิงจะนำโซริงค์ไปล้างที่แม่น้ำจนสะอาดแล้วจึงนำมาให้คนต่อไป สามีฉีดแล้วจะเมาไม่ทำอะไร สำหรับสถานที่ชอบฉีดที่ได้สะพานพระปกเกล้ามากกว่าที่บ้าน

กัญชา เริ่มใช้เพราะแฟนคนที่ 2 ทำบั้งกัญชาขาย แฟนสอนให้ดูด ไม่ชอบ กลิ่น ได้กลิ่นแล้ว เย็นมาก ทนใช้อยู่ไม่ถึงเดือนก็เลิก

เริ่มใช้ 11 ปี

บุตรี/เบียร์ แลค กาว ผงขาว 1 เดือน กัญชา

พฤติกรรมเพศสัมพันธ์

สามีคนแรกติดผงขาวจึงไม่ค่อยมีเพศสัมพันธ์ ร่วมเพศครั้งแรกไม่รู้ตัว กอรับกับช่วงนั้นใช้แลคเกอร์ สามีทำอะไรก็ไม่รู้ตัวและได้แนะนำให้รู้จักกับภรรยาเก่า ซึ่งมีอาชีพขายบริการทำให้ได้เรียนรู้วิธีการในอาชีพโสเภณีแต่นั้นมา

สามีคนที่ 2 อยู่กันได้ไม่ถึงเดือนก็เลิกเวลามีเพศสัมพันธ์ไม่มีความรู้สึกเลยๆ กอรับกับไม่ชอบกลิ่นกัญชาเลยเลิกกัน

สามีคนที่ 3 ใช้กาว มีเพศสัมพันธ์ขณะชวนตัวเองดมแลคเกอร์อยู่ ชอบกลิ่น ทำให้สามารถสร้างวิมวณในอากาศและเกิดความรู้สึกอยากร่วมเพศ แม้ว่าจะใช้จินตนาการร่วมก็ไม่เหมือนของจริง เวลาได้ร่วมเพศจะรู้สึกสนุก ถ้าสามีไม่อยู่หรือหาผู้ชายซื้อชั่วโมงไม่ได้ ถ้าเกิดอารมณ์มากๆจะต้องขอให้เพื่อนชายที่สนามหลวงช่วยบ่อยครั้ง โดยออกค่าโรงแรมเอง "ยินดีจ่ายเพราะทนไม่ไหวแล้ว"

สามีคนที่ 4 เป็นเพื่อนของสามีคนที่ 3 ได้กินไม่นานก็ถูกจับ (แฟนทุกคนรูปหล่อมาก)

การต้องโทษ

เคยถูกจับขึ้นโรงพัก 3 ครั้งแต่ตำรวจปล่อยตัวกลับ สำหรับครั้งหนึ่งนั่งดมกาวอยู่กับเพื่อน ตำรวจจับได้ทั้งหมด 6 คน เป็นชาย 3 คน ไม่รู้จักกัน หญิง 3 คน รวมตัวเองด้วย

ความรู้สึกและข้อคิดเห็นต่างๆ

เกี่ยวกับอาชีพโสเภณี ความรู้สึกในด้านดีคิดว่าคลายความเหงาช่วยผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศและมีเงินใช้อย่างสบาย เมื่อได้เงินแล้วจะรวมเงินกับเพื่อนไปเที่ยวช้อปปิ้งได้ทุกคืน ส่วนด้านเสียเพื่อนและแฟนรังเกียจ บางครั้งสามีเห็นพาแขกเข้าโรงแรมจะต่อว่าด้วยความเหิงหวงแล้วก็ต้องเลิกกันไปในที่สุด

ออกจากบ้านปราณีคงไม่มีคนมารับ เพราะไม่มีคนรู้จักมาเยี่ยม การทำงานในอนาคตภายหลังจากที่นี้คิดว่าจะทำอาชีพเดิม คือ เป็นสายให้ตำรวจ และทำอาชีพโสเภณีต่อสักระยะหนึ่ง เพื่อเก็บเงินไว้เช่าแผงขายผ้า เพราะชอบอาชีพนี้มากจะทำให้ได้ สำหรับการใช้จ่ายคิดว่าจะเลิกทุกอย่าง ยกเว้นบุหรี่ซึ่งไม่เคยมีความคิดที่จะเลิก

ความคิดของผู้สัมภาษณ์

ผู้ถูกสัมภาษณ์เป็นคนผิวขาว ค่อนข้างสวย หน้าตา เนื้อตัวและการแต่งกาย สะอาดเรียบร้อย มีตำหนิรอยสักหลังมือซ้าย ระยะแรกที่สัมภาษณ์ผู้ถูกสัมภาษณ์พูดน้อยและระวังคำพูดมาก เมื่อเกิดความไว้วางใจจึงเล่าอย่างละเอียด ข้อมูลที่ได้บางส่วนยังไม่ชัดเจนและไม่ต่อเนื่องเพราะเวลาจำกัด

**กรณีศึกษาที่ 9
ต้องโทษคดีค้าประเวณี**

- เพศหญิง อายุ 14 ปี ไม่ได้เรียนหนังสือ บ้านเกิด จ. เชียงราย
- พ่อมีภรรยา 2 คน
- พี่สาวต่างมารดาเมียได้จากมารดาจากการรับหญิงในหมู่บ้านไปขายตัว
- ถูกชักชวนโดยพี่สาวให้ไปทำงานร้านอาหารที่อยุธยา มีหน้าที่เสิร์ฟอาหาร ยกโต๊ะ ยกเก้าอี้ ฯลฯ
- ทำงานได้ 1 เดือนมีเพศสัมพันธ์กับแฟน เจ้าของร้านจึงให้ขายบริการทางเพศด้วยไม่ทนจึงตัดสินใจเมียได้จากมารดาจากการขายบริการเพียงอย่างเดียว
- ถูกจับเพราะไม่มีบัตรประชาชน ขณะที่กำลังจะไปนอนด้วย

กัญญา ชาภาพง

ข้อมูลทั่วไป

หญิง อายุ 14 ปี เป็นเด็กจังหวัดเชียงราย ไม่ได้เรียนหนังสือ พ่อแม่มีอาชีพทำนาอยู่ที่เชียงราย มีรายได้ประมาณวันละ 300 บาท พ่อมีเมีย 2 คน มีพี่น้องร่วมมารดาเดียวกัน 4 คน ชาย 3 คน หญิง 1 คน และตนเองเป็นคนสุดท้าย มีพี่สาวต่างมารดาอีก 1 คน อยู่กรุงเทพฯ มีรายได้จากการรับเด็กไปขายบริการสภาพครอบครัว

พี่สาวคนละแม่ ทำงานอาชีพขายบริการอยู่ที่กรุงเทพฯ ประมาณ 2 ปี ได้กลับมาบ้านที่เชียงราย โดยมีรถมอเตอร์ไซด์ 1 คัน สร้อยคอทองคำ 2 เส้น สร้อยข้อมือ 1 เส้น ต่างหูทอง 1 คู่ พี่สาวเอามาอดให้ดูตัวเองเห็นก็เกิดอยากได้ แต่พี่สาวไม่ให้ บอกว่าถ้าอยากได้ก็ต้องไปทำงานอย่างเขา สภาพแวดล้อม

ในหมู่บ้านผู้หญิงส่วนมากจะมีอาชีพขายบริการ โดยที่ไม่รู้ว่ายังมีอาชีพอื่นอีกมากมาย ซึ่งขณะที่อยู่ในหมู่บ้านนี้ตั้งแต่เด็กจนโตเป็นสาวอายุ 14 ปี ไม่เคยออกไปไหนเลย คิดว่ามีแค่อาชีพเดียวเท่านั้น ปัจจุบันที่สาวขายบริการอยู่ในกรุงเทพฯ ประมาณ 3 เดือนก็จะขึ้นไปรับเด็กที่หมู่บ้านลงมา

ลักษณะของเด็กที่จะรับมาทำงานในอาชีพขายบริการ

1. สม่ครใจ
2. มีปัญหาทางครอบครัว เช่น ทะเลาะกัน และเลิกกับแฟน
3. ครอบครัวยากจน ภรรยาไปทำอาชีพขายบริการ สามีจะเป็นผู้เลี้ยงลูกและภรรยาจะส่งเงินไปให้ใช้ บางครอบครัวสามีติดฝิ่นไม่ยอมทำงาน ผู้หญิงจึงต้องตัดสินใจมีรายได้เช่นนี้
4. เด็กสาวบริสุทธิ์ พี่สาวก็จะเอาสิ่งของมีค่ามาโชว์ ทำให้เกิดความอยากได้และดิ้นรนเพื่อให้มีเงินมาซื้อของเหล่านั้น

สถานที่ซึ่งจะส่งไปทำงานได้แก่ ลำปาง เชียงใหม่ อุดรฯ และกรุงเทพฯ การเลือกจังหวัดที่จะไปทำงานขึ้นอยู่กับตัวเด็กเองเป็นคนเลือก บางคนอยากอยู่ใกล้ก็เลือกแถวลำปาง เชียงใหม่ บางคนอยากไปทำงานไกลๆก็เลือกอุดรฯหรือกรุงเทพฯ

การเข้าสู่อาชีพ

มาทำงานครั้งแรกนี้มาด้วยกันกับเพื่อนในหมู่บ้าน พี่สาวให้มาทำงานร้านอาหารที่จังหวัดอุดรฯ ทำหน้าที่เด็กเสิร์ฟ ยกโต๊ะ ยกเก้าอี้และทำทุกอย่างที่เจ้าของให้ทำงานหนักมีรายได้เดือนละ 3,000 บาท อยู่มาเรื่อยๆก็มีแฟนและในที่สุดได้เสียตัวให้กัน โดยในช่วงแรกเจ้าของร้านไม่ทราบเพิ่งมาทราบทีหลัง เจ้าของร้านจึงบังคับให้ขายตัวด้วย แต่ก็ยังอยู่กับแฟนฉันที่สามักรยาและมีเพศสัมพันธ์กันเหมือนเดิม พอกลางคืนแฟนจะมานอนด้วยทุกครั้ง แฟนอายุ 23 ปี ต่อมาเปลี่ยนหน้าที่จากเด็กเสิร์ฟมาทำงานขายบริการเพียงอย่างเดียว งานสบายไม่ต้องทำงานหนัก นั่งคุยกับแขกเฉยๆ สำหรับรายได้จากการขายบริการ ถ้าเป็นการเปิดบริษัทครั้งละ 10,000 บาท สำหรับตัวเองได้ค่าตัวครั้งแรก 5,000 บาท กับแขกคนใหม่ครั้งที่ 2 ได้ 4,000 บาท ครั้งที่ 3 ขึ้นไป ได้ครั้งละ 3,000 บาท ทุกครั้งจะเป็นลูกค้าคนใหม่ รายได้แต่ละครั้งจะแบ่งครึ่งกับเจ้าของร้าน รับแขกได้ 10 คน จึงถูกจับ ลูกค้าบางคนเรียกมานั่งคุยกันก่อน เขาจะถามว่ามีราคาเท่าไรบ้าง บอกว่า 200, 300, 500 และ 3,000 บาท บางคนก็มีการต่อรองราคาให้ลดลงสำหรับตัวเองจะไม่ยอมเด็ดขาด ถ้าไม่ได้ก็จะขอเปลี่ยนคนใหม่ เคยได้รับเงินค่าทิพมากที่สุด 500 บาท โดยนั่งคุยอย่างเดียว ลักษณะการทำงานเวลาจะขึ้นห้อง รุ่นที่สอนไว้ว่าก่อนจะนอนกับแขกต้องกินยาก่อน 2 เม็ด (ป้องกันการท้อง) ใช้ถุงยางอนามัย (ป้องกันโรคเอดส์) ถ้าแขกไม่ใช้ก็จะไม่ร่วมเพศด้วย ซึ่งเรื่องนี้เจ้าของร้านจะไม่สนใจ เพราะเป็นความพึงพอใจของเรา ถ้าหมดเวลาต้องให้แขกออกจากห้องทันทีถ้าไม่ยอมให้โทรศัพท์บอกข้างนอกจะมีคนเข้ามาจัดการให้เคยเจอแขกที่ไม่ยอมใส่ถุงยางอนามัยต้องโทรศัพท์ให้ทางร้านมาจัดการ ในช่วงการทำงานไม่รู้เลยว่างานขายตัวแบบนี้ดีหรือไม่ดี แต่ถ้าพูดถึงความชอบนั้น ตัวเองไม่ชอบเลยแต่ก็ทำไปเรื่อยๆ มารู้ว่าไม่ดีก็เพราะมีเพื่อน 4 คน คำว่าให้ฟังทุกวันนี้เลยมาคิดว่าอาชีพนี้ไม่ดีจริงๆจะไม่ทำแล้ว ตอนที่มาอยู่อุดรฯ ก็มีเพื่อนชอบพอกัน 4 คน เขาเป็นคนดีมาก เกิดจังหวัดอุดรฯ และมาทำงานกรุงเทพฯ ทั้ง 4 คน ทำงานโรงงานตุ๊กตา 4 คนมีอายุ 18-19 ปี เพื่อนเคยพามากรุงเทพฯพาไปโรงงานตุ๊กตาด้วย และได้คุยฝากเอาไว้กับเจ้าของคิดว่าจะเลิกจากอาชีพนี้ และไม่ทำงานในโรงงานตุ๊กตาที่เพื่อนก็พอติดถูกจับเสียก่อน

ลักษณะการค้าของพี่สาว

- 1. เงินเดือนๆแรกที่สาวก็จะรับไปก่อนและบอกว่าจะเอาไปให้พ่อแม่ ซึ่งจริงๆแล้วก็รู้เหมือนกันว่าเอาไปให้หรือเปล่า เพราะไม่ได้เขียนจดหมายติดต่อกัน
- 2. เวลาจะกลับพี่สาวก็จะเป็นคนพากลับ พี่สาวจะแจกเบอร์โทรศัพท์ให้กับทุกคนติดต่อกัน
- 3. บางคนอยากจะมา เขาอยากจะหนีสามี เขาก็เสนอว่าให้ชวนเขามาด้วย เขาจะให้เงิน 5,000 บาท บางคนเสนอให้ 3,000 บาท บางคนให้ 2,000 บาทก็มี
- 4. บางคนที่ยังสาวอยู่พ่อแม่ไม่ยอมให้มา พี่สาวก็จะแอบไปคุยกับใหม่ 2 คนไม่ให้พ่อแม่ทราบ พูดถึงความลำบาก ทางบ้านยากจนกันจริงๆ พี่เขาก็จะพูดว่าดูพี่ซี้แต่ก่อนก็จนลำบาก ไม่มีอะไรเลย แต่ตอนนี้มีครอบครัวหมดทุกอย่าง อยากจะได้

อะไรก็ได้ ในที่สุดเด็กก็จะหนีพ่อแม่มา ส่วนตัวเองพอก็ไม่ยอมเหมือนกันแต่ก็หนีมา

พฤติกรรมการใช้สารา

ไม่เคยใช้สาราเลย เพราะไม่ทำให้เสียสุขภาพ

การต้องโทษ

ถูกจับครั้งนี้เป็นครั้งแรก เมื่อเดือนกรกฎาคม 2535 ตัดสินต้องโทษ 2 ปี ตนเองและเพื่อนอีก 8 คน มาจากเชียงรายพร้อมพี่สาวคนละแม่ มาขายอาหารอยู่ที่อุดรฯ มีตำรวจมากินอาหาร แล้วเอาไปนอนด้วย ต่อมาตำรวจขอดูบัตรประจำตัวประชาชน ตนเองบอกไม่มี ตำรวจจึงจับไปเพราะคิดว่าไม่ใช่คนไทยเป็นพม่า ถูกจับทั้งหมด 8 คน แต่เพื่อนทั้ง 8 คน ถูกปล่อยออกมาหมดเหลือตัวเองคนเดียวเพราะอายุไม่ถึง 20 ปี

พฤติกรรมทางเพศ

มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 14 ปี จะใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง และเคยมีแฟนเป็นผู้หญิง ด้วยกัน ตั้งแต่ออยู่บ้านนอก มาอยู่บ้านปราณี่ก็มีแฟนอีกเช่นกัน ความรู้สึกและข้อคิดเห็นต่างๆ

วันแรกที่ได้ออกจากที่ที่คิดว่าอยากกลับไปบ้านที่เชียงราย เพื่อทำบัตรประชาชนให้เรียบร้อย ออกจากคุกก็อายุประมาณ 16 ปี เมื่อมีบัตรจะกลับมาทำงานในกรุงเทพฯ อีก และอยากจะไปทำงานที่โรงงานตุ๊กตา เพราะมีเพื่อนทำอยู่ เคยไปสมัครเอาไว้ พอติดถูกจับเสียก่อน ส่วนคนที่จะมารับคงไม่มี เพราะพ่อแม่ไม่ถูก ส่วนพี่สาวไม่เคยมาเยี่ยมเลย ถ้ามีก็คงจะเป็นเพื่อน 4 คน จากอุดรฯ คิดว่าทางบ้านปราณี่จะไม่ยอมให้รับตัวไป

ความรู้สึกที่จะได้ออกจากที่ที่รู้สึกเฉยๆ อยู่ในบ้านปราณี่สบายดีเหมือนกับอยู่ข้างนอก มีอิสระจะเดินไปไหนก็ได้ เพื่อนที่นั้นก็คิดว่าความเป็นอยู่ไม่ลำบาก อาหารการกินเขาก็มีให้กินทุกมื้อ

สำหรับอาชีพขายบริการที่เคยทำไม่ชอบเลย และจะไม่ทำอาชีพนี้อีกแล้ว ตอนแรกไม่รู้ว่าจะอาชีพนี้มีหลายชนิด

ข้อคิดเห็นผู้สัมภาษณ์

เป็นเด็กที่ดูซื่อๆ ยังไม่มีเล่ห์เหลี่ยม บุคลิกลักษณะดีเป็นเด็กน่ารักมากๆ ผิวพรรณดี ผิวขาว พูดภาษาไทยยังไม่ค่อยชัด ด้วยลักษณะหน้าตา ผิวพรรณและการพูดจา คิดว่าผู้ชายเห็นก็คงชอบ

กรณีศึกษาที่ 10
ต้องโทษคดีเสพกัญชา

- เพศหญิง อายุ 17 ปี เรียนหนังสือไม่จบ เป็นคนกรุงเทพฯ
- พ่อแม่ไม่มี อยู่กับพ่อเลี้ยงแม่เลี้ยง นิสัยชอบเที่ยว
- อายุ 14 ปี หนีออกจากบ้าน มาทำงานเสิร์ฟอาหาร ได้ประมาณ 1 เดือน ย้ายมาอยู่ย่านพัฒนาพงษ์
- อายุ 15 ปี มีสามีคนแรก เริ่มอาชีพเป็นสาวโง่โก้ หลังจากเลิกกับสามี และทำอาชีพขายบริการ
- หลังจากได้สามีคนที่ 2 ได้รับการสนับสนุนให้ขายบริการมากขึ้น เดินทางไปทำงานพัทยา ภูเก็ต
- สามีคนที่ 2 ตัดผมขาว เอากัญชามาให้ทดลองสูบ
- ได้สามีคนใหม่เป็นฝรั่งชาวเบลเยียม ย้ายตามสามีมาอยู่ตึกแถวข้างสารบางลำพู เลิกขายบริการ
- ถูกจับขณะสูบกัญชาอยู่ที่ห้องเช่าของสามี

อุษณีย์ พึ่งปาน

ข้อมูลทั่วไป

หญิง อายุ 17 ปี สัญชาติไทย ศาสนาพุทธ เป็นคนกรุงเทพฯ เคยย้ายอยู่ 3 ครั้ง เรียนหนังสือที่โรงเรียนยาสูบ ออกจากโรงเรียนขณะกำลังเรียนชั้น ป.6 ขณะนั้นมีอายุ 12 ปี สาเหตุที่ออกจากโรงเรียน เพราะไม่อยากเรียน และเริ่มเป็นสาวอยากจะทำมากมายนานก่อนถูกจับอยู่แฟลตย่านบางลำพูกับสามีชาวเบลเยียม สามีเป็นคนจ่ายค่าเช่าเดือนละ 3,000 บาท

สภาพครอบครัว

พ่อเป็นคนชุมพร แม่เป็นคนเชียงใหม่ ตัวเองเกิดที่กรุงเทพฯ แม่แท้ๆไปไหนไม่ทราบ แต่ว่าพ่อไปทำไร่อยู่ราชบุรีตั้งแต่ตัวเองยังเล็ก และยกตัวเองให้กับพ่อแม่ใหม่ซึ่งเป็นญาติห่างๆ เมื่ออายุได้ 2 ปี เขาไม่มีลูกสาว บ้านของพ่อแม่ใหม่นี้ อยู่ในซอยอุดมสุข (ที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นเรื่องของพ่อแม่ และครอบครัวใหม่) พ่อแม่มีลูกสาวใหม่อีก 1 คน รู้สึกว่าถูกละเลย และไม่สนใจไปบ้าง เมื่ออายุ 4 ปี พ่อตายแม่ดูแลมาโดยตลอด แม่มีอาชีพเป็นช่างเสริมสวย ตอนเด็กๆอยู่กับแม่ ยายและปู่ โดยที่บ้านของปู่เป็นบ้านพักตำรวจอยู่สมุทรปราการ (ปู่เป็นนายพัน ตำรวจโท) ไปๆมาๆระหว่างบ้านแม่กับบ้านปู่ ในที่สุดหนีออกจากบ้านมา เมื่ออายุ 14 ปี สาเหตุเพราะเบื่อและอยากออกมากดูโลกภายนอก

การเข้าสู่อาชีพ

ก่อนถูกจับไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร อยู่บ้านเฉยๆ สามีเป็นคนหาเลี้ยงมีอาชีพเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ มีรายได้เดือนละ 10,000-20,000 บาท สามีให้

เงินใช้วันละประมาณ 500-1,000 บาท อาชีพเดิมเคยเป็นผู้หญิงบาร์ มีประวัติดังต่อไปนี้

เหตุการณ์ภายหลังออกจากบ้าน ช่วงอายุ 14-17 ปี

1 เดือน ออกจากบ้านปู่ที่สมุทรปราการมาที่หน้าศาลากลางจังหวัด บริเวณริมน้ำที่ขายอาหารทะเล ในกระเป๋ามีเงิน 1000 บาทเศษ มานั่งกินอาหารทะเล คนเดียวเห็นชายดีเลยถามว่าอยากได้ลูกมือช่วยทำงานไหม เจ้าของร้านเป็นสามีภรรยาดี ตกหลังรับเอาไว้ให้กินอยู่กับเขาทำหน้าที่ช่วยจ่ายตลาด ล้างจาน เสิร์ฟอาหาร ได้เงินเดือน 1,000 บาท แต่เนื่องจากงานหนักมาก พอรับเงินเดือนแล้วเลยหนีออกมาจากร้านตั้งใจไม่ทำงานอีก

3-4 เดือน เมื่อได้เงินเดือนแล้วนั่งรถเมล์ไปอย่างไร้จุดหมาย ลงรถที่บริเวณพัฒนาพงษ์ เพราะเห็นเป็นสถานที่แปลกตา มีไฟและแสงสี ตั้งใจเดินเล่น ถามคนแถวนั้นรู้ว่ามันเป็นแหล่งที่หาเงินดี บอกเขาว่าอยากทำงาน ได้รับคำแนะนำให้เดินเข้าไปในซอยแห่งหนึ่งไปหาผู้หญิงชื่อตุ๊กมีแฟนเป็นชาวเยอรมัน พบกันครั้งแรกที่ตุ๊กบอกว่าเด็กไป แต่ถ้าอยากทำงานก็ลองดูได้ ตกใจทำงานเสิร์ฟที่บาร์ที่ตุ๊กอยู่อาศัยพักอยู่กับตุ๊ก โดยปกติแล้วสามีที่ตุ๊กไม่ได้ไปด้วย ไปๆ มาๆ ที่บาร์นี้เป็นบาร์เบียร์ (พัฒนาพงษ์จะแบ่งบาร์เป็น 3 ประเภท คือ บาร์เบียร์ บาร์อะโงโก้ และบาร์โซว) แยกที่ไปส่วนใหญ่จะไปเป็นคู่ๆ ไปฟังเพลง คนไหนที่ไม่มีคู่อาจจะไปหาผู้หญิงเสิร์ฟที่นั่นก็ได้ ตอนนั้นมีพนักงานอยู่ 30 คน ส่วนใหญ่ออฟได้เกือบหมด ซึ่งที่ตุ๊กก็ไม่มีทำปรามแล้วแต่หญิงเสิร์ฟจะพอใจ ตัวเองเป็นเด็กมากเลยไม่กล้าไปกับใครเลย

2-3 เดือน ต่อมาผู้ชายคนหนึ่งอายุ 22 ปีมาขอพบ พบกัน 3-4 ครั้ง เขามาคุยด้วยไม่ได้ขอออฟ ในที่สุดเขาขอรักและชวนไปอยู่ด้วย เห็นว่าเขาเป็นคนดี และคงตั้งใจจะเลี้ยงเป็นภรรยาจริงๆเลยตามไปอยู่ที่บ้านซึ่งอยู่ในย่านวัดนาครกที่ที่บ้านนั้นมี แม่ ตาและพี่สาวของเขายู่ด้วย แฟนคนนั้นทำมาหากินอะไรไม่เคยรู้ ออกจากบ้านประมาณ 11 โมง กลับมาตอน 6-6 โมงเย็นทุกวัน ถามถึงก็ไม่มีบอก ส่วนตัวเองไม่ได้ทำงานอะไร ต่อมาแฟนบอกว่าอยากให้มาทำงานแบบเก่า และถ้าแขกขอออฟก็ให้ไปกับเขาได้ ตอนนั้นเสียใจมากเลยเลิกกับเขากลับมาหาที่ตุ๊กอย่างเดิม ซึ่งที่ตุ๊กไม่ได้ถามอะไร เพราะว่าตอนไปบอกว่าขอไปอยู่บ้านเพื่อนชั่วคราว

1-2 เดือน อยู่ที่บาร์เดิม ต่อมาที่ตุ๊กตามสามีชาวเยอรมันไปเมืองนอกตนเองได้เลื่อนหน้าที่เป็นแคชเชียร์ ภายหลังมีเรื่องทะเลาะกับเด็กในบาร์เลยออกจากบาร์ไปสมัครบาร์อะโงโก้แห่งหนึ่งเป็นพนักงานเดินอะโงโก้ ไม่เคยคิดว่าจะมีชีวิตอย่างนั้น ในบาร์แห่งนี้เพื่อนกิติ มาน่าซังกิติ อยู่ได้ประมาณ 1 อาทิตย์ก็ออกโซวครั้งแรกโซวอานน้ำ-เลสเบี่ยน ซึ่งก็ทำมาตลอด แต่ตนเองไม่ได้เป็นเลสเบี่ยนและไม่ชอบ

4 เดือน พบชายคนหนึ่งทำงานขายสัตว์ป่าอยู่ถนนสีลม 4 ครั้งแรกที่มาเที่ยว เขาก็พอใจมานั่งกินเบียร์และคุยด้วยทุกวันโดยส่วนตัวแล้วตอนนั้นไม่ชอบ เขาคิดว่าเขาเล่นของทำเสน่ห์ให้ชอบ ครั้งแรกเขามอมยาและพาไปที่โรงแรมแถวสุทธิสาร เขาให้ยาเพื่อจะให้สนุกได้นาน ตอนเช้ารู้สึกตัว ออกจากบ้านเขาก็ไม่ให้กลับ พาไปเช่าบ้านอยู่ด้วยกันและพาไปพบพ่อแม่ พ่อของเขาเป็นพนักงานทำงานเขาดีน แม่ขายใจอยู่กับเขาเตาปูน แฟนให้ช่วยขายสัตว์ป่าสีลมอยู่ด้วยกัน ก็รู้ว่าเขาประกอบอาชีพหลอกลวงคน เช่น ชื้อนางอายมาย้อมสีแล้วโกหกว่าเป็น

ล้มลงจากประเทศอินเดียเหล่านั้นเป็นต้น บางครั้งเห็นสัตว์ตาย รู้สึกสงสารมาก
ทำงานนี้ด้วยความไม่สบายใจ ต่อมาตำรวจจับเรื่องสัตว์ป่า ต้องเลิกอาชีพนี้

3 เดือน แฟนชวนไปพื้ยาให้สมัครงานในบาร์โชว์แห่งหนึ่ง เจ้าของบาร์ชื่อ
ตุ๊กเช่นกันไปแสดงโชว์เทียมบ้าง โชว์เลสเบี้ยนบ้าง ตอนนั้นเป็นช่วงที่รุ่งมาก
ทำงานได้วันละ 5,000-6,000 บาท ได้ทั้งค่าโชว์และค่าทิปคืนละ 500 บาทขึ้นไป
ถ้าออฟไปกับแขกได้ 1,000-2,000 บาท/ครั้ง แฟนไม่ได้ไปด้วยแต่ไปๆมาๆ
พอมาก็เอาเงินไปหมด ในที่สุดแฟนตามมาอยู่พื้ยาที่บ้าน โดยที่แฟนคน
ทำงานคนเดียวแฟนอยู่บ้านเฉยๆ เอาเงินไปบอกว่าจะลงทุนทำงานแต่ก็ไม่ประสบ
ผลสำเร็จอะไรเลย มีเรื่องตบตีกันทุกวัน ตัวเองกินเหล้า แฟนก็ดูเหมือนจะติด
สารเสพติด

2 เดือน แฟนพาไปอยู่หาตบตอง จังหวัดภูเก็ต รู้จักกับผู้หญิงคนหนึ่งเป็น
เจ้าของบาร์ สมัครเข้าทำงานเนื่องจากเป็นบาร์เล็กๆ เลยต้องทำงานหลายอย่าง
ทั้งเป็นแคชเชียร์ บาร์เทนเดอร์และสาวเสิร์ฟ เริ่มสูบบุหรี่เพราะแฟนเอาให้ลอง
ส่วนแฟนตัวเองใช้ผงขาว การทำงานหลายหน้าที่ทำให้เมื่อเลยย้ายที่อยู่อีก

7 เดือน แฟนพามาชอยคาราบอย (สุซุมวิท) มาสมัครเต้นอะโกโก้ที่บาร์
อะโกโก้ ในย่านนั้นมีแขกมาออฟฟุคติน้อยยคืนละ 2 รอบ ค่าตัวเท่าเดิม
(1,000-2,000 บาท) ทางบาร์เขาเก็บเงิน 250 บาทต่อคน ขณะที่ทำงานใน
กรุงเทพฯ นี้อยู่บ้านพ่อแม่ของแฟน ซึ่งอยู่ตปูนและไกลมาก เวลาทำงาน
ลำบาก แฟนขอให้ซื้อรถมอเตอร์ไซด์ให้เพื่อเขาจะได้มส่ง พ่อของแฟนไม่ค่อย
ยุ่งเกี่ยวเท่าไร แต่แม่เป็นคนเห็นแก่เงินมากทุกวันต้องให้เงินแม่แฟนไว้ใช้วันไหน
ไม่มีเงินจะตีสีหน้าคำทอ คืนหนึ่งรอแฟนมารับจนตี 2 ก็ไม่มา กลับบ้านเอง
วันรุ่งขึ้นเพื่อนที่ทำงานด้วยกัน บอกว่าเห็นแฟนไปนอนกับเพื่อนคนทำงานบาร์
เดียวกัน ส่วนแฟนโกหกว่าถูกแหรตหายถูกตำรวจจับ รุ่งขึ้นจึงถามพี่น้องซึ่งเขา
ก็ยอมรับ และบอกว่าแฟนบอกว่าจะให้เงินเมียน้อยโกรธมากเลยขอเลิกกับแฟน
เขาไม่ยอมตัวเองใช้ชีวิตไปแจ้งความ ในที่สุดก็เลิกกัน ข้อสังเกตอยู่กับแฟนคนที่ 2
ประมาณ 1 ปี 4 เดือน

1-2 เดือน ภายหลังจากเลิกกับแฟนคนที่ 2 นี้ ย้ายมาอยู่กับเพื่อนที่สุซุมวิท
ชอย 62 ยังทำงานที่เดิมทุกคืน หลังจากเลิกงานออกมากินเหล้าที่คอฟฟี่ชอป
ชอย 13 ฟังเพลง บางครั้งก็มีฝรั่งตามมาช่วยจ่ายเงินให้

ไม่ระบุเวลา เดินทางไปพื้ยา ตอนแรกตั้งใจไปเที่ยว ไปพบเพื่อนเก่าเขาชวน
ทำงาน เลยตกลงเช่าห้องอยู่กับเขาเดือนละ 500 บาท ทำงานเต้นอะโกโก้และโชว์
เหมือนเก่า ออฟฟุคทุกคืน มีครั้งหนึ่งเคยไปกับนิโอรซึ่งเป็นทหารขึ้นมาจากเรือ
อเมริกันที่มากพื้ยา นิโอรนั้นตัวโตมากเกิดความกลัวต้องออก อุบายหลอกล่อ
และหนักกลับมาบอกเพื่อนๆ ว่าถ้าเขามาตามหาให้บอกว่าจะกลับบ้านไปแล้ว ตัวเองก็
ไม่คิดว่ามันเป็นสิ่งผิด เพราะไม่ได้เอาค่าตัวกับเขา งานที่พื้ยามียอวันหนึ่งเที่ยว
กินเหล้ากับเพื่อนๆ พบแดนเนี่ยลสามีคนปัจจุบันโดยบังเอิญ ที่แปลกคือผู้ชาย
คนนี้ไม่ได้ขออนุญาตด้วยเพียงแต่มาชวนไปกินเหล้า กินข้าว ดบกันแบบนี้ได้
เดือนเศษเขาจึงบอกว่ารักและชวนไปอยู่ด้วย ซึ่งไม่เคยมีผู้ชายคนไหนทำแบบนี้
เลยไปอยู่กับเขาและไม่ได้ทำงานอาชีพนี้อีก เพราะเขาขอร้องให้เลิก

4 เดือน อยู่กับสามีฝรั่งนี้ที่พื้ยา โดยที่เขาเมียอาชีพเป็นไกด์ ตัวเองไม่ได้
ทำอะไรปกติสามีเป็นคนขี้ทิ้ง บางครั้งก็ตบตีเขาเพราะเขาไม่ยอมให้เป็นขี้เหล้า

ในตอนแรกเขาไม่รู้ว่าจะสูบบุหรี่ด้วย (เพิ่งจะมารู้ตอนถูกจับ) อยู่พื้ยาอีกไม่นาน
พากันย้ายเข้ามากรุงเทพฯ

พฤติกรรมการใช้สาร

1 เดือน มาพักอยู่ที่แฟลตแถวบางลำพู โดยที่สามีเป็นคนหาเลี้ยงโดยเป็น
ครูสอนภาษาอังกฤษ และไม่ยอมให้ตัวเองทำงานอื่น ระยะเวลาหนึ่งทะเลาะกันเรื่อง
กินเหล้าบ่อยครั้ง แต่เดิมเคยกินคนเดียววันละ 1 แบน ต่อมาเขาขอร้องให้
ลดปริมาณลง อาจจะเป็น 2-3 วัน 1 แบนก็ได้ พยายามบ้างเหมือนกันเคยถูกเขา
ตีเอา ตัวเองเลยประชดด้วยการกินเหล้าผสมยาออฟและเมกานกรีดแขนตัวเอง
ที่จริงตั้งใจแกล้งใจเขาเท่านั้น ปรากฏว่าเขาตกใจมาก เอายามาใส่แผลให้และ
ปลอบไม่ให้ทำอีก ตัวเองเคยขอเลิกกับเขาเหมือนกัน เขาเองก็พูดว่าจะฆ่าตัวตาย
ให้ดูเลยใจอ่อน สรุปลแล้วไม่มีใครยอมเลิกกับใคร ระหว่างสามปีไม่อยู่บางครั้ง
ทนหางไม่ได้มาสูบบุหรี่กับเพื่อน แต่ไม่ได้ทำบ่อยนัก เวลาสูบใส่บุหรี่ที่จริงแล้ว
ชอบสูบบ้องมากกว่า
การต้องโทษ

การกระทำความผิดครั้งนี้เป็นครั้งแรก ถูกจับเมื่อ 24 มิถุนายน 2535 ในคดี
สูบบุหรี่ สาเหตุที่ถูกจับเพราะกลัวใจทะเลาะกับสามี เมื่อเขาออกไปข้างนอก
ตัวเองเลยเอาเงินไปซื้อกัญชามาสูบ มีเพื่อนคนหนึ่งมาพบตอนเมา หลังจากนั้น
ประมาณครึ่งชั่วโมงก็โดนจับ สันนิษฐานว่าจะจะเป็นเพื่อนหรือคนขายแจ้งจับ

ปัจจุบันแม่มาเยี่ยมในบ้านปราณี ตักเตือนให้เป็นคนดี (ไม่รู้ว่าจะออกไปหากิน
แต่รู้ว่าติดยา) เมื่อยากให้เลิกกับแฟนฝรั่ง (เคยพาไปหาแม่เมื่อตอนมาอยู่
กรุงเทพฯ 1 ครั้ง) กลัวเขาจะหลอกเอาไป เมื่อออกจากบ้านนี้แม่ຍากให้กลับไป
อยู่บ้าน

พฤติกรรมทางเพศ

เคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนไทยเมื่ออายุ 15 ปี อยู่กินกันประมาณ 4-5
เดือนจึงเลิกกัน ต่อมามีสามีเป็นคนชาติเบลเยียมพบกันที่พื้ยา ทำงานสอนภาษา
ความคิดในอนาคด

ตั้งใจจะไปอยู่ต่างประเทศกับสามี ตอนนี้อย่างติดตัวอย่างสม่ำเสมอ ครั้งสุด
ท้ายเขาเดินเรื่องกับศาลติดต่อทำใบอนุญาตเข้าเยี่ยมได้ วันที่ 9 กันยายนนี้เป็น
วันตัดสินอาจจะพ้นโทษ ตัวเองเลิกอาชีพนี้มานานพอสมควรแล้วคงจะไม่หวนกลับไป
ไปอีก เรื่องของการกินเหล้าและสูบบุหรี่คิดว่าคงจะไม่กลับไปกินหรือสูบอีกแล้ว
แต่สารภาพว่าตนเองชอบมาก โดยเฉพาะกัญชาเชื่อว่าเมื่อสูบแล้วจะร่วมเพศได้
นานขึ้น

ข้อคิดเห็นผู้สัมภาษณ์

ผู้สัมภาษณ์คิดว่ากรณีนี้น่าสนใจมากแม้ว่าเรื่องบางตอนอาจจะเสริมแต่งขึ้น
บ้าง ก็มีท่าทางว่าเขาพูดจริง เจ้าตัวคงประทับใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากเกินไป
บางตอนที่ไปประทับใจเข้าไป อีกประการหนึ่งคือจากพฤติกรรมที่เล่า ผู้หญิง
คนนี้น่าจะติดเชื่อเอดส์ ไม่ใช่คนสวย หน้าตาดูแก่กว่าอายุ อาจจะเป็นเพราะ
พันบางซึกหัก รูปร่างดี ตัวเล็ก แต่มีอก มีเอว เป็นคนมีเสน่ห์ เวลาพูดจามีท่าทาง
เป็นคนจริงใจ เสียใจมาๆ ฟังจากการพูด และการเล่าเรื่องคงจะเป็นคนดีพอ
สมควร

ข. สรุป วิจัย ผล และ ข้อเสนอแนะ

ข.1 สรุป และ วิจัย ผล

เด็กในกลุ่มนี้เป็นบุคคลที่ต้องคำสั่งจากศาลคดีเด็กและเยาวชน ให้อยู่ในความดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง ซึ่งขณะที่คดีมาสู่ศาลนั้นบุคคลเหล่านี้ต้องมีอายุเกินกว่า 7 ปีบริบูรณ์ และต้องมีอายุไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ การศึกษาครั้งนี้เป็นเด็กที่ต้องโทษคดีสารา ทั้งหมด ณ ช่วงเวลาที่ศึกษา และคดีอื่นๆ อีกบางส่วน รวม 687 คน ขณะสัมภาษณ์มีอายุระหว่าง 8-24 ปี ระยะเวลาที่อยู่ในสถานฝึกอบรมฯ จะนานหรือไม่นานขึ้นอยู่กับลักษณะของคดีความ ประพฤติระหว่างอยู่ในสถานฝึกอบรมฯ หรือความไม่พร้อมทางสติปัญญาหรือสภาพร่างกาย นอกจากนี้เด็กบางคนอาจจะติดการเรียนวิชาสามัญที่สถานฝึกฯ จัดสอนให้ อย่างไรก็ตาม เด็กเหล่านี้ ร้อยละ 80 เคยทำงานมีรายได้ และร้อยละ 60 มีงานทำในระยะ 30 วันก่อนถูกจับ บางส่วนมีรายได้พิเศษเป็นของตนเอง มีบ้างที่ลักขโมยหรือขายสารา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กหญิงเป็นผู้ขายสารามากกว่าชาย จากรายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ จะเห็นว่าเด็กที่มีอายุระหว่าง 13-24 ปี ประมาณร้อยละ 53 เป็นผู้ที่มีงานทำ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตรในรูปแบบการช่วยธุรกิจของครัวเรือน ซึ่งต่างจากเด็กกลุ่มนี้ที่ต้องช่วยตนเองในเรื่องการหารายได้ตั้งแต่อายุน้อย สภาพพื้นฐานความเป็นอยู่ในครอบครัวของเด็กๆ ไม่ได้ได้รับความอบอุ่นเท่าที่ควรจะได้จากเด็กกว่าครึ่งหนึ่ง รายงานว่าไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ การแยกกันอยู่ หย่าร้าง และเลิกกัน มีอัตราค่อนข้างสูงระหว่างร้อยละ 30-45 ซึ่งสูงกว่าสถิติการศึกษาเมื่อปี 2523 ประมาณ 3 เท่า¹⁰ และเด็กที่อยู่กับพ่อแม่มากกว่า 2 ใน 3 มีเรื่องในครอบครัวที่ทำให้ไม่สบายใจ เช่น พ่อตีแม่สุรา พ่อแม่มีเรื่องทะเลาะวิวาทกันเสมอๆ พี่น้องติดคุก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กหญิงจะรายงานว่าตนเองไม่ได้รับความยุติธรรมจากพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง เด็กๆ ครั้งหนึ่งมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด ประมาณร้อยละ 20 มีที่พักอยู่ในชุมชนแออัด โดยภาพรวมแล้วจะเห็นว่าเด็กกลุ่มนี้อยู่ในสภาพแวดล้อม ทางกายภาพและจิตภาพ ที่อาจจะเป็นต้นเหตุของการก่อพฤติกรรมที่สังคมไม่พึงปรารถนา ในการศึกษาเฉพาะกรณีมีเด็กหลายคนเรียนรู้พฤติกรรมจากสภาพแวดล้อม รวมทั้งสังคมเพื่อนฝูงและสภาพครอบครัว แม้แต่ระบบของสถานศึกษาก็มีได้เอื้ออำนวยให้เด็กฯ ได้รับการอบรมที่ดีขึ้น ประมาณ 1 ใน 3 เคยเรียนซ้ำชั้นในระดับประถมปีที่ 1-2 นอกจากนี้มากกว่าร้อยละ 60 เคยหนีโรงเรียนไปตามสถานที่ที่บันเทิงต่างๆ ร้อยละ 12 ใช้สาราขณะเป็นนักเรียน ประการสำคัญ คือ ร้อยละ 60 ออกจากโรงเรียนทั้งๆที่ยังไม่จบการศึกษาเพราะความเกเร ไม่อยากเรียน ซึ่งตรงข้ามกับการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน พ.ศ.2535 สำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่เด็กมากกว่าร้อยละ 50 ออกจากโรงเรียนเพราะขาดแคลนทุนทรัพย์

เด็กกลุ่มนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งคดีสาราเคยต้องโทษหรือถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับมาก่อนในอัตราสูงถึงกว่าร้อยละ 40 เป็นที่น่าสังเกตว่าเด็กคดีสาราส่วนใหญ่เคยต้องโทษด้วยคดีสารา ส่วนคดีอื่นๆนั้น ครั้งแรกจะต้องโทษด้วยคดีลักทรัพย์ อาจจะมีความเป็นไปได้ว่า เด็กๆ ทั้ง 2 กลุ่มคดี ไม่มีความเกี่ยวเนื่องกัน

ระยะเวลาที่ต้องโทษในคดีสารา เด็กชายจะน้อยกว่าเด็กหญิง ทั้งนี้เพราะเด็กหญิงประมาณครึ่งหนึ่งต้องคดีขายสารา เด็กในคดีสารายังรายงานว่าตนเองเป็นผู้ต้องการกระทำผิดโดยมิได้กระทำตามเพื่อนชวน ซึ่งตรงข้ามกับเด็กคดีอื่นๆ ทั้งหญิงและชาย

แม้ว่าจะมีการแบ่งแยกคดีชัดเจนว่าเป็นคดีสาราและคดีอื่นๆ แต่พฤติกรรมของเด็กๆ ทั้ง 2 คดีนี้ก็มีความเกี่ยวเนื่องกันในเรื่องของการใช้สารา นั่นคือผู้ที่ถูกตัดสินต้องโทษคดีอื่นๆ ประมาณครึ่งหนึ่งเคยมีประสบการณ์ใช้สารา และผู้ที่เคยใช้มีมากกว่าร้อยละ 50 ใช้สาราในระยะเวลา 30 วันก่อนต้องโทษ สำหรับคดีสารานั้น รายงานว่าอัตราการไม่เคยใช้สาราในกลุ่มเด็กหญิงสูงกว่าเด็กชาย 7 เท่า สาราที่เริ่มใช้ครั้งแรกส่วนมากเป็นสาราเหี้ยและกัญชา สำหรับสาราที่ใช้แพร่หลายในระยะ 30 วันก่อนต้องโทษก็มีลักษณะเช่นเดียวกัน นอกจากนี้อัตราการใช้ผงขาวสูงมากในกลุ่มคดีสารา มีการใช้ในกลุ่มเด็กชายมากกว่าเด็กหญิงถึง 2 เท่า อัตราการใช้ยาโคลมประสาทและยามี้นน้อยกว่าสาราอื่นๆ ซึ่งต่างจากการศึกษาอื่นๆ เช่น การศึกษาการแพร่ระบาดของสารา ในเด็กและเยาวชน ย่านชุมชนแออัด : ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตกรุงเทพมหานคร¹¹ พบว่ากลุ่มที่ศึกษาใช้สาราเหี้ย กัญชา และเฮโรอีน ในอัตราที่ไม่แตกต่างกันเลย การหยุดใช้สาราของเด็กกลุ่มนี้มีอัตราไม่สูง และระยะเวลาที่อดสาราได้สูงที่สุดประมาณ 3 เดือน ทั้งนี้เป็นเช่นเดียวกันทั้งผู้หยุดเอง และที่เคยรักษาในสถานพยาบาล

การรู้จักสาราชนิดต่างๆ ในกลุ่มเด็กที่ไม่เคยใช้สารา ส่วนใหญ่รู้จักสาราเหี้ย รองลงมาเป็นกัญชา ผงขาว ยาม้าและยาโคลมประสาท นอกจากนี้มากกว่าร้อยละ 90 มีทัศนคติว่าสาราเป็นสิ่งที่ไม่ดี เห็นว่าเป็นสิ่งที่ทำให้เสียสุขภาพแต่มีเป็นส่วนน้อยที่เห็นว่าจะทำให้ครอบครัวและสังคมเดือดร้อน อย่างไรก็ตาม ถ้าเปรียบเทียบระหว่างชายและหญิงแล้ว จะเห็นว่าเด็กหญิงมีทัศนคติในการยอมรับสารามากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่เคยใช้สารา ร้อยละ 10 เห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีทำให้มีความสุข

ประมาณ 1 ใน 3 ของเด็กกลุ่มนี้เคยตีแม่สุรา ประสบการณ์ครั้งแรกมาจากการอยากทดลองและตามเพื่อนร้อยละ 70 เด็กชายร้อยละ 5 รายงานว่าติดสุรกว่าร้อยละ 60 ของเด็กหญิงที่เคยตีแม่สุราสภาพครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ เช่น พ่อหรือแม่ตาย แยกกันอยู่ หย่าร้าง เป็นต้น ประสบการณ์ใช้สาราในกลุ่มเด็กชายและหญิงที่เคยตีแม่สุราจะสูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยตีแม่สุราประมาณ ร้อยละ 20 และ 25 ตามลำดับ กลุ่มเด็กชายที่ไม่ตีแม่สุราไม่แน่ใจจะใช้สาราก่อน กลุ่มที่เคยตีแม่สุราประมาณร้อยละ 50 มีประสบการณ์ตีแม่สุราก่อนการใช้สารา อย่างน้อย 1 ปี และ 1 ใน 3 มีประสบการณ์ในปีเดียวกัน

พฤติกรรมอื่นๆที่น่าเสนอคือพฤติกรรมทางเพศ โดยพบว่าเด็กกลุ่มนี้เคยมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์ ร้อยละ 60 เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุประมาณ 14-16 ปี ในอัตราสูงสุดร้อยละ 80 เด็กชายร้อยละ 77 และเด็กหญิงร้อยละ 43 เคยมีคู่นอนมากกว่า 1 คน ส่วนใหญ่เด็กชายจะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน เด็กเที่ยวและโสเภณี ซึ่งต่างจากหญิง เด็กร้อยละ 8 ที่รายงานว่าใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งขณะร่วมเพศ แม้ว่าพฤติกรรมการใช้สาราและการร่วมเพศ

จะอยู่ในช่วงอายุเดียวกัน แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ทั้งเด็กชายและหญิงที่ใช้สาราจะมีประสบการณ์ร่วมเพศมากกว่ากลุ่มที่ไม่เคยใช้สาราถึง 2 เท่า ในกลุ่มเยาวชนที่เคยมีประสบการณ์ ทั้ง 2 อย่าง พบว่าร้อยละ 85.5 มีพฤติกรรมในช่วงอายุปีเดียวกัน จากผลการศึกษานี้บ่งว่าการใช้สาราและมีเพศสัมพันธ์ไม่น่าจะมีความสัมพันธ์กันในเชิงเหตุและผล แต่น่าจะเป็นพฤติกรรมที่มีโอกาสเกิดในช่วงอายุเดียวกันเป็นส่วนมาก โดยเฉพาะในกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

เปรียบเทียบเรื่องการใช้สาราและพฤติกรรมอื่นๆ ที่ได้จากการศึกษาอื่นๆ อาทิ เช่น เรื่อง Youth In Contemporary Thailand Results From The Family And Youth Survey ¹² ซึ่งเป็นการศึกษาจากเด็กและเยาวชนอายุระหว่าง 15-24 ปี โดยทั่วไปจะเห็นว่า เด็กกลุ่มนี้มีประสบการณ์การใช้สาราจำพวกสุรา บุหรี่ สุกกัญชา ดมกาว รวมถึงใช้ยาฆ่า เช่นเดียวกัน นอกจากนี้เด็กชายในเขตเมือง ร้อยละ 2.5 เคยใช้เฮโรอีนด้วย อายุที่เริ่มใช้จะอยู่ประมาณ 15 ปีหรือต่ำกว่า เฉพาะผู้ที่ดมกาวอายุระหว่าง 15-17 ปี อย่างไรก็ตามพฤติกรรมการใช้สาราเหล่านี้เกิดกับกลุ่มชายมากกว่าหญิง เด็กชายร้อยละ 45 และเด็กหญิง ร้อยละ 29-34 เคยมีประสบการณ์ร่วมเพศ ซึ่งเป็นอัตราที่ต่ำกว่ากลุ่มเด็กที่ศึกษาในสถานพินิจ

ข.2 ข้อเสนอแนะ

อาจจะเป็นที่ประจักษ์แล้วว่าเด็กกลุ่มนี้เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมซึ่งแตกต่างไปจากเด็กโดยทั่วไปอย่างชัดเจนไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการใช้สารา หรือพฤติกรรมอื่นๆ แต่ถ้าพิจารณาให้ชัดเจนจะพบว่า สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมเหล่านี้ไม่ได้เกิดจากเด็กโดยตรง ส่วนใหญ่มาจากสภาพแวดล้อมทางสังคมเพื่อนฝูงและครอบครัวที่ไม่เอื้ออำนวยให้เขาได้ใช้ชีวิตอย่างเด็กทั่วไปนอกจากนี้ สถานศึกษาก็มีโอกาสน้อยที่จะปลูกฝังความเป็นเด็กและเยาวชนที่ดี เนื่องจากเด็กเหล่านี้อยู่ในโรงเรียนด้วยระยะเวลาที่สั้นมาก การดื่มสุรา การใช้สารา การมีประสบการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมต่างๆ เป็นสิ่งที่เด็กกลุ่มนี้ได้สัมผัสตั้งแต่อายุยังน้อย ดังนั้นการที่เด็กจะเข้าไปเรียนรู้ด้วยตนเองจึงเป็นสิ่งที่กระทำได้โดยง่าย อีกทั้งมีตัวอย่างในครอบครัวและสภาพแวดล้อมที่ทำให้เห็นพฤติกรรมเหล่านี้เป็นประจำ

กล่าวโดยสรุปแล้ว การที่เด็กเหล่านี้มีพฤติกรรมต่างๆก่อนวัยอันสมควรหรือมีพฤติกรรมที่สังคมส่วนรวมไม่ปรารถนา มีสาเหตุมาจากปัจจัยหลายประการด้วยกัน เช่น สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว เศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อมทางสังคม เป็นต้น ซึ่งการเกิดพฤติกรรมแต่ละอย่างมาจากปัจจัยหนึ่งหรือหลายปัจจัยประกอบกัน ดังนั้นการแก้ปัญหาจึงควรพิจารณาอย่างรอบคอบ โดยเฉพาะพฤติกรรมการใช้สารา トラบโดที่ยังมีสิ่งมีเนมาและสาราอยู่ในสังคมไทย การแก้ปัญหาหน้าจะมีใช้การกำจัดมิให้มีการใช้สิ่งมีเนมาหรือสารเสพติดต่างๆ เพียงแต่ทำอย่างไรให้ปัญหาเหล่านี้ลดน้อยลงและส่งผลกระทบต่อสังคมส่วนรวมในวงจำกัดประเด็นสำคัญน่าจะนำข้อมูลเหล่านี้มาพิจารณาวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาได้แก่ ลักษณะประชากร สถานภาพของครอบครัว สังคม ลักษณะการกระทำที่กฎหมายบัญญัติไว้เป็นความผิดและอายุที่เริ่มมีพฤติกรรมต่างๆ ซึ่งอายุที่เริ่มมี

พฤติกรรมต่างๆในเด็กกลุ่มนี้ค่อนข้างต่ำ การป้องกันจึงควรพิจารณาจากทุกปัจจัยที่เกี่ยวข้อง มิใช่เป็นการยกภาระหน้าที่ให้แก่ครอบครัวเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้เพราะการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อม ทางสังคม เศรษฐกิจ ควรจะเป็นหน้าที่ของส่วนรวมที่จะต้องช่วยเหลือกัน

เอกสารอ้างอิง

1. ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง "เอกสารแนะนำศาลคดีเด็กและเยาวชน และสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง, มิถุนายน 2531"
2. ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง "สี่ทศวรรษ ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง" ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง อนุสารณ์การสัมมนาผู้พิพากษา สมทบศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร ครั้งที่ 3 ณ โรงแรมดุสิต เจบี หาดใหญ่ สงขลา, 13-16 สิงหาคม 2535
3. วิณา นนทพันธุ์วาทย์ "สรุปการศึกษาสภาพการติ่มสุราของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดกรมสามัญศึกษาในระหว่างปีการศึกษา 2528-2535" เอกสารประกอบการอภิปราย เรื่องข้อมูลและข้อคิดในการแก้ปัญหาจากสุรา, จังหวัดเชียงใหม่, 14-16 กันยายน 2537
4. กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ "เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการของคณะทำงานจัดทำแผน และมาตรการป้องกันสารเสพติด ในระดับมัธยมศึกษา" ณ. โรงแรมบางแสนบีซีรีสอร์ท จ.ชลบุรี 4-7 มิ.ย. 2534
5. กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุขและสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย "รายงานสถิติวิเคราะห์ : ระบบข้อมูลการติดยาเสพติดของประชากร ซึ่งรับการบำบัดรักษาทั่วประเทศ" 2527-2537
6. วิชัย โปษะจินดา และคณะ "การศึกษาปัญหายาเสพติดในผู้ต้องโทษผิดพระราชบัญญัติยาเสพติด ในทัณฑสถาน กรุงเทพมหานคร" 2519
7. สุชาติ บัณฑุพันธ์กุล ร.ต.อ. "การศึกษาเปรียบเทียบเรื่องยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค" 2519
8. จิตร สิทธิอมรและคณะ "การศึกษาปัญหายาเสพติดในผู้มารับการรักษาที่โรงพยาบาลธัญญารักษ์" สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และโรงพยาบาลธัญญารักษ์ กระทรวงสาธารณสุข, รายงานเลขที่ สวพ. ส.2/19, 2519
9. สำนักงานสถิติแห่งชาติ "รายงานการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน พ.ศ.2535" หน้า 23
10. วิชัย โปษะจินดา "ปัญหายาเสพติดของเยาวชนในสถานฝึกอบรมเยาวชน" ศูนย์วิจัยยาเสพติด สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รายงานวิจัยเลขที่ DD-1/81, มกราคม 2524.
11. Abha Sirivongs na Ayudhya "Drug Abuse Problem in Klong Toey Slum, Bangkok" Social Research Institute, Chulalongkorn University, Journal of Social Research, Vol.16, No.1 1993, pp 44-86.
12. Chai Podhisita and Umaporn Pattaravanich "Youth in Contemporary Thailand : Results From the Family and Youth Survey " Institute of Population and Social Research, Mahidol University.

ภาคผนวก 1 : ตารางข้อมูลสถิติ

ก. ข้อมูลทั่วไป

	เด็กชาย จำนวน(๙)	เด็กหญิง จำนวน(๙)	รวม จำนวน(๙)
ก.1 คนที่ถือสัญชาติไทย			
อาศัยในประเทศไทย			
- เสาพี่ครอบครอง	96(17.0)	20(16.3)	116(16.9)
- จำหน่าย	23(4.1)	20(16.3)	43(6.3)
คดีอื่น ๆ			
- ลักทรัพย์	283(50.2)	65(52.8)	348(50.7)
- ข่มขืน/อนาจาร	64(11.3)	-	64(9.3)
- รักราว มีภรรยา	57(10.1)	8(6.5)	65(9.5)
- อื่น ๆ	41(7.3)	10(8.1)	51(7.4)
รวม	564(100.0)	123(100.0)	687(100.1)
ก.2 การนับถือศาสนา			
พุทธ	548(97.3)	118(94.3)	664(96.8)
อิสลาม	13(2.3)	3(4.1)	18(2.6)
คริสต์	2(0.4)	2(1.6)	4(0.6)
ไม่ระบุ	(1)	-	(1)
รวม	563(100.0)	123(100.0)	686(100.0)
ก.3 ผู้มีถิ่นพำนัก			
กรุงเทพมหานคร	275(49.4)	65(52.8)	340(50.0)
ภาคกลาง	180(32.3)	27(22.0)	207(30.4)
ภาคเหนือ	35(6.3)	7(5.7)	42(6.2)
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	54(9.7)	21(17.1)	75(11.0)
ภาคใต้	13(2.3)	3(2.4)	16(2.4)
ไม่ระบุ	(7)	-	(7)
รวม	564(100.0)	123(100.0)	680(100.0)
ก.4 การทำงานสุจริตและมีรายได้เป็นของตนเอง			
ไม่เคย	110(19.5)	30(24.4)	140(20.4)
เคย	454(80.5)	93(75.6)	547(79.6)
รวม	564(100.0)	123(100.0)	687(100.0)
ก.5 สมาชิกสุจริตและมีรายได้			
ช่วยเหลือ-แม่ทำงาน	29(6.4)	19(20.2)	48(8.8)
ค้าขาย	13(2.9)	6(6.4)	19(3.5)
อาชีพรับจ้าง			
- งานที่ต้องใช้ทักษะ	95(21.0)	6(6.4)	101(18.5)
- งานที่ไม่ต้องใช้ทักษะ	109(24.1)	30(31.9)	139(25.4)
- ทำงานบริษัท โรงงาน	45(9.4)	17(18.1)	62(11.3)
- รับจอร์รับจ้าง กระเป๋ารถ	60(13.2)	3(3.2)	63(11.5)
- งานก่อสร้าง	56(12.4)	-	56(10.2)
- สถานเริ่งรมย์	6(1.3)	9(9.6)	15(2.7)
- ไม่ระบุชนิดงาน	40(8.8)	4(4.3)	44(8.0)
รวม	454(100.0)	93(100.1)	547(99.9)
ก.6 ลักษณะงานพิเศษนอกเหนือจากหลักในข้อ ก.5			
ไม่มี	376(66.5)	72(58.5)	447(65.1)
- งานสุจริต	72(12.8)	13(10.6)	85(12.4)
- งานทุจริต	111(19.7)	37(30.1)	148(21.5)
- งานสุจริตและทุจริต	6(1.1)	1(0.8)	7(1.0)
รวม	564(100.1)	123(100.0)	687(100.0)
ก.7 การมีงานทำในระยะ 30 วัน ก่อนถูกจับ			
ไม่มี	225(39.9)	56(45.5)	281(40.9)
- งานสุจริต	307(54.4)	51(41.5)	358(52.1)
- งานทุจริต	32(5.7)	16(13.0)	48(7.0)
รวม	564(100.0)	123(100.0)	687(100.0)
สภาพความเป็นอยู่และครอบครัว			
ก.8 ผู้ที่เด็กอาศัยตั้งแต่จำความได้จนอายุ 7 ปี			
พ่อและแม่	296(54.1)	62(50.4)	358(53.4)
พ่อหรือแม่	140(25.6)	32(26.0)	172(25.7)
ญาติ	97(17.7)	25(20.3)	122(18.2)
ผู้อุปการะอื่น ๆ	14(2.6)	4(3.3)	18(2.7)
ไม่ระบุ	(17)	-	(7)
รวม	547(100.0)	123(100.0)	670(100.0)
ก.9 สถานภาพปัจจุบันของ พ่อ แม่			
พ่อหรือแม่ตาย	29(6.5)	25(20.5)	117(17.2)
อยู่ด้วยกัน	243(43.6)	54(44.3)	297(43.7)
แยกกันอยู่	71(12.8)	14(11.5)	85(12.5)
หย่าร้าง เลิกกัน	151(27.1)	29(23.8)	180(26.5)
ไม่ระบุ/ไม่ทราบ	(7)	(1)	(8)
รวม	557(100.0)	122(100.1)	679(99.9)
ก.10 กรณีเด็กอยู่ด้วยกันกับพ่อแม่ สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวช่วง 1 เดือนก่อนถูกจับ			
อยู่ด้วยกันอย่างราบรื่น	176(77.9)	37(75.5)	213(77.5)
ทะเลาะวิวาท	30(22.1)	12(24.5)	62(22.5)
ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่/ไม่ตอบ	(17)	(5)	(22)
รวม	226(100.0)	49(100.0)	275(100.0)

	เด็กชาย จำนวน(๙)	เด็กหญิง จำนวน(๙)	รวม จำนวน(๙)
ก.11 สภาพในครอบครัวที่ไม่ใช่สายใจ			
ไม่มี	388(68.4)	57(48.3)	443(64.5)
มี	178(31.6)	88(53.7)	244(35.5)
รวม	564(100.0)	123(100.0)	687(100.0)
ก.12 เรื่องที่ทำไม่สบายใจอันดับแรก			
การทะเลาะวิวาท/พู่กันของบุคคลในครอบครัว	66(37.1)	14(21.2)	80(32.8)
การพูดว่า รักแล้ว ซึ่บ้น ทบตี	45(25.3)	24(36.4)	69(28.3)
การใช้สารเสพติด สิ่งมีนเมา	30(16.9)	7(10.6)	37(15.2)
ขาดความอบอุ่น	19(10.7)	4(6.1)	23(9.4)
อื่น ๆ	18(10.1)	17(25.8)	35(14.3)
รวม	178(100.1)	66(100.1)	244(100.0)
ก.13 บุคคลที่คิดว่า พ่อแม่หรือผู้ปกครองรักมากที่สุด			
รักตัวเอง	142(28.6)	25(21.4)	167(27.2)
รักทุกคนเท่ากัน	212(42.7)	47(40.2)	259(42.3)
ไม่มีความรักต่างกัน	142(28.6)	45(38.4)	187(30.5)
ไม่ระบุ/ไม่ทราบ	(68)	(5)	(74)
รวม	496(99.9)	117(100.0)	613(100.0)
ก.14 บุคคลในครอบครัว แสดงพฤติกรรมที่ทำให้ตัวเองไม่ชอบ			
ไม่มี	400(71.0)	62(50.8)	462(67.4)
มี	163(29.0)	60(49.2)	223(32.6)
ไม่ระบุ	(1)	(1)	(2)
รวม	563(100.0)	122(100.0)	685(100.0)
ก.15 พฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลในครอบครัว			
ดื่มเหล้าเป็นประจำ	285(50.5)	65(52.8)	350(50.9)
เล่นการพนันบ่อย ๆ	107(19.0)	30(24.4)	137(19.9)
สูบบุหรี่	39(6.9)	20(16.3)	59(8.6)
ใช้มยา	37(6.6)	13(10.6)	50(7.3)
กินยาบ้า	10(1.8)	2(1.6)	12(1.7)
จำนวน	564	123	687
ก.16 บุคคลที่มีพฤติกรรมดื่มเหล้าเป็นประจำ			
พ่อ	184(64.6)	39(60.0)	223(63.7)
แม่	86(28.2)	17(26.2)	89(23.7)
พี่หรือน้อง	53(18.6)	8(12.3)	61(17.4)
ญาติ ผู้อาศัย หรือผู้ปกครอง	71(24.9)	20(30.8)	91(26.0)
จำนวน	285	65	350
ก.17 คนในครอบครัวที่เคยต้องโทษจำคุก			
ไม่มี	415(74.0)	89(72.4)	504(73.7)
มี	146(26.0)	34(27.6)	180(26.3)
ไม่ระบุ	(3)	-	(3)
รวม	561(100.0)	123(100.0)	684(100.0)
การศึกษาและพฤติกรรมในโรงเรียน			
ก.18 การเรียนหนังสือก่อนต้องโทษครั้งนี้			
ไม่เคยเรียน	26(4.6)	9(7.4)	35(5.1)
เคยเรียน	538(95.4)	114(92.7)	652(94.9)
รวม	564(100.0)	123(100.1)	687(100.0)
ก.19 ประเภทของโรงเรียนที่เรียนครั้งสุดท้าย			
1.1 รัฐบาล	338(67.3)	65(59.1)	403(65.8)
1.1 เทศบาล	87(17.3)	23(20.9)	110(18.0)
1.1 เอกชน	84(12.7)	21(19.1)	85(13.9)
อื่น ๆ	13(2.6)	1(0.9)	14(2.1)
ไม่ระบุ	(62)	(12)	(75)
รวม	502(99.9)	110(100.0)	612(99.8)
ก.20 สถานการณ์เป็นนักเรียนก่อนถูกจับ			
ไม่ไปเรียน	443(82.3)	102(89.5)	545(83.6)
นักเรียน	95(17.7)	12(10.5)	107(16.4)
รวม	538(100.0)	114(100.0)	652(100.0)
ก.21 ระดับการศึกษา			
ก.21.1 เด็กมีสภาพเป็นนักเรียนก่อนถูกจับ			
ประถมต้น	24(25.3)	-	24(22.4)
ประถมปลาย	17(17.9)	3(25.0)	20(18.7)
ระดับมัธยม 1 และ 2	22(23.2)	3(25.0)	25(23.4)
ระดับมัธยม 3ขึ้นไป	32(33.7)	8(50.0)	38(35.5)
รวม	95(100.1)	12(100.0)	107(100.0)
ก.21.2 เด็กมีสภาพไม่ใช่นักเรียนก่อนถูกจับ			
ประถมต้น	102(23.2)	20(19.6)	122(22.5)
ประถมปลาย	229(52.0)	45(44.1)	274(50.6)
ระดับมัธยม 1 และ 2	69(15.7)	21(20.6)	90(16.6)
ระดับมัธยม 3ขึ้นไป	40(9.1)	16(15.7)	56(10.3)
ไม่ระบุ	(3)	-	(3)
รวม	440(100.0)	102(100.0)	542(100.0)

	เด็กฯ ชาย จำนวน(๗)	เด็กฯ หญิง จำนวน(๗)	รวม จำนวน(๗)
๓.22 สถานะที่ออกจากโรงเรียน			
จบชั้นสูงสุด	137(31.9)	41(40.2)	178(33.5)
ไม่จบชั้นสูงสุด	293(88.1)	61(59.8)	354(66.5)
รวม	430(100.0)	102(100.0)	532(100.0)
๓.23.1 ระดับการศึกษาของผู้ที่จบการศึกษาชั้นสูงสุด			
ประถมศึกษา 4	1(0.7)	2(5.0)	3(1.7)
ประถมศึกษา 6	120(89.6)	28(70.0)	148(85.1)
มัธยม 3 ขึ้นไป	13(9.7)	10(25.0)	23(13.2)
ไม่ระบุ	(3)	(1)	(4)
รวม	134(100.0)	40(100.0)	174(100.0)
23.2 ระดับการศึกษาของผู้ที่ไม่จบชั้นสูงสุด			
ประถมศึกษา 1-4	94(32.2)	18(30.0)	112(31.8)
ประถมศึกษา 5	37(12.7)	6(10.0)	43(12.2)
ประถมศึกษา 6	68(23.3)	10(16.7)	78(22.2)
มัธยม 1-2	67(22.9)	20(33.3)	87(24.7)
มัธยม 3 ขึ้นไป	26(8.9)	6(10.0)	32(9.1)
ไม่ระบุ	(1)	(1)	(2)
รวม	292(100.0)	60(100.0)	352(100.0)
๓.24 สถานะที่ไม่จบชั้นสูงสุด			
ไม่ออกเรียน/เกา/ผัดผ่อน	172(58.7)	44(72.1)	216(61.0)
เศรษฐกิจครอบครัว	89(30.4)	15(24.6)	104(29.4)
สถานภาพของครอบครัว*	25(8.5)	2(3.3)	27(7.6)
อื่นๆ(บาดเจ็บ/อุบัติเหตุ ฯลฯ)	7(2.4)	-	7(2.0)
รวม	293(100.0)	61(100.0)	354(100.0)
๓.25 การเรียนซ้ำชั้น			
ไม่เลย	353(65.9)	94(83.2)	447(68.9)
เคย	183(34.1)	19(16.8)	202(31.1)
ไม่ระบุ	(2)	(1)	(3)
รวม	536(100.0)	113(100.0)	649(100.0)
๓.26 ชั้นที่เรียนซ้ำ			
ประถมศึกษา 1	71(39.7)	7(36.8)	78(39.4)
ประถมศึกษา 2	35(19.6)	6(31.6)	41(20.7)
ประถมศึกษา 3	22(12.3)	3(15.8)	25(12.9)
ประถมศึกษา 4	19(10.6)	1(5.3)	20(10.1)
ประถมศึกษา 5-6	21(11.7)	2(10.5)	23(11.6)
มัธยมต้น	11(6.1)	-	11(5.6)
ไม่ระบุ	(4)	-	(4)
รวม	179(100.0)	19(100.0)	198(100.0)
* สถานภาพของครอบครัว ได้แก่ สถานะที่พ่อแม่หย่าร้างหรือไม่ได้คู่ด้วยกัน (แยกกันอยู่/เลิก/หย่าร้าง) การย้ายที่อยู่ การทะเลาะวิวาทของบุคคลภายในครอบครัว			
๓.27 จำนวนครั้งที่หนีโรงเรียน			
ไม่เคย	236(44.4)	67(59.8)	303(47.0)
1/2 ครั้ง/เดือน	56(10.5)	12(10.7)	68(10.6)
3-6 ครั้ง/เดือน	126(23.7)	19(17.0)	145(22.5)
บ่อยมาก	53(10.0)	5(4.5)	58(9.0)
นานๆครั้ง	61(11.5)	9(8.0)	70(10.9)
ไม่ระบุ	(6)	(2)	(8)
รวม	582(100.1)	112(100.0)	694(100.0)
๓.28 สาเหตุ/พฤติกรรมที่หนีโรงเรียน			
สถานบันเทิงต่างๆ*	39(20.8)	7(15.6)	66(20.1)
อยู่บ้านเฉยๆ/ไม่ออกเรียน	47(18.5)	6(13.3)	53(16.1)
ไปเมือง/ศูนย์การค้า	49(17.3)	9(20.0)	58(17.6)
ไปบ้านเพื่อน	33(11.6)	13(28.9)	46(14.0)
ใช้สิ่งเสพติด/มึนเมา	9(3.2)	2(4.4)	11(3.3)
ไปเที่ยวกับเพื่อนไปต่างๆ	59(20.8)	2(4.4)	61(18.5)
ไปมากกว่า 1 แห่ง	28(9.9)	6(13.3)	34(10.3)
ไม่ระบุ	(12)	-	(12)
รวม	284(100.1)	45(99.9)	329(99.9)
๓.29 การถูกทำโทษชั้นเรียน			
ไม่เคย	413(76.9)	88(77.2)	501(77.0)
เคย	124(23.1)	26(22.8)	150(23.0)
ไม่ระบุ	(1)	-	(1)
รวม	537(100.0)	114(100.0)	651(100.0)
๓.30 สาเหตุที่ถูกทำโทษชั้นเรียน			
ใช้สารเสพติด	20(16.1)	5(19.2)	25(16.7)
หนีโรงเรียน	62(66.1)	18(69.2)	100(66.7)
แต่งตัวไม่เรียบร้อย	4(3.2)	5(19.2)	9(6.0)
การทะเลาะวิวาท	32(25.8)	6(23.1)	38(25.3)
จำนวน	124	26	150
๓.31 การใช้สารเสพติดขณะเป็นนักเรียน			
ไม่เคย	465(86.4)	106(93.0)	571(87.6)
เคย	73(13.6)	8(7.0)	81(12.4)
รวม	538(100.0)	114(100.0)	652(100.0)

* สถานบันเทิงต่างๆ ได้แก่ สถานบันเทิง เล่นเซ็กซี่ สวนสนุก ริงกิ้ง ตกปลา สนุกเกอร์ เล่นเกมส์

	เด็กฯ ชาย จำนวน(๗)	เด็กฯ หญิง จำนวน(๗)	รวม จำนวน(๗)
๓.32 ใช้สารเสพติดครั้งแรกระยะเรียนหนึ่งสัปดาห์			
ปี 1-4	10(14.1)	1	11(13.9)
ปี 5-6	18(25.4)	2	20(25.3)
มัธยม 1-2	31(43.7)	3	34(43.1)
มัธยม 3 ขึ้นไป	12(16.9)	2	14(17.7)
ไม่ระบุ	(2)	-	(2)
รวม	71(100.1)	8*	79(99.9)
๓.33 ชนิดสารเสพติด			
กาว	36(52.1)	2	40(49.4)
กัญชา	23(31.5)	3	26(32.1)
กัญญา สารระเหย	6(8.2)	3	9(11.1)
อื่นๆ (มกธา ยานต์ ยาม่า เพอร์เฟกต์)	6(8.2)	-	6(7.4)
รวม	73(100.0)	8*	81(100.0)
๓.34 เคยแอบใช้สารเสพติดในโรงเรียน			
ไม่เคย	33(48.5)	4	37(46.7)
เคย	35(51.5)	4	39(51.3)
รวม	68(100.0)	8*	76(100.0)
๓.35 เพื่อนในโรงเรียนที่ใช้สารเสพติด			
ไม่มี	437(81.7)	90(81.3)	527(81.6)
- เคยใช้สารเสพติด	21(4.8)	1(1.1)	22(4.2)
- ไม่เคยใช้	416(95.2)	89(98.9)	505(95.8)
มี	98(18.3)	21(18.9)	119(18.4)
- เคยใช้สารเสพติด	52(53.1)	6(28.6)	58(48.7)
- ไม่เคยใช้	46(46.9)	15(71.4)	61(51.3)
ไม่ระบุ	(8)	(3)	(11)
รวม	535(100.0)	111(100.0)	646(100.0)

* จำนวนรวมต่ำกว่า 10 ไม่คิดร้อยละ

สังคม สภาพแวดล้อม และที่อยู่อาศัย

	เด็กชาย		เด็กหญิง		รวม จำนวน(๗)
	คดีสาร จำนวน(๗)	คดีอื่น ๆ จำนวน(๗)	คดีสาร จำนวน(๗)	คดีอื่น ๆ จำนวน(๗)	
๓.36 การย้ายที่อยู่อาศัย					
ไม่เคยย้าย	56(47.1)	184(41.3)	19(47.5)	32(38.8)	291(42.4)
เคยย้าย	63(52.9)	261(58.7)	21(52.5)	51(61.4)	396(57.6)
รวม	119(100.0)	445(100.0)	40(100.0)	83(100.0)	617(100.0)
๓.37 จำนวนครั้งของการย้ายที่อยู่					
1 ครั้ง	36(57.1)	141(54.0)	8(38.1)	20(39.8)	205(51.6)
2 ครั้ง	17(27.0)	42(16.1)	5(23.0)	12(23.5)	76(19.2)
3 ครั้งขึ้นไป	10(15.9)	78(28.9)	8(38.1)	19(37.3)	115(29.0)
รวม	63(100.0)	261(100.0)	21(100.0)	51(100.0)	399(100.0)
๓.38 ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย					
ชุมชนแออัด	30(25.6)	88(20.2)	14(35.0)	16(19.5)	148(21.9)
ไม่ใช่ชุมชนแออัด	87(74.4)	348(79.8)	26(65.0)	66(80.5)	527(78.1)
ไม่ระบุ	(2)	(8)	-	(1)	(12)
รวม	117(100.0)	436(100.0)	40(100.0)	82(100.0)	675(100.0)
๓.39 แหล่งข่าวสารสารเสพติดในบริเวณที่อยู่อาศัย					
ไม่ทราบ/ไม่มี	50(42.0)	320(71.9)	16(40.0)	56(67.5)	442(64.3)
มี	69(58.0)	125(28.1)	24(60.0)	27(32.5)	245(35.7)
รวม	119(100.0)	445(100.0)	40(100.0)	83(100.0)	687(100.0)
๓.40 คนคิดสารเสพติดบริเวณที่อยู่อาศัย					
ไม่ทราบ/ไม่มี	20(16.8)	208(46.7)	15(37.5)	40(48.2)	283(41.2)
มี	99(83.2)	237(53.3)	25(62.5)	43(51.8)	406(58.8)
รวม	119(100.0)	445(100.0)	40(100.0)	83(100.0)	687(100.0)
๓.41 คนคิดสารเสพติดชนิดต่างๆในบริเวณที่อยู่อาศัย					
ผงขาว	77(77.8)	111(48.8)	18(72.0)	26(60.5)	232(57.4)
กัญชา	69(69.7)	163(68.8)	11(44.0)	34(55.8)	287(56.1)
สารระเหย	53(53.5)	155(65.4)	14(56.0)	28(65.1)	250(61.9)
ยาแก้ปวดประสาท	2(2.0)	7(3.0)	2(8.0)	1(2.3)	12(3.0)
ยาฆ่า	5(3.0)	11(4.6)	3(12.0)	8(7.0)	20(5.0)
จำนวน	98	237	25	63	404
๓.42 การมีเพื่อนใช้สารเสพติดชนิดต่างๆ					
สารระเหย	84(70.6)	266(59.8)	28(70.0)	53(63.9)	431(62.7)
ชุมชนแออัด	61(51.3)	28(8.3)	12(30.0)	14(16.9)	115(16.7)
สุบ/กัญชา	85(71.4)	184(41.3)	23(57.5)	36(44.4)	328(47.7)
จิตตนาการ	45(37.8)	29(6.5)	9(22.5)	10(12.0)	93(13.3)
กินยาแก้ปวดประสาท	20(16.8)	37(8.3)	10(25.0)	9(10.8)	76(11.1)
กินยาฆ่า	10(8.4)	29(6.5)	5(12.5)	11(13.3)	55(8.0)
จำนวน	119	445	40	83	617

ข. การท่องเที่ยว

	เดิกราช		เดิการุญ		รวม
	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	
ข.1 การอุทธรณ์ที่ต่อขึ้นโรงพักก่อนครั้งนี้					
ครั้งเป็นครั้งแรก	58(48.7)	311(69.9)	23(37.5)	60(72.3)	452(65.8)
เคยอุทธรณ์มาก่อน	61(51.3)	134(30.1)	17(42.5)	23(27.7)	235(34.2)
รวม	119(100.0)	445(100.0)	40(100.0)	83(100.0)	687(100.0)
ข.2 จำนวนครั้งที่เคยอุทธรณ์ก่อนครั้งนี้					
1 ครั้ง	35(57.4)	74(55.2)	8(47.1)	9(39.1)	28(53.8)
2 ครั้ง	13(21.3)	27(20.2)	3(17.6)	6(26.1)	49(20.9)
3 ครั้งขึ้นไป	13(21.3)	33(24.8)	8(35.3)	8(34.8)	60(25.5)
รวม	61(100.0)	134(100.0)	17(100.0)	23(100.0)	235(100.0)
ข.3 จำนวนครั้งที่ถูกตัดสินลงโทษ					
ไม่เคย	39(54.1)	94(70.1)	9(52.9)	15(65.2)	151(64.3)
1 ครั้ง	23(37.7)	32(23.9)	7(41.2)	5(21.7)	67(28.5)
2 ครั้ง	3(4.9)	6(4.5)	1(5.9)	1(4.3)	11(4.7)
3 ครั้งขึ้นไป	2(3.3)	2(1.4)	-	2(8.7)	6(2.5)
รวม	61(100.0)	134(100.0)	17(100.0)	23(100.0)	235(100.0)

จำนวนครั้งที่ถูกจับ	จำนวนครั้งที่ศาลตัดสินลงโทษ								
	ชาย			หญิง					
	ไม่เคย	1	2	3	ไม่เคย	1	2	3	
จำนวนครั้งที่ถูกจับ	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
1 ครั้ง	69	40	-	-	7	10	-	-	-
2 ครั้ง	25	7	8	-	7	-	2	-	-
3 ครั้งขึ้นไป	33	8	1	4	10	2	-	2	-
รวม	127	55	9	4	24	12	2	2	2

	เดิกราช		เดิการุญ		รวม
	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	
ข.5 คดีที่เคสของโทษครั้งแรก					
ลักทรัพย์	6(21.4)	22(55.0)	1	3	32(38.1)
เสพยาเสพติด	11(39.3)	11(27.5)	4	4	30(35.7)
จำหน่ายสารเสพติด	2(7.1)	-	3	1	6(7.1)
คดีอื่น ๆ	9(32.1)	7(17.5)	-	-	16(18.1)
รวม	28(99.9)	40(100.0)	8	8	84(100.0)

	เดิกราช		เดิการุญ		รวม
	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	
ข.6 การตัดสินคดีครั้งแรก					
ยังมีคดีเดิม	24(20.2)	129(29.3)	14(35.0)	17(20.5)	184(26.9)
ตัดสินแล้ว	95(79.8)	312(70.7)	26(65.0)	66(79.5)	499(73.1)
ไม่ระบุ	-	(4)	-	-	(4)
รวม	119(100.0)	441(100.0)	40(100.0)	83(100.0)	683(100.0)

	เดิกราช		เดิการุญ		รวม
	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	
ข.7 ระยะเวลาที่ถูกตัดสินลงโทษ					
ต่ำกว่า 1 ปี	63(66.3)	126(40.4)	8(30.8)	42(63.8)	239(47.9)
1-2 ปี	27(28.4)	99(31.7)	10(38.5)	15(22.7)	151(30.3)
2-3 ปี	4(4.2)	42(13.5)	4(15.4)	4(6.1)	54(10.8)
3-4 ปี	1(1.1)	19(6.1)	1(3.8)	2(3.0)	23(4.8)
4-5 ปี	-	20(6.4)	-	2(3.0)	22(4.4)
สูงกว่า 5 ปี	-	8(1.9)	3(11.5)	1(1.5)	10(2.0)
รวม	95(100.0)	312(100.0)	26(100.0)	66(99.9)	499(100.0)

	เดิกราช		เดิการุญ		รวม
	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	
ข.8 สาเหตุที่กระทำผิด					
ตัวเอง	80(67.2)	148(33.3)	30(75.0)	36(43.4)	294(42.8)
เพื่อนชวน ตามเพื่อน	16(13.4)	171(38.4)	-	17(20.5)	204(29.7)
โดนกล่าวหา	13(10.9)	67(15.1)	7(17.5)	18(21.7)	105(15.3)
ถูกชักจูง	1(0.8)	18(4.0)	-	3(3.8)	22(3.2)
ความไม่รู้ไม่ถึงการณ์	4(3.4)	17(3.8)	2(5.0)	7(8.4)	30(4.4)
ถูกจ้างวาน	4(4.2)	1(0.2)	1(2.5)	-	7(1.0)
การทะเลาะวิวาท	-	23(5.2)	-	2(2.4)	25(3.6)
รวม	119(99.9)	445(100.0)	40(100.0)	83(100.0)	687(100.0)

	เดิกราช		เดิการุญ		รวม
	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	
ข.9 พฤติกรรมการกระทำผิด					
ขโมยเงินสด ขโมยค่า	-	133(38.1)	-	40(61.5)	173(30.4)
ขโมยของใช้ อุปกรณ์ต่าง ๆ	-	80(21.7)	-	10(15.4)	90(15.8)
ขโมยรถ อุปกรณ์รถ	-	62(16.9)	-	1(1.5)	63(11.1)
ทำร้ายร่างกาย	-	31(8.4)	-	-	31(5.4)
ขโมย อนาคต	-	42(11.4)	-	1(1.5)	43(7.5)
เสพยาเสพติด	48(45.7)	-	9(28.1)	1(1.5)	58(10.2)
ครอบครอง, ขนส่ง เสพยาเสพติด	57(54.3)	1(0.3)	21(65.6)	-	79(13.9)
อื่น ๆ ไม่ระบุชื่อของ	-	19(5.2)	2(6.3)	12(18.5)	33(5.8)
โดนกล่าวหา	(13)	(67)	(8)	(18)	(86)
ไม่ระบุ	(1)	-	-	-	(1)
รวม	105(100.0)	388(100.0)	32(100.0)	65(99.9)	570(100.1)

	เดิกราช		เดิการุญ		รวม
	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	
ข.10 สถานที่กระทำผิด					
บริเวณที่อยู่อาศัยตนเอง	18(19.1)	28(8.4)	11(35.5)	8(11.1)	63(10.5)
บ้านเช่า/หอ ในบ้าน	4(4.3)	157(38.9)	-	35(48.6)	196(32.6)
สถานที่ทำงาน บริษัท					
ห้างสรรพสินค้า	4(4.3)	54(13.4)	1(3.2)	9(12.5)	68(11.3)
บริเวณถนน ซอย					
สะพานลอย	47(50.0)	120(29.7)	12(38.7)	12(16.7)	191(31.7)
บริเวณที่สาธารณะ	18(18.0)	25(6.2)	3(9.7)	3(4.2)	46(7.7)
อื่น ๆ โรงแรม โรงพัก					
ห้างร้าน ฯลฯ	6(6.4)	22(5.4)	4(12.9)	5(6.9)	37(6.2)
ไม่ระบุ	(25)	(41)	(9)	(11)	(86)
รวม	94(100.1)	404(100.0)	31(100.0)	72(100.0)	601(100.0)

ค. พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

	เดิกราช		เดิการุญ		รวม
	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	
ค.1 ประสบการณ์ใช้สาร					
ไม่เคยใช้	6(5.0)	207(46.5)	15(37.5)	41(49.4)	269(39.2)
เคยใช้	113(95.0)	238(53.5)	25(62.5)	42(50.6)	418(60.8)
รวม	119(100.0)	445(100.0)	40(100.0)	83(100.0)	687(100.0)
ค.2 สารที่ใช้ครั้งแรก					
สารระเหย	70(61.9)	168(70.9)	15(60.0)	30(71.4)	283(67.9)
กัญชา	31(27.4)	56(23.6)	8(32.0)	11(26.2)	106(25.4)
มกชา	6(5.3)	-	1(4.0)	1(2.4)	8(1.9)
มกชาและกัญชา	1(0.9)	1(0.4)	-	-	2(0.5)
ยาก่อประสาธและยาบ้า	5(4.4)	12(5.0)	1(4.0)	-	18(4.3)
ไม่ระบุ	-	(1)	-	-	(1)
รวม	113(99.9)	237(99.9)	25(100.0)	42(100.0)	417(100.0)

	เดิกราช		เดิการุญ		รวม
	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	
ค.3 สาเหตุการใช้สารครั้งแรก					
อยากทดลอง	52(55.4)	120(51.7)	12(48.0)	20(48.8)	214(52.2)
เพื่อนชวน ตามเพื่อน	39(34.8)	87(37.5)	10(40.0)	18(43.9)	154(37.6)
กลุ่มใจ ไม่สบายใจ	6(5.4)	15(6.5)	2(8.0)	3(7.3)	26(6.3)
อื่น ๆ	5(4.5)	10(4.3)	1(4.0)	-	16(3.9)
ไม่ระบุ	(1)	(8)	-	(1)	(8)
รวม	112(100.1)	232(100.0)	25(100.0)	41(100.0)	410(100.0)

	เดิกราช		เดิการุญ		รวม
	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	
ค.4 สภาพการใช้สารก่อนท่องเที่ยว					
ไม่ติด	61(55.0)	137(57.6)	15(60.0)	26(61.0)	239(57.3)
ติด	40(36.0)	50(21.0)	5(20.0)	10(24.4)	105(25.3)
นาน ๆ ครั้ง	10(9.0)	51(21.4)	5(20.0)	6(14.6)	72(17.3)
ไม่ระบุ	(2)	-	-	(1)	(3)
รวม	111(100.0)	238(100.0)	25(100.0)	41(100.0)	415(99.9)

	เดิกราช		เดิการุญ		รวม
	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	
ค.5 จำนวนชนิดสารที่ใช้					
1 ชนิด	24(21.2)	124(52.1)	9(36.0)	20(47.6)	177(42.3)
2 ชนิด	41(36.3)	77(32.4)	6(24.0)	13(31.0)	137(32.8)
3 ชนิดขึ้นไป	48(42.5)	37(15.5)	10(40.0)	9(21.4)	104(24.9)
รวม	113(100.0)	238(100.0)	25(100.0)	42(100.0)	418(100.0)

	เดิกราช		เดิการุญ		รวม
	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	
ค.6 การมีประสบการณ์ใช้สารแต่ละชนิด					
สารระเหย	83(73.5)	200(84.5)	22(88.0)	36(85.7)	341(81.8)
กัญชา	86(76.1)	129(54.2)	15(60.0)	27(64.3)	257(61.5)
มกชา	66(58.4)	13(5.5)	9(36.0)	4(9.5)	92(22.0)
ยาก่อประสาธ	32(28.3)	31(13.0)	5(20.0)	7(16.7)	75(17.9)
ยาบ้า	9(8.0)	24(10.1)	2(8.0)	2(4.8)	37(8.9)
จำนวนชนิดสารที่ใช้	113	238	25	42	418

	เดิกราช		เดิการุญ		รวม
	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	
ค.7 อายุเฉลี่ยของสารเริ่มใช้สารแต่ละชนิด (ปี±S.D.)					
สารระเหย	14.6±1.8(83)	14.3±1.9(198)	14.4±1.9(22)	14.1±2.1(36)	
กัญชา	15.4±1.4(88)	15.1±1.3(129)	14.3±2.2(15)	14.9±1.5(27)	
มกชา	16.1±1.2(66)	15.8±1.1(13)	- (9)	- (4)	
ยาก่อประสาธ	15.6±1.3(32)	14.3±2.0(31)	- (5)	- (7)	
ยาบ้า	- (9)	15.3±1.7(24)	- (2)	- (2)	

	เดิกราช		เดิการุญ		รวม
	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	
ค.8 การใช้สารในระยะเวลา 30 วัน ก่อนท่องเที่ยว					
ไม่เคยใช้	15(13.3)	117(49.2)	6(24.0)	16(38.1)	154(36.8)
เคยใช้	98(86.7)	121(50.8)	19(76.0)	28(61.9)	264(63.2)
รวม	113(100.0)	238(100.0)	25(100.0)	42(100.0)	418(100.0)

	เดิกราช		เดิการุญ		รวม
	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	
ค.9 จำนวนชนิดสารที่ใช้					
1 ชนิด	75(78.5)	100(82.6)	16(84.2)	19(73.1)	211(79.9)
2 ชนิด	21(21.4)	19(15.7)	3(15.8)	7(26.9)	49(18.6)
3 ชนิดขึ้นไป	2(2.0)	2(1.7)	-	-	4(1.5)
รวม	98(99.9)	121(100.1)	19(100.0)	26(100.0)	264(100.0)

	เดิกราช		เดิการุญ		รวม
	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	คดีสาร	คดีอื่น ๆ	
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	
ค.10 เปรียบเทียบการใช้สารของคู่ที่ใช้ 1 ชนิด และ 2 ชนิด					
กลุ่มที่ใช้ 1 ชนิด					
สารระเหย	92(52.8)	23(65.7)			115(54.8)
กัญชา	35(20.0)	7(20.0)			42(20.0)
มกชา	43(24.8)	5(14.3)			48(22.9)
ยาบ้า	4(2.3)	-			

	เด็กชาย		เด็กหญิง		รวม
	คดีสารา	คดีอื่น	คดีสารา	คดีอื่น ๆ	
	จำนวน(%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	
ค.11 อัตรากาไรใช้สาราแต่ละชนิด 2 ชนิดแรก					
สารระเหย	22(22.4)	87(71.9)	11(57.3)	20(76.9)	140(53.0)
กัญชา	27(27.8)	34(28.1)	4(21.1)	11(42.3)	76(28.8)
ผงขาว	51(52.0)	1(0.8)	5(26.3)	1(3.9)	58(22.0)
ผงขาวและกัญชา	10(10.2)	5(4.1)	1(5.3)	-	16(6.1)
ยาบ้า ยาปลอมประเภท	3(3.1)	7(5.8)	-	1(3.9)	11(4.2)
อื่น ๆ	-	3(2.5)	-	-	-
จำนวนผู้ที่ไอ้ยา	98	121	19	26	264
กาารหยุดเสพสารเสพยติค					
ค.12 กาารรักษาสาราในสถานพยาบาล					
ไม่เคย	96(86.0)	227(97.0)	24(96.0)	38(92.7)	385(93.2)
เคย	17(15.0)	7(3.0)	1(4.0)	3(7.3)	28(6.8)
ไม่ระบุ	-	(4)	-	(1)	(5)
รวม	113(100.0)	234(100.0)	25(100.0)	41(100.0)	413(100.0)
ค.13 กาารหยุดเสพสาราด้วยตนเอง					
ไม่เคย	61(54.5)	186(83.0)	17(70.8)	31(79.5)	295(73.9)
เคย	51(45.5)	38(17.0)	7(29.2)	8(20.5)	104(26.1)
ไม่ระบุ	(1)	(4)	(1)	(3)	(19)
รวม	112(100.0)	224(100.0)	24(100.0)	39(100.0)	399(100.0)

	เด็กชาย	เด็กหญิง	รวม
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)
ค.14 ชนิดสาราที่เข้ารับกาารรักษาในสถานพยาบาล			
สารระเหย	6(25.0)	2	8(28.6)
กัญชา	2(8.3)	1	3(10.7)
ผงขาว	16(66.7)	1	17(60.7)
รวม	24(100.0)	4*	28(100.0)
ค.15 สาเหตุที่หยุดเสพสาราด้วยตนเอง			
อยากเลิก	37(44.0)	1(8.3)	38(39.8)
พอ/แม่ต้องกาารให้เลิก	18(21.4)	5(41.7)	23(24.0)
เบื่องเงิน	5(10.7)	1(8.3)	10(10.4)
อื่น ๆ	20(23.8)	5(41.7)	25(26.0)
ไม่ระบุ	(5)	(3)	(8)
รวม	84(99.9)	12(100.0)	96(100.0)
ค.16 ระยะเวลาที่หยุดเสพสาราในสถานพยาบาล			
อดไม่ได้/อดได้ < 15 วัน	13(54.2)	1	14(51.9)
15 วัน - 1 เดือน	3(12.5)	1	4(14.8)
2-3 เดือน	2(8.3)	-	2(7.4)
มากกว่า 3 เดือนขึ้นไป	6(25.0)	1	7(25.9)
ไม่ระบุ	-	(1)	(1)
รวม	24(100.0)	3*	27(100.0)
อดสาราด้วยตนเอง			
อดไม่ได้/อดได้ < 15 วัน	39(44.3)	6(42.9)	45(44.1)
15 วัน - 1 เดือน	17(19.3)	2(14.2)	19(18.6)
2-3 เดือน	32(36.4)	6(42.9)	38(37.3)
ไม่ระบุ	(1)	(1)	(2)
รวม	89(100.0)	14(100.0)	102(100.0)

ความรุนแรงที่กหนดกาารใช้สารเสพยติค

ค.17 กาารรู้จักสาราในกลุ่มผู้ไม่เคยใช้สารา

ค.17.1 จำนวนตามคดีที่ต้งโทษ

	เด็กชาย		เด็กหญิง		รวม
	คดีสารา	คดีอื่น ๆ	คดีสารา	คดีอื่น ๆ	
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	
กัญชา	5	156(75.7)	13(86.7)	19(47.5)	193(72.3)
สารระเหย	6	191(92.7)	15(100.0)	32(80.0)	244(91.4)
ผงขาว	6	89(43.2)	14(93.3)	14(35.0)	123(46.1)
ยาบ้า	4	105(51.0)	6(40.0)	15(37.5)	130(48.7)
ยาปลอมประเภท	2	55(26.7)	4(26.7)	11(27.5)	72(27.0)
จำนวน	6	206	15	40	267

ค.17.2 จำนวนตามกลุ่มอายุก่อนต้งโทษ

	เด็กชาย		เด็กหญิง		รวม
	7-14 ปี	15 ปีขึ้นไป	7-14 ปี	15 ปีขึ้นไป	
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	
กัญชา	60(68.2)	101(81.5)	8(53.3)	24(60.0)	
สารระเหย	80(90.9)	117(94.4)	13(86.7)	34(85.0)	
ผงขาว	37(42.0)	58(46.8)	8(53.3)	20(50.0)	
ยาบ้า	43(48.9)	66(53.2)	4(26.7)	17(42.5)	
ยาปลอมประเภท	25(28.4)	32(25.8)	4(26.7)	11(27.5)	
จำนวน	88	124	15	40	

ค.18 ท้นคดีกาารใช้สารา

ค.18.1 จำนวนตามคดีที่ต้งโทษ

	เด็กชาย		เด็กหญิง		รวม
	คดีสารา	คดีอื่น ๆ	คดีสารา	คดีอื่น ๆ	
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	
ดี	3(2.5)	6(1.3)	1(2.5)	6(7.2)	16(2.3)
ไม่ดี	115(96.6)	435(97.8)	38(95.0)	75(90.4)	663(96.5)
ไม่แน่ใจ	1(0.8)	4(0.9)	1(2.5)	2(2.4)	8(1.2)
รวม	119(99.9)	445(100.0)	40(100.0)	83(100.0)	687(100.0)

	เด็กชาย		เด็กหญิง		รวม
	คดีสารา	คดีอื่น ๆ	คดีสารา	คดีอื่น ๆ	
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	
เหตุผลที่ตอบว่าไม่ได้					
เลียสุขภาพ					
ร่างกาย/จิตใจ	92(80.0)	370(85.1)	28(73.7)	61(81.3)	551(83.1)
ทำให้อเสียเงิน	18(15.7)	54(12.4)	-	3(4.0)	75(11.3)
ทำให้อครอบครัว/สังคมเดือดร้อน	15(13.0)	39(9.0)	5(13.2)	1(1.3)	60(9.0)
ผิดกฎหมาย	8(7.0)	16(3.7)	1(2.6)	1(1.3)	26(3.9)
เลืกาช เลืกาชาคค	14(12.2)	34(7.8)	7(18.4)	7(9.3)	62(9.4)
จำนวน	115	435	38	75	663

ค.18.2 จำนวนตามกลุ่มอายุก่อนต้งโทษ

	เด็กชาย		เด็กหญิง		รวม
	7-14 ปี	15 ปีขึ้นไป	7-14 ปี	15 ปีขึ้นไป	
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	
ดี	2(1.5)	7(7.7)	2(7.4)	5(5.2)	
ไม่ดี	135(98.5)	409(97.1)	25(92.6)	88(91.7)	
ไม่แน่ใจ	-	5(1.2)	-	3(3.1)	
รวม	137(100.0)	421(100.0)	27(100.0)	96(100.0)	

เหตุผลที่ตอบว่าไม่ได้

	เด็กชาย		เด็กหญิง		รวม
	ร่างกาย/จิตใจ	ทำให้อเสียเงิน	ทำให้อครอบครัว/สังคมเดือดร้อน	ผิดกฎหมาย	
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	
ร่างกาย/จิตใจ	114(84.4)	343(83.9)	21(84.0)	68(77.3)	
ทำให้อเสียเงิน	6(4.4)	65(15.8)	-	3(3.4)	
ทำให้อครอบครัว/สังคมเดือดร้อน	5(3.7)	49(12.0)	1(4.0)	5(5.7)	
ผิดกฎหมาย	2(1.5)	22(5.4)	-	2(2.3)	
เลืกาช เลืกาชาคค	15(11.1)	32(7.8)	3(12.0)	11(12.5)	
จำนวน	135	409	25	88	

ค.18.3 จำนวนตามพฤติกรรมการใช้สารา

	เด็กชาย		เด็กหญิง		รวม
	ไม่เคยใช้	เคยใช้	ไม่เคยใช้	เคยใช้	
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	
ดี	1(0.5)	8(2.3)	-	7(10.4)	
ไม่ดี	211(99.1)	339(98.8)	54(96.4)	59(88.1)	
ไม่แน่ใจ	1(0.5)	4(1.2)	2(3.6)	1(1.5)	
รวม	213(100.1)	351(100.1)	56(100.0)	67(100.0)	

เหตุผลที่ตอบว่าไม่ได้

	เด็กชาย		เด็กหญิง		รวม
	ร่างกาย/จิตใจ	ทำให้อเสียเงิน	ทำให้อครอบครัว/สังคมเดือดร้อน	ผิดกฎหมาย	
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	
ร่างกาย/จิตใจ	191(90.5)	271(79.9)	44(81.5)	45(76.3)	
ทำให้อเสียเงิน	17(8.1)	55(16.2)	3(5.6)	-	
ทำให้อครอบครัว/สังคมเดือดร้อน	9(4.3)	45(13.3)	1(1.9)	5(8.5)	
ผิดกฎหมาย	9(4.3)	15(4.4)	-	2(3.4)	
เลืกาช เลืกาชาคค	20(9.5)	28(8.3)	7(13.0)	7(11.9)	
จำนวน	211	239	54	59	

กาารตีคุมสุรา

	เด็กชาย	เด็กหญิง	รวม
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)
ค.19 ประสบกาารตีคุมสุรา			
ไม่เคยตีคุม	384(68.1)	90(73.2)	474(69.0)
เคยตีคุม	180(31.9)	33(26.8)	213(31.0)
รวม	564(100.0)	123(100.0)	687(100.0)

ค.20 สาเหตุที่ตีคุมครั้งแรก

	เด็กชาย	เด็กหญิง	รวม
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)
พดอง	61(36.3)	12(40.0)	73(36.9)
เพ็ลชชวน/คาเมเพื่อน	59(35.1)	7(23.3)	66(33.3)
กลุ่มใจ/เหตุหัด	6(3.6)	6(20.0)	12(6.1)
สังสารศ/สนุก	37(22.0)	4(13.3)	41(20.7)
อื่น ๆ (แม่,พี่ที่ าลา)	5(3.0)	1(3.3)	6(3.0)
รวม	168(100.0)	30(99.9)	198(100.0)

ค.21 สภากาารตีคุม

	เด็กชาย	เด็กหญิง	รวม
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)
ไม่ตีคุม	131(74.4)	25(78.1)	156(75.0)
ตีคุม	36(20.5)	6(18.8)	42(20.2)
คิด	9(5.1)	1(3.1)	10(4.8)
รวม	176(100.0)	32(100.0)	208(100.0)

กาารตีคุมสุราและกาารใช้สารเสพยติค

	พฤติกรรมการตีคุมสุรา				รวม
	เด็กชาย		เด็กหญิง		
	ไม่ตีคุม	ตีคุม	ไม่ตีคุม	ตีคุม	
ค.22 ขัณฑ์กาารตีคุม					
ประชนคน	99(27.8)	27(15.3)	15(17.9)	5(16.7)	146(22.5)
ประชนปอช	158(40.0)	88(50.0)	39(46.4)	9(30.0)	294(45.3)
มัธยม 1-2	64(17.8)	27(15.3)	17(20.2)	7(23.3)	115(17.7)
มัธยม 3 ขึ้นไป	38(10.6)	34(19.3)	13(15.5)	9(30.0)	94(14.5)
ไม่ระบุ	(2)	(1)	-	-	(3)
รวม	359(100.0)	176(99.9)	84(100.0)	30(100.0)	649(100.0)

	พฤติกรรมการดื่มสุรา				รวม
	เด็กาชาย		เด็กาหญิง		
	ไม่ดื่ม จำนวน(๙)	ดื่ม จำนวน(๙)	ไม่ดื่ม จำนวน(๙)	ดื่ม จำนวน(๙)	
ค.23 สถานภาพทางการศึกษา(ก่อนถูกจับไปใช้กักขัง)					
จบชั้นมัธยม	83(30.6)	53(33.3)	32(43.8)	6(28.6)	176(33.2)
ไม่จบชั้นมัธยม	188(69.4)	105(66.5)	41(56.2)	20(71.4)	354(66.8)
ไม่ระบุ	(13)	(1)	(1)	-	(15)
รวม	271(100.0)	158(100.0)	73(100.0)	28(100.0)	530(100.0)
ค.24 สาเหตุที่ไม่จบชั้นมัธยม					
ไม่เข้าเรียน/เกรด/					
ผลวินัย	104(55.3)	68(64.6)	29(70.7)	15(75.0)	216(61.0)
เคยถูกจับหรือควบคุม	63(33.5)	26(24.8)	11(26.8)	4(20.0)	104(29.4)
สถานภาพครอบครัว*	16(8.5)	9(8.6)	1(2.4)	1(5.0)	27(7.8)
อื่นๆ(เบา,อุบัติเหตุ)	5(2.7)	2(1.9)	-	-	7(2.0)
รวม	188(100.0)	105(100.1)	41(99.9)	20(100.0)	354(100.0)
ค.25 ภูมิสำเนาเดิม					
กรุงเทพฯ	173(45.6)	102(57.7)	46(51.1)	19(57.6)	340(50.0)
ต่างจังหวัด	206(54.4)	76(42.2)	44(48.9)	14(42.4)	340(50.0)
ไม่ระบุ	(5)	(2)	-	-	(7)
รวม	378(100.0)	178(99.9)	90(100.0)	33(100.0)	680(100.0)
ค.26 สถานภาพของพ่อแม่					
พ่อหรือแม่ตาย	87(17.7)	25(14.0)	19(21.3)	8(18.2)	117(17.2)
อยู่ด้วยกัน	165(43.5)	78(43.8)	42(47.2)	12(36.4)	297(43.7)
แตกกันอยู่/หย่าร้าง/เลิก	147(38.8)	75(42.1)	28(31.5)	15(43.5)	265(39.0)
ไม่ทราบ	(5)	(2)	(1)	-	(8)
รวม	378(100.0)	178(99.9)	89(100.0)	33(100.0)	679(99.9)
ค.27 ประสบการณ์ใช้สาร					
ไม่เคยใช้	169(44.0)	44(24.4)	47(52.2)	9(27.3)	269(39.2)
เคยใช้	215(56.0)	136(75.6)	43(47.8)	24(72.7)	418(60.8)
รวม	384(100.0)	180(100.0)	90(100.0)	33(100.0)	637(100.0)
ค.28 อาชีพติดชนิดแรกที่ใช้					
สารระเหย	146(67.9)	92(67.6)	31(72.1)	14(58.3)	283(67.7)
กัญชา	48(22.3)	39(28.7)	10(23.3)	9(37.3)	106(25.4)
มกขาว	8(3.7)	-	2(4.7)	-	10(2.4)
ยาเสพติดประเภท	13(6.0)	5(3.7)	-	1(4.2)	19(4.5)
รวม	215(99.9)	136(100.0)	43(100.1)	24(100.0)	418(100.0)
ค.29 ประสบการณ์ใช้สารแต่ละชนิด					
สารระเหย	170(44.3)	113(62.8)	36(40.0)	22(66.7)	341(49.6)
กัญชา	113(29.4)	102(56.7)	22(24.4)	20(60.6)	257(37.4)
มกขาว	52(13.5)	27(15.0)	9(10.0)	4(12.1)	92(13.4)
ยาเสพติดประเภท	31(8.1)	32(17.8)	6(6.7)	6(18.2)	75(10.9)
ยาบ้า	20(5.2)	13(7.2)	3(3.3)	1(3.0)	37(5.4)
จำนวนทั้งหมด	(384)	(180)	(90)	(33)	(687)
ค.30 อายุเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ใช้สารแต่ละชนิดครั้งแรก					
สารระเหย	14.2±1.8(189)	14.8±1.8(112)	14.3±2.2(36)	14.1±1.7(22)	14.4±1.9(33)
กัญชา	15.3±1.4(113)	15.2±1.3(102)	15.0±1.9(22)	14.3±1.8(20)	15.2±1.5(257)
มกขาว	16.1±1.1(52)	15.1±1.2(27)	- (9)	- (4)	15.9±1.4(92)
ยาเสพติดประเภท	14.7±2.0(31)	15.3±1.9(32)	- (6)	- (6)	14.9±1.7(75)
ค.31 อายุที่เริ่มใช้สารแต่ละชนิดครั้งแรก					
	กลุ่มอายุ				
	< 14 ปี	14-16 ปี	17 ปีขึ้นไป	รวม	
	จำนวน(๙)	จำนวน(๙)	จำนวน(๙)	จำนวน(๙)	
กลุ่มเด็กชาย					
กลุ่มที่เคยมดื่มสุรา					
สุรา	36(20.3)	124(69.7)	18(10.1)	178(100.1)	
สารระเหย	17(15.2)	79(70.5)	16(14.3)	112(100.0)	
กัญชา	4(3.9)	79(77.5)	19(18.6)	102(100.0)	
เฮโรอีน	-	14(51.9)	13(48.1)	27(100.0)	
ยาเสพติดประเภท	4(12.5)	21(65.6)	7(21.9)	32(100.0)	
กลุ่มที่ไม่เคยมดื่มสุรา					
สารระเหย	51(30.2)	106(62.7)	12(7.1)	169(100.0)	
กัญชา	12(10.6)	82(72.6)	19(16.8)	113(100.0)	
เฮโรอีน	1(1.9)	33(63.5)	18(34.6)	52(100.0)	
ยาเสพติดประเภท	6(19.4)	19(61.3)	6(19.4)	31(100.1)	
กลุ่มเด็กหญิง					
กลุ่มที่เคยมดื่มสุรา					
สุรา	10(31.3)	19(59.4)	3(9.4)	32(100.1)	
สารระเหย	7(31.8)	14(63.6)	1(4.5)	22(99.9)	
กัญชา	6(30.0)	13(65.0)	1(5.0)	20(100.0)	
เฮโรอีน	1	2	1	4(-)	
ยาเสพติดประเภท	2	4	-	6(-)	
กลุ่มที่ไม่เคยมดื่มสุรา					
สารระเหย	8(22.2)	26(72.2)	2(5.6)	36(100.0)	
กัญชา	2(9.1)	17(77.3)	3(13.6)	22(100.0)	
เฮโรอีน	1	7	1	9	
ยาเสพติดประเภท	-	6	-	6	

ค.32 เปรียบเทียบอายุที่เริ่มดื่มสุราและใช้สารแต่ละชนิด

	อายุที่เริ่มดื่มสุรา				
	ก่อนใช้สาร		หลังใช้สาร		
	จำนวน(๙)	จำนวน(๙)	จำนวน(๙)	จำนวน(๙)	
กลุ่มเด็กชาย					
สารระเหย	45(40.5)	36(32.4)	30(27.0)	111(99.9)	
กัญชา	50(49.5)	33(32.7)	18(17.8)	101(100.0)	
เฮโรอีน	19(70.4)	7(25.9)	1(3.7)	27(100.0)	
ยาเสพติดประเภท	16(50.0)	11(34.4)	5(15.6)	32(100.0)	
กลุ่มเด็กหญิง					
สารระเหย	7(21.8)	13(59.1)	2(9.0)	22(99.9)	
กัญชา	6(30.0)	12(60.0)	2(10.0)	20(100.0)	
เฮโรอีน	2(-)	1(-)	1(-)	4(-)	
ยาเสพติดประเภท	3(-)	3(-)	-	6(-)	
จ. การมีเพศสัมพันธ์					
	เด็กาชาย		เด็กาหญิง		
	เฉลี่ย	เฉลี่ย 1	เฉลี่ย	เฉลี่ย 1	
	จำนวน(๙)	จำนวน(๙)	จำนวน(๙)	จำนวน(๙)	
จ.1 ประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์					
ไม่เคย	29(24.8)	192(45.8)	12(31.6)	29(41.4)	262(40.7)
เคย	88(75.2)	227(54.2)	26(68.4)	41(58.6)	382(59.3)
ไม่ระบุ	(2)	(26)	(2)	(12)	(49)
รวม	117(100.0)	419(100.0)	38(100.0)	70(100.0)	644(100.0)
จ.2 อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก					
7-10 ปี	1(1.2)	3(1.3)	1(4.2)	-	5(1.3)
11-13 ปี	7(8.1)	18(8.0)	6(25.0)	8(16.2)	39(8.9)
14-16 ปี	70(81.4)	186(83.0)	15(62.5)	29(78.4)	300(80.9)
17-20 ปี	8(9.3)	17(7.6)	2(8.3)	2(5.4)	29(7.8)
ไม่ระบุ	(2)	(3)	(2)	(4)	(11)
รวม	86(100.0)	224(100.0)	24(100.0)	37(100.0)	371(100.0)
จ.3 จำนวนคู่นอน					
1 คน	19(22.4)	51(23.4)	13(52.0)	23(60.5)	106(29.0)
มากกว่า 1 คน	66(77.6)	167(76.6)	12(48.0)	16(39.5)	260(71.0)
ไม่ระบุ	(3)	(9)	(1)	(3)	(16)
รวม	85(100.0)	218(100.0)	25(100.0)	38(100.0)	386(100.0)
จ.4 บุคคลที่ถูกรายงานว่าเคยมีเพศสัมพันธ์					
แฟน/คู่นอน	30(34.1)	67(29.5)	17(65.4)	27(55.8)	141(35.9)
เพื่อน/เด็กเที่ยว	28(31.8)	57(25.1)	-	4(9.8)	89(23.3)
หญิงบริการ/ชายเที่ยว	27(30.7)	60(26.4)	3(11.5)	5(7.3)	93(24.3)
จำนวนผู้เคยมีเพศสัมพันธ์	85	227	20	41	352
จ.5 การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์					
ไม่เคยใช้	51(58.6)	147(65.9)	18(75.0)	29(72.5)	245(65.5)
ใช้เป็นบางครั้ง	30(34.5)	36(26.1)	5(20.8)	7(17.5)	98(26.2)
ใช้ทุกครั้ง	6(6.9)	20(9.0)	1(4.2)	4(10.0)	31(8.3)
ไม่ระบุ	(1)	(4)	(2)	(1)	(8)
รวม	87(100.0)	223(100.0)	24(100.0)	40(100.0)	374(100.0)
	เด็กาชาย		เด็กาหญิง		
	7-14 ปี	15 ปีขึ้นไป	7-14 ปี	15 ปีขึ้นไป	
	จำนวน(๙)	จำนวน(๙)	จำนวน(๙)	จำนวน(๙)	
จ.6 ประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์					
ไม่เคย	94(80.3)	126(30.5)	12(50.0)	29(34.5)	
เคย	23(19.7)	287(69.5)	12(50.0)	55(65.5)	
ไม่ระบุ	(20)	(8)	(3)	(12)	
รวม	117(100.0)	413(100.0)	24(100.0)	84(100.0)	
จ.7 จำนวนคู่นอน					
1 คน	11(47.8)	57(20.7)	7(58.3)	29(58.9)	
มากกว่า 1 คน	12(52.2)	218(79.3)	5(41.7)	22(43.1)	
ไม่ระบุ	-	(12)	-	(4)	
รวม	23(100.0)	275(100.0)	12(100.0)	51(100.0)	
จ.8 บุคคลที่ถูกรายงานว่าเคยมีเพศสัมพันธ์					
แฟน/คู่นอน	4(17.4)	92(32.1)	7(58.3)	37(67.5)	
เพื่อน/เด็กเที่ยว	8(34.8)	175(26.1)	1(8.3)	3(5.5)	
หญิงบริการ/ชายเที่ยว	6(26.1)	81(28.2)	1(8.3)	5(9.1)	
จำนวนผู้เคยมีเพศสัมพันธ์	23	287	12	55	
จ.9 การใช้ถุงยางอนามัยขณะร่วมเพศ					
ไม่เคยใช้	17(85.0)	176(61.8)	8(80.0)	39(72.2)	
ใช้เป็นบางครั้ง	1(5.0)	85(29.8)	1(10.0)	11(20.4)	
ใช้ทุกครั้ง	2(10.0)	24(8.4)	1(10.0)	4(7.4)	
ไม่ระบุ	(3)	(2)	(2)	(1)	
รวม	20(100.0)	285(100.0)	10(100.0)	54(100.0)	

จ. ความเห็นสัมพันธ และ พฤติกรรมการใช้สาร

	พฤติกรรมการใช้สาร			
	เด็กชาย		เด็กหญิง	
	ไม่เคยใช้ จำนวน (%)	เคยใช้ จำนวน (%)	ไม่เคยใช้ จำนวน (%)	เคยใช้ จำนวน (%)
จ.1 ประสิทธิภาพสัมพันธสัมพันธ				
ไม่เคย	131(66.5)	90(26.5)	29(60.4)	12(20.0)
เคย	66(33.5)	249(73.5)	19(39.6)	48(80.0)
ไม่ระบุ	(16)	(12)	(8)	(7)
รวม	197(100.0)	339(100.0)	48(100.0)	60(100.0)
จ.2 อายุที่เริ่มใช้สารครั้งแรก				
7-10 ปี	1(1.5)	3(1.2)	-	1(2.3)
11-13 ปี	3(4.6)	22(9.0)	4(23.5)	8(18.2)
14-16 ปี	56(86.2)	200(81.6)	13(76.5)	31(70.5)
17-20 ปี	5(7.7)	20(8.2)	-	9(9.1)
ไม่ระบุ	(1)	(4)	(2)	(4)
รวม	65(100.0)	245(100.0)	17(100.0)	44(100.1)
จ.3 จำนวนผู้สอน				
1 คน	17(28.3)	53(21.8)	14(73.7)	22(50.0)
มากกว่า 1 คน	43(71.7)	190(78.2)	5(26.3)	22(50.0)
ไม่ระบุ	(6)	(8)	-	(4)
รวม	60(100.0)	243(100.0)	19(100.0)	44(100.0)
จ.4 บุคคลที่ปรึกษาทราบว่าเคยใช้สาร				
แฟน/คู่ครอง	23(34.8)	74(29.7)	14(73.7)	30(62.5)
เพื่อน/เด็กพี่สาว	9(13.6)	76(30.5)	2(10.5)	2(4.2)
หญิงบริการ/ชายเที่ยว	16(24.2)	71(28.5)	1(5.3)	5(10.4)
จำนวน	48	249	19	48
จ.5 การใช้ถุงยางอนามัย ขณะใช้สาร				
ไม่เคยใช้	39(61.9)	159(64.4)	13(68.4)	33(75.0)
ใช้เป็นบางครั้ง	15(23.8)	71(28.7)	3(15.8)	9(20.5)
ใช้ทุกครั้ง	9(14.3)	17(6.9)	3(15.8)	2(4.6)
ไม่ระบุ	(3)	(2)	-	(4)
รวม	63(100.0)	247(100.0)	19(100.0)	44(100.0)

จ.6 ประสิทธิภาพสัมพันธ

	พฤติกรรมการใช้สารของเด็กา ชาย			
	7-14 ปี (เด็ก)		15 ปีขึ้นไป (เยาวชน)	
	ไม่เคยใช้ จำนวน (%)	เคยใช้ จำนวน (%)	ไม่เคยใช้ จำนวน (%)	เคยใช้ จำนวน (%)
ชาย				
- ไม่เคยร่วมเพศ	69(94.5)	25(56.8)	62(50.0)	84(22.1)
- เคยร่วมเพศ	4(5.5)	19(43.2)	62(50.0)	225(77.9)
รวม	73(100.0)	44(100.0)	124(100.0)	289(100.0)
หญิง				
- ไม่เคยร่วมเพศ	8(61.5)	4(36.4)	21(60.0)	8(16.3)
- เคยร่วมเพศ	5(38.5)	7(63.6)	14(40.0)	41(83.7)
รวม	13(100.0)	11(100.0)	35(100.0)	49(100.0)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก 2 : แบบสัมภาษณ์

โครงการศึกษา ความรู้และทัศนคติต่อการติดสารเสพติดและพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่เกี่ยวข้องของเยาวชนที่ต้องโทษ

วันที่..... เดือน..... พ.ศ..... เลขที่..... □□□1-3

สถานที่สัมภาษณ์ □ บ้านเมตตา □ บ้านกรุณา □ บ้านมุขิตา □ บ้านอุเบกขา □ บ้านปราณี □ อื่น ๆ ระบุ..... □ 8

คดีที่ถูกจับ □ ลักทรัพย์ □ ยาเสพติด ระบุข้อหา..... □ คดีอื่น ๆ ระบุ..... □□9-10

ก. ข้อมูลทั่วไป

1. เกิดเมื่อเดือน..... พ.ศ..... อายุ..... ปี □□□□□□11-16

เพศ □ ชาย □ หญิง สัญชาติ..... ศาสนา..... □□□17-19

2. ภูมิลำเนาเดิม □ กรุงเทพฯ □ ต่างจังหวัด ระบุ..... □□□20-22

3. เคยย้ายที่อยู่อาศัยหรือไม่ □ ไม่เคย □ เคย จำนวน..... ครั้ง □□23-24

4. ลักษณะความเป็นอยู่ ก่อนถูกจับกุมครั้งนี้

4.1 บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย (ระบุทุกคน) □ พ่อ □ แม่ □ พ่อและแม่ □ พี่น้อง □ ญาติ □□□□□25-30

□ อื่น ๆ ระบุ..... มาอยู่ที่นี้เพราะ..... □□31-32

4.2 ประเภทที่อยู่อาศัย □ บ้านของพ่อและแม่ □ บ้านของญาติ □ บ้านเช่า เดือนละ.....บาท □□□□□33-37

□ บ้านพักสวัสดิการของรัฐ □ อื่น ๆ ระบุ.....

4.3 ลักษณะของชุมชนบริเวณที่อยู่อาศัย □ ชุมชนแออัด □ ไม่ใช่ชุมชนแออัด □ อื่น ๆ อธิบายลักษณะ..... □38

5. เท่าที่ผ่านมามีงานประจำเคยทำงานสุจริตและมีรายได้ (งานทั่ว ๆ ไป) หรือไม่ □ ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 7) □39

□ เคย งานที่มีรายได้ต่อวันมากที่สุดได้แก่.....จำนวน..... บาท □□□□□40-44

รายได้พิเศษอื่น ๆ (รวมทั้งงานทุจริตต่าง ๆ ด้วย) □ ไม่มี □ มี ระบุงานทุกชนิด..... □□□45-47

งานที่ทำรายได้เฉลี่ยต่อครั้งมากที่สุดได้แก่.....จำนวน.....บาท/ครั้ง □□□□48-51

6. ในระยะ 30 วัน ก่อนถูกจับมีงานทำหรือไม่ □□□52-54

□ ไม่มี □ มี ระบุงานทุกชนิดที่ทำทั้งชั่วคราวและประจำ รวมรายได้.....บาท □□□□55-58

7. ในระยะ 30 วันก่อนถูกจับ ใช้เงินประมาณวันละ..... บาท □□□59-61

ข. ประวัติการศึกษา

1. ก่อนต้องโทษครั้งนี้เคยเรียนหนังสือมาก่อนหรือไม่ □ ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ ค.) □ เคย □62

2. ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษา ครั้งสุดท้ายหรือกำลังเรียน □ โรงเรียนรัฐบาล □ โรงเรียนเทศบาล □ โรงเรียนเอกชน □63

□ อื่น ๆ ระบุ.....

3. ขณะถูกจับมีสภาพเป็นนักเรียนหรือไม่ □ ไม่ใช่ ชั้นที่ออกจากโรงเรียน..... เมื่ออายุ..... ปี □□□□64-67

สาเหตุที่ออกจากโรงเรียน □ จบการเรียนชั้นสูงสุด □ อื่น ๆ ระบุ..... □68

□ ไซ กำลังเรียนหนังสือชั้น.....เมื่ออายุ.....ปี

4. เคยเรียนหัดชั้นหรือไม่ □ ไม่เคย □ เคย ชั้น..... □□69-70

5. ในปีการศึกษาสูงสุด เคยหนีโรงเรียนบ่อยแค่ไหน □ ไม่เคย □ เคย ประมาณ.....ครั้ง/สัปดาห์,เดือน □□71-72

ถ้าเคย (ระบุสาเหตุและพฤติกรรม)..... □□73-74

6. ในปีการศึกษาสูงสุด เคยถูกทำโทษขั้นร้ายแรงหรือไม่ เช่น ให้ออกจากเรียน, เชิญผู้ปกครองมาพบ □□75-76

□ ไม่เคย □ เคย จำนวน.....ครั้ง

ถ้าเคย (ระบุสาเหตุที่ทำให้ความผิด)..... □□□□77-80

7. การใช้สารขณะเป็นนักเรียน ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 9) เคย 81
 ถ้าเคย เริ่มใช้ครั้งแรกขณะเรียนหนังสือชั้น..... ชนิดยา..... วิธีใช้..... 82-84
8. เคยแอบใช้สารในโรงเรียนหรือไม่ ไม่เคย เคย 85
 ถ้าเคย ใช้บ่อยที่สุดขณะเรียนชั้น..... ชนิดยา..... วิธีใช้..... 86-88
9. เพื่อนในโรงเรียนที่ใช้สาร ไม่มี มี จำนวน.....คน 89-91
 ถ้ามี ชนิดยา..... 92

ค. สถานภาพทางครอบครัว

1. สถานภาพปัจจุบันของพ่อแม่ พ่อตาย แม่ตาย พ่อและแม่ตาย 93-95
 อยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่ หย่าร้าง เมื่อตัวเองอายุได้.....ปี
 ถ้าพ่อแม่อยู่ด้วยกัน ในช่วงเวลา 1 เดือนก่อนถูกจับ ความเป็นอยู่ในครอบครัวเป็นอย่างไร
 อยู่ด้วยกันอย่างราบรื่น ทะเลาะกันบ่อยครั้ง จำนวน.....ครั้ง (โดยประมาณ) 96-97
2. ตั้งแต่จำความได้จนอายุ 7 ปี ส่วนมากอาศัยอยู่กับใคร..... 98
3. ปัจจุบันพี่น้องร่วมพ่อแม่เดียวกันจำนวน ชาย.....คน หญิง.....คน เป็นบุตรคนที่..... 99-103
4. อาชีพพ่อ.....รายได้.....บาท/เดือน 104-105
 หรือ.....บาท/วัน ทำงานประมาณเดือนละ.....วัน 106-108
 อาชีพแม่.....รายได้.....บาท/เดือน 109-110
 หรือ.....บาท/วัน ทำงานประมาณเดือนละ.....วัน 111-113
5. ในครอบครัวมีสภาพที่ทำให้ท่านไม่สบายใจหรือไม่ ไม่มี มี 114
 ถ้ามี ระบุ (ตามลำดับความสำคัญ) 1..... 2..... 115-116
 3..... 4..... 117-118
6. ท่านคิดว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ควบคุมดูแลในครอบครัวมากที่สุด..... 119
7. ท่านมีเรื่องไม่ถูกใจหรือไม่ชอบกับบุคคลใดในครอบครัวมากที่สุด..... 120
8. เมื่อมีปัญหาเรื่องการเงินส่วนใหญ่ไปหาใคร หรือแก้ปัญหาอย่างไร..... 121
9. ถ้าเพื่อนสนิททำให้ตนเองกลุ่มใจหรือไม่สบายใจจะหาทางออกอย่างไร หรือปรึกษาใคร..... 122-124
10. ตลอดเวลาที่อยู่ที่ที่มีคนเฝ้าหรือไม่ ไม่มี มี ระบุคนที่มาเฝ้าบ่อยที่สุด..... 125-126
11. พฤติกรรมของคนในครอบครัว

พฤติกรรม	พ่อ	แม่	พี่/น้อง	ญาติ/ผู้อาศัย	ผู้ปกครอง (ถ้ามี)	
ดื่มเหล้าเป็นประจำ	☐	☐	☐	☐	☐	☐ 127
เล่นการพนันบ่อยๆ (มากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์)	☐	☐	☐	☐	☐	☐ 128
สูบบุหรี่	☐	☐	☐	☐	☐	☐ 129
กินยาบ้า	☐	☐	☐	☐	☐	☐ 130
ใช้ผงขาว (ระบุวิธีเสพด้วย)	☐	☐	☐	☐	☐	☐ 131
อื่น ๆ ระบุ.....	☐	☐	☐	☐	☐	☐ 132

12. มีคนในครอบครัวเคยต้องโทษจำคุกหรือไม่ ไม่มี มี จำนวน.....คน 133-134
 (ระบุว่าเป็นใคร ด้วยคดีอะไร)..... 135-136

ง. ความรู้และประวัติการใช้ยาเสพติด

1. ในบริเวณบ้านที่อยู่ปัจจุบันมีคนติดสารหรือไม่ ไม่ทราบ ไม่มี มี จำนวน.....คน (โดยประมาณ) 137-139
 ถ้ามี (ระบุชนิดยา)..... 140-144

2. ในบริเวณบ้านที่อยู่อาศัยมีแหล่งขายสารหรือไม่ ไม่ทราบ ไม่มี มี จำนวน แห่ง 145-146
ถ้ามี (ระบุชนิดยาที่ขาย)..... 147-151

3. ท่านมีเพื่อนเคยใช้สารต่อไปนี้หรือไม่ ประมาณกี่คน

ชนิดยา	ไม่มี	มี	จำนวนคน	
สูบกัญชา	☐	☐	☐ 152-153
ดมทินเนอร์ (กาว)	☐	☐	☐ 154-155
สูบผงขาว	☐	☐	☐ 156-157
ฉีดผงขาว	☐	☐	☐ 158-159
กินยาม้า (ยาขยัน, ยาแก้ง่วง)	☐	☐	☐ 160-161
กินยากล่อมประสาท	☐	☐	☐ 162-163

4. ท่านมีเพื่อนที่ใช้สาร 2 ชนิดขึ้นไปหรือไม่ ไม่มี มี จำนวน.....คน 164-165

5. ท่านเคยมีพฤติกรรมเหล่านี้หรือไม่

	สาเหตุที่ลองใช้			สภาพก่อนถูกจับ				
	ไม่เคย	เคย	อายุที่เริ่มใช้	ครั้งแรก	ไม่ติด	ติด		ครั้งคราว
- สูบบุหรี่	☐	☐	☐	☐	☐	☐ 166-170
- ดื่มสุรา	☐	☐	☐	☐	☐	☐ 171-175

6. ตัวเองเคยใช้สารหรือไม่ ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 8) เคย จำนวน.....ชนิด 176-177

7. ประวัติการใช้สารทุกชนิด (เรียงลำดับก่อน-หลัง)

ชนิดยา	อายุที่เริ่มใช้	วิธีใช้	สาเหตุที่ลองใช้	สภาพก่อนถูกจับ			
				ครั้งแรก	ไม่ติด	ติด	
1	☐	☐	☐	☐ 178-183
2	☐	☐	☐	☐ 184-189
3	☐	☐	☐	☐ 190-195
4	☐	☐	☐	☐ 196-201
5	☐	☐	☐	☐ 202-207
6	☐	☐	☐	☐ 208-213

8. ท่านรู้จักและเคยลองใช้ยาเสพติดเหล่านี้หรือไม่ (ให้ถามนำเฉพาะชนิดที่ไม่ได้ตอบในข้อ 5)

ชนิดยา	ไม่รู้จัก	รู้จัก(ไม่เคยใช้)	เคยลองใช้ (ระบุอายุ)	
กัญชา	☐	☐	☐ปี	☐ 214-216
ทินเนอร์/กาว	☐	☐	☐ปี	☐ 217-219
ผงขาว	☐	☐	☐ปี	☐ 220-222
ยาม้า (ยาขยัน ยาแก้ง่วง)	☐	☐	☐ปี	☐ 223-225
ยากล่อมประสาท	☐	☐	☐ปี	☐ 226-228

นอกจากจากสารดังกล่าวข้างต้นแล้ว ท่านรู้จักหรือเคยเห็นเพื่อนใช้อะไรอีกบ้าง (ระบุ)..... 229

9. การใช้ยาเสพติดในระยะ 30 วัน ก่อนต้องโทษ ไม่เคยใช้ ใช้ จำนวน.....ชนิด 230-231

ถ้าใช้ (ระบุรายละเอียด)	ชนิดยา	วิธีใช้	จำนวนครั้งที่ใช้/วัน	ปริมาณ/วัน	จำนวนเงินที่ซื้อ/วัน	
.....	☐ 232-237
.....	☐ 238-243

10. ในความคิดของท่าน สารคดีหรือมีประโยชน์หรือไม่อย่างไร ดี..... 244-246
 ไม่ดี..... ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ.....

จ. การรักษา (เฉพาะผู้ที่เคยใช้สารฯ)

1. เคยเข้ารับรักษาในสถานพยาบาลหรือไม่ ไม่เคย เคย จำนวน.....ครั้ง 247-248
ถ้าเคย (ระบุรายละเอียด)

	ครั้งแรก	ครั้งสุดท้าย	
สถานที่รักษา	☐ 249-250
ยาเสพติดที่ใช้	☐ 251-252
ระยะเวลาที่อยู่รักษา	☐ 253-256
ระยะเวลาที่อดได้	☐ 257-260
ถ้าไม่เคย สาเหตุเพราะ.....			☐ 261

2. เคยอดยาเสพติดเองหรือไม่ ไม่เคย เคย จำนวน.....ครั้ง 262-266
ครั้งสุดท้ายเคยอดยาเพราะอะไร..... ระยะเวลาที่อดได้.....วัน/เดือน 264-266

ฉ. ประวัติการต้องโทษ

1. เคยถูกจับที่ต้องขึ้นโรงพักก่อนครั้งนี้หรือไม่ ครั้งนี้เป็นครั้งแรก เคย ถูกจับ.....ครั้ง ถูกตัดสินต้องโทษ.....ครั้ง 267-269
ถ้าเคย ให้ระบุรายละเอียดการเคยต้องโทษ (เรียงลำดับก่อนหลัง)

ครั้งที่	คดีที่ต้องโทษ	เมื่ออายุ (ปี)	ระยะเวลาที่ถูกคุมขัง (เดือน/ปี)	
1	☐ 270-275
2	☐ 276-281
3	☐ 282-287

2. ครั้งนี้ถูกจับกุมเมื่อเดือน.....พ.ศ..... การตัดสินคดี ยังไม่ได้ตัดสิน ตัดสินแล้วระยะเวลาที่ต้องโทษ.....ปี.....เดือน 288-291
 292-294

3. พฤติกรรมของการทำความผิดครั้งนี้ (ระบุรายละเอียดถึงสาเหตุ เช่น ถูกจ้างวาน ตามเพื่อน ต้องการเงิน ฯลฯ รวมทั้งสถานที่และสถานการณ์ขณะถูกจับ) 295-297
..... 298-300
..... 301

4. การทำความผิดครั้งนี้มีผู้ต้องหากคนอื่นร่วมด้วยหรือไม่ ไม่มี มี จำนวน.....คน 302-304

ช. พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

1. ท่านเคยมีเพศสัมพันธ์หรือไม่ ไม่เคย เคย จำนวน.....ครั้ง 305-306
ถ้าเคยมี (ระบุรายละเอียด) - มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ.....ปี 307-308

- จำนวนคู่นอนทั้งหมด.....คน 309
- การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ ไม่เคยใช้ บางครั้ง ทุกครั้ง 310

2. ท่านรู้วิธีการใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่ ไม่รู้ รู้ 311

3. บุคคลที่เคยมีเพศสัมพันธ์ด้วย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) แฟน เพื่อน/เด็กเที่ยว หญิงบริการ อื่นๆ(ระบุ)..... 312-315

หมายเหตุ ถ้ามีรายที่น่าสนใจจะสัมภาษณ์เป็นรายการทีวีให้ระบุชื่อด้วย.....

ชื่อผู้สัมภาษณ์.....

ภาคผนวก 3

ข้อมูลสถิติเด็กและเยาวชน : สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง : 2527-2537

ก. ข้อมูลรายปี : 2527-2535

	2527	2528	2529	2530	2531	2532	2533	2534	2535
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
(จำนวน)	(2194)	(2314)	(2108)	(2194)	(2177)	(2254)	(2276)	(2711)	(3139)
1. เพศและอายุ									
ชาย									
เด็ก (7-14 ปี)	14.5	17.4	15.4	19.7	18.3	18.7	17.1	14.4	12.6
เยาวชน (15-18ปี)	71.7	66.5	71.3	68.5	64.3	66.5	67.4	67.8	74.9
อายุเกิน 18 ปี	5.8	6.4	3.4	2.5	7.1	4.8	5.2	6.1	1.5
หญิง									
เด็ก	2.1	2.7	2.6	3.0	2.2	2.9	2.1	2.1	2.6
เยาวชน	5.4	6.4	7.0	6.2	7.7	6.5	7.5	9.0	8.3
อายุเกิน 18 ปี	0.5	0.7	0.3	0.1	0.4	0.7	0.8	0.6	0.2
2. สถานภาพการเป็นนักเรียนและอาชีพ									
นักเรียน	27.3	14.6	15.9	21.4	21.6	20.7	20.7	20.7	20.7
ไม่ใช่นักเรียน									
- ช่วยผู้ปกครอง	7.9	17.2	6.6	5.3	12.9	11.6	11.6	11.6	11.6
- อาชีพส่วนตัว	40.2	42.1	36.1	39.4	39.5	41.5	41.5	41.5	41.5
มิได้ประกอบอาชีพ	24.6	26.1	41.3	33.8	26.1	26.1	26.1	26.2	26.2
3. ระดับการศึกษา									
ต่ำกว่าประถม 1/ไม่ได้เรียน	4.3	4.0	0.6	2.9	3.8	4.3	4.3	4.2	4.2
ประถม 1- 6	26.8	27.9	28.2	23.0	37.0	34.6	34.5	34.6	34.6
มัธยม 1- 3,	45.8	48.5	65.1	66.1	50.3	51.3	51.3	51.3	51.3
สูงกว่ามัธยม 3	23.0	19.5	6.0	7.9	8.9	9.9	9.9	9.9	9.9
4. สภาพความเป็นอยู่									
แรวอน	2.6	2.2	4.9	5.7	2.9	2.8	2.9	2.8	2.8
อยู่กับบิดามารดา	48.8	52.0	35.7	34.9	45.6	48.0	47.9	47.9	47.9
อยู่กับบิดา	12.1	10.5	4.2	4.8	9.2	8.8	8.8	8.8	8.8
อยู่กับมารดา	26.1	16.8	13.5	13.2	20.4	18.1	19.8	19.7	19.7
อยู่กับผู้อื่น	10.4	18.4	41.7	41.3	21.9	22.3	20.7	20.7	20.7

	2527	2528	2529	2530	2531	2532	2533	2534	2535
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
5. ฐานความผิด									
เกี่ยวกับทรัพย์สิน	-	-	-	-	63.6	61.7	51.4	48.1	51.7
เกี่ยวกับชีวิต	-	-	-	-	1.6	1.5	1.5	2.0	2.9
เกี่ยวกับร่างกาย	-	-	-	-	9.2	10.5	10.0	8.6	9.9
เกี่ยวกับเพศ	-	-	-	-	3.0	4.3	3.4	4.8	4.0
เกี่ยวกับความสงบสุข									
เสรีภาพ/ชื่อเสียง/ปกครอง	-	-	-	-	6.6	5.4	8.6	6.7	7.0
ยาเสพติดให้โทษ	-	-	-	-	8.9	7.9	18.7	19.7	15.3
เกี่ยวอาวุธปืน/วัตถุระเบิด	-	-	-	-	2.7	4.6	3.8	3.2	2.6
ความผิดอื่นๆ*	-	-	-	-	4.4	3.8	2.6	6.9	6.5
6. คดีที่มากที่สุด 5 อันดับแรก									
ลักทรัพย์	39.4	44.9	47.8	50.4	48.7	47.8	39.2	36.0	34.9
ขโมยโจร	21.0	15.9	9.1	7.2	5.5	4.8	8.1	6.2	5.9
สารเสพติด**	17.8	10.6	10.4	9.6	8.9	7.99	18.7	19.7	15.3
ทำร้ายร่างกาย	4.4	3.8	4.9	6.0	6.7	7.5	7.3	6.5	7.1
ชิงทรัพย์	4.4	3.7	4.7	3.8	3.8	-	4.3	3.8	-
ผิดกฎหมายอาวุธปืน	-	-	-	-	-	4.6	-	-	-
ปล้นทรัพย์	-	-	-	-	-	-	-	-	5.7
7. การพิจารณาของศาล									
ไม่ฟ้อง/สั่งปล่อย	50.1	31.8	83.6	40.8	39.8	24.3	32.3	18.0	44.0
พิพากษาว่ากระทำความผิด	49.9	68.2	76.4	59.2	60.2	75.7	67.7	82.0	56.0
8. สาเหตุแห่งการกระทำความผิดของเด็กๆ ที่ศาลพิจารณาว่ามีความผิด									
(จำนวน)	(1094)	(1579)	(1611)	(1298)	(1707)	(1706)	(1540)	(2223)	(1757)
ทางครอบครัว/สภาพอารมณ์	19.4	33.8	24.0	34.1	32.5	31.7	31.7	31.7	31.7
ทางเพื่อน ถูกชักจูง	45.3	34.3	25.7	20.8	30.1	31.1	31.1	31.1	31.1
ทางเศรษฐกิจ	28.4	19.1	37.9	34.1	23.1	23.5	23.5	23.5	23.6
ทางรู้เท่าไม่ถึงการณ์	0.4	1.9	3.1	3.7	3.2	3.4	3.4	3.4	3.4
สาเหตุอื่นๆ	12.5	10.9	9.2	7.4	11.1	10.3	10.3	10.3	10.2

หมายเหตุ * ความผิดอื่นๆ ได้แก่ บลอมเปลงเอกสาร เงินตรา ดั๋งตรา ผืนและสุรา การพนัน คนต่างด้าว พ.ร.บ.ปราบการค้าประเวณี ดำรงชีพด้วยรายได้ของการค้าประเวณี เป็นธุระจัดหาหญิงเพื่อการค้าประเวณี เตรีอเตรเพื่อการค้าประเวณี ในที่สาธารณะ กระทำให้แพร่หลาย และค้าวัตถุลามก ขับรถประมาท แซงรถในทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาต กักขังหน่วงเหนี่ยว อื่นๆ

** คดีสารเสพติดได้แก่ เสพยา ครอบครอง พกพา จำหน่ายสารเสพติดให้โทษทุกชนิด รวมทั้งคดีสารระเหย และวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท

ข. ข้อมูลจำแนกเพศ : 2536-2537

	2536		2537	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
1. จำนวนช่วงอายุ				
7-10 ปี	60(1.9)	6(1.8)	22(0.5)	2(0.4)
11-14 ปี	556(18.0)	75(22.7)	749(18.2)	77(17.3)
15-18 ปี	2360(76.6)	238(71.9)	3232(78.4)	360(80.7)
มากกว่า 18 ปี	106(3.4)	12(3.6)	120(2.9)	7(1.6)
รวม	3082(99.9)	331(100.0)	4123(100.0)	446(100.0)
2. ศาสนา				
พุทธ	2948(95.7)	315(95.2)	3871(93.9)	446(100.0)
อิสลาม	116(3.8)	12(3.6)	252(6.1)	-
คริสต์	18(0.6)	4(1.2)	-	-
รวม	3082(100.1)	331(100.0)	4123(100.0)	446(100.0)
3. ระดับการศึกษา				
ไม่ได้รับการศึกษา	471(15.3)	56(16.9)	188(4.6)	43(9.6)
ป.1-ป.6	1520(49.3)	150(45.3)	2082(50.5)	202(45.3)
ม.1-ม.3	514(16.7)	86(26.0)	1255(30.4)	182(40.8)
มัธยมศึกษาตอนปลาย	577(18.7)	39(11.8)	595(14.4)	19(4.3)
ศึกษาผู้ใหญ่	-	-	3(0.1)	-
รวม	3082(100.0)	331(100.0)	4123(100.0)	446(100.0)
4. อชีพ				
นักเรียน	648(22.2)	36(10.9)	1516(36.8)	150(33.6)
รับจ้าง	886(28.7)	102(30.8)	1048(25.4)	149(33.4)
ค้าขาย/อาชีพส่วนตัวอื่นๆ	324(10.5)	28(8.5)	582(14.1)	27(6.1)
ช่วยผู้ปกครอง	137(4.4)	36(10.9)	630(15.3)	68(15.2)
มีอาชีพ	4(0.1)	-	1(0.0)	-
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	1047(34.0)	129(40.0)	346(8.4)	52(11.7)
รวม	3082(99.9)	331(100.1)	4123(100.0)	446(100.0)
5. สถานภาพของบิดมารดา				
อยู่ร่วมกัน	1451(47.1)	140(42.3)	2191(53.2)	209(46.9)
แยกกันอยู่	185(6.0)	28(8.5)	309(7.5)	45(10.1)
หย่าร้าง	760(24.7)	79(23.9)	634(15.4)	69(15.5)
บิดาถึงแก่กรรม	288(9.3)	22(6.6)	302(7.3)	58(13.0)
มารดาถึงแก่กรรม	165(5.4)	9(2.7)	261(6.3)	19(4.3)
บิดา มารดาถึงแก่กรรม	35(1.1)	15(4.5)	38(0.9)	15(3.4)
อื่นๆ/ เลิกร้างกัน	198(6.4)	38(11.5)	386(9.4)	31(6.9)
ไม่ระบุ	-	-	(2)	-
รวม	3082(100.1)	331(100.0)	4123(100.0)	446(100.1)

	2536		2537	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
6. จำนวนตามลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย				
เขตชุมชนแออัด	457(15.8)	80(28.0)	520(12.6)	53(11.9)
เขตโรงงานอุตสาหกรรม	56(1.9)	7(2.4)	59(1.4)	-
เขตร้านค้า	175(6.1)	19(6.6)	174(4.2)	15(3.4)
เขตที่พักอาศัย	1679(58.1)	124(43.4)	2253(54.6)	277(62.1)
เขตเกษตรกรรม	224(7.7)	28(9.8)	100(2.4)	10(2.2)
เขตอาคารสงเคราะห์	140(4.8)	15(5.2)	557(13.5)	58(13.0)
เขตแหล่งช้อปปิ้ง	63(2.2)	13(4.5)	206(5.0)	31(7.0)
อื่นๆ (วัด)	98(3.4)	-	254(6.2)	2(0.4)
ไม่ระบุ	(190)	(45)	-	-
รวม	2892(100.0)	286(99.9)	4123(99.9)	446(100.0)
7. จำนวนตามมาตรฐานความเป็นอยู่				
ดี	42(1.4)	7(2.1)	23(0.6)	2(0.4)
ค่อนข้างดี	65(2.1)	5(1.5)	14(0.3)	-
ปานกลาง	175(5.7)	33(10.0)	539(13.1)	43(9.6)
พอใช้	2069(67.1)	204(61.6)	2873(69.7)	250(56.1)
ยากจน	731(23.7)	82(24.8)	674(16.3)	151(33.9)
รวม	3082(100.0)	331(100.0)	4123(100.0)	446(100.0)
8. จำนวนตามสุขภาพชนิด				
หัวใจ	1384(44.9)	154(46.5)	1510(36.6)	185(41.5)
ปอด	42(1.4)	4(1.2)	53(1.3)	2(0.4)
ยานพาหนะ	643(20.9)	104(31.4)	1259(30.5)	132(29.6)
ร่างกาย	303(9.8)	14(4.2)	407(9.9)	20(4.5)
ความสะอาด	154(5.0)	7(2.1)	249(6.0)	16(3.6)
ชีวิต	99(3.2)	3(0.9)	112(2.7)	3(0.7)
เพศ	191(6.2)	2(0.6)	160(3.9)	-
อายุ	81(2.6)	2(0.6)	90(2.2)	2(0.4)
อื่นๆ	185(6.0)	41(12.4)	283(6.9)	86(19.3)
รวม	3082(100.0)	331(99.9)	4123(100.0)	446(100.0)
9. จำนวนตามสาเหตุแห่งการกระทำความผิด				
สภาพครอบครัว อาารณ์ ร่างกาย/				
จิตใจ	1132(36.7)	138(41.7)	1396(33.9)	126(28.3)
เพื่อน	870(28.2)	132(39.9)	1350(32.7)	156(35.0)
เศรษฐกิจ	730(23.7)	45(13.6)	456(11.1)	63(14.1)
อื่นๆ	350(11.4)	16(4.8)	921(22.3)	101(22.6)
รวม	3082(100.0)	331(100.0)	4123(100.0)	446(100.0)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก 4

สภาพความเป็นอยู่และการปฏิบัติตนของเด็กและเยาวชนในสถานฝึกอบรม

ผู้ให้ข้อมูล : หัวหน้าบ้านปรานี

ผู้สัมภาษณ์ : วิภา ตำนธำรงกุล

ก. บ้านปรานี

การศึกษา

การเรียนการสอนใช้หลักสูตรของการศึกษานอกโรงเรียน มีการแจกประกาศนียบัตรเมื่อจบหลักสูตร หลักสูตรการสอนมีตั้งแต่ประถมปีที่ 1-6 การเรียนการสอนจะควบคู่ 2 ชั้นปี และจะมีการทดสอบ หลังจากเรียนได้ 6 เดือน เด็กสามารถเรียนจบชั้นประถมปีที่ 6 ได้ โดยใช้เวลาอย่างน้อย 1 ปี 6 เดือน เด็กทุกคนที่ค่าส่งให้มารับการฝึกอบรมที่นี้แม้จะเรียนหนังสือจบชั้นประถม 6 ชั้นไปแล้วก็ตามจะต้องได้รับการทดสอบในระดับประถมปีที่ 6 ก่อน ถ้าสอบผ่านก็ไม่ต้องเรียน แต่จะได้ฝึกวิชาชีพแทน ถ้าสอบไม่ผ่านในระดับ 6 ก็จะมีการทดสอบในระดับที่ต่ำกว่า เมื่อผ่านในระดับใดก็จะได้เข้าเรียนในชั้นที่สูงกว่า 1 ระดับ

การฝึกวิชาชีพ

สำหรับเด็กที่ผ่านการทดสอบระดับประถมปีที่ 6 ทุกคนจะได้รับการฝึกวิชาชีพต่างๆตามความถนัด และความชอบของแต่ละคน ยกเว้นกรณีพิเศษที่มีคำสั่งศาลซึ่งได้รับคำร้องขอจากครอบครัว โดยหวังว่า ภายหลังออกจากที่นี่สามารถช่วยเหลือครอบครัวได้ วิชาชีพต่างๆที่มีการสอน ได้แก่ ตัดเย็บเสื้อผ้า งานหัตถกรรม ไชโยนากร ดนตรีไทย ประดิษฐ์ดอกไม้ ฯลฯ

กิจวัตรประจำวัน

ทุกคนจะต้องตื่นนอน 6 โมงเช้า หลังจากนั้นก็ทำกิจธุระส่วนตัว และก่อนเคารพธงชาติจะมีการทำ สมณิประมาณ 15 นาที หลังจากนั้นจะแยกย้ายกันเข้าห้องเรียนและฝึกอาชีพของแต่ละคน สภาพความเป็น อยู่ที่นี่มีลักษณะคล้ายกับโรงเรียนประจำ ดังนั้นจะมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในงานส่วนรวม เช่น การทำความสะอาดหอ รดน้ำต้นไม้ และจะมีการสลับกันไปในแต่ละเดือนโดยแต่ละหอจะมีการจัดเวรกันเอง และมีเด็กอีกส่วนหนึ่งทำหน้าที่ตรวจดูความเรียบร้อยในช่วงกลางวันและตอนเย็น เด็กจะมีอิสระในการพักผ่อน เล่นกีฬา นั่งคุย และจะเข้าหอพักในเวลา 18.00 น. จากนั้นทำสมาธิอีกครั้งหนึ่ง ในช่วงกลางคืนจะมีทีวีให้ดูซึ่งจะกำหนดเวลาดังนี้ในวันศุกร์และเสาร์ให้ดูได้จนกระทั่งจบรายการส่วนวันอื่นๆ ให้ดูถึง 4 ทุ่ม รายการที่จะดูให้สิทธิกับเสียงส่วนมาก

รายได้พิเศษ

ทุกคนมีโอกาสดังมีรายได้พิเศษแล้วแต่ความถนัด ความขยันของแต่ละคน ซึ่งรายได้มาจากงานประดิษฐ์ต่างๆ เช่น ร้อยพวงมาลัย ทำดอกไม้ ร้อยเชือกผูกถุงพลาสติก สานตะกร้า ทำอาหารเที่ยงขาย และอื่นๆ เงินที่ได้หลังจากหักต้นทุนแล้ว เด็กที่ช่วยทำอะไรจะ 50% ครูที่คุมงานได้รับ 10% อีก 40% จะนำเข้ากองทุนกลางของบ้าน และนำมาใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมต่างๆ

กิจกรรมต่าง ๆ

- จัดงานตามประเพณีและวันสำคัญต่าง ๆ
- จัดกิจกรรมตามบทเรียน เช่น จัดได้วาที
- จัดการแข่งขันกีฬาระหว่างชั้นเรียนเป็นประจำ เช่น บิงปอง วอลเลย์บอล
- จัดกีฬาสี่ (มีเด็กเรียกร้องกันมาก คาดว่าจะจัดในปี 2535 เป็นครั้งแรก)

การเยี่ยม

1. ผู้ที่จะได้รับอนุญาตให้เยี่ยมเด็กได้นั้นจะต้องมีหลักฐานว่าเป็นญาติ หรือมีใบอนุญาตจากงานสงเคราะห์อนุญาตให้เยี่ยมได้
2. ของเยี่ยมจะรับเฉพาะเงินเท่านั้น โดยเจ้าหน้าที่จะนำเงินเข้าบัญชีของเด็กแต่ละคน เมื่อเด็กคนใดมีความต้องการของสิ่งใด ก็สามารถเขียนใบเบิกได้ และจะนำไปหักจากบัญชี และแจ้งยอดบัญชีให้ทราบอย่างต่อเนื่อง (กฎข้อนี้เกิดขึ้นเมื่อประมาณ 10 ปีมาแล้ว เนื่องจากเคยมีผู้ปกครองผิดพงชาวเข้าไปในเกาะแล้วนำมาเป็นของเยี่ยม ทางเจ้าหน้าที่จับได้ โดยการตรวจบัญชีสวัสดิ์เด็กแล้วได้ผลบวก ในตอนแรกไม่พบ สาเหตุว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ทั้งที่เด็กทุกคนกินทุกอย่างเหมือนกัน มีอย่างเดียวคือของเยี่ยม เมื่อเด็กคนไหนไม่ได้กินเงาะจะปรากฏอาการลงแดง ปวดท้องอย่างรุนแรง)

การปล่อยตัว

1. มีผู้ปกครอง หรือ ญาติมารับ โดยจะประสานงานกับงานสงเคราะห์ ภายหลังปล่อย
2. กรณีศาลสั่งให้ปล่อยทันที ก็จะปล่อยทันทีโดยไม่คำนึงว่าจะมีใครมารับ เพราะถ้าหากครั้งไว้อาจจะโดนฟ้องกลับได้ แต่ในด้านปฏิบัติ การที่จะปล่อยทันทีหรือไม่นั้นจะดูลักษณะต่างๆ ของเด็กก่อน เช่น นิสัย การช่วยตัวเอง ถ้าเด็กมีลักษณะที่น่าเป็นห่วงก็จะส่งให้ฝ่ายสงเคราะห์เป็นผู้ดำเนินการ
3. ถ้าผู้ปกครองไม่ได้ระบุในคำสั่งศาลว่าใครเป็นผู้มารับเด็กภายหลังปล่อย ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นญาติคนใดที่มารับซึ่งมีหลักฐานเพียงพอก็ต้องให้เด็กไป

พฤติกรรมการทำผิดระเบียบ

1. การทะเลาะ หรือการว่ากล่าวกระทบกระทั่งกันถือเป็นเรื่องปกติ ที่มีคนหมู่มาก ต่างพ่อต่างแม่มาอยู่รวมกัน สาเหตุส่วนหนึ่งเพื่อเรียกร้องความสนใจ เนื่องจากเป็นเด็กที่ขาดความอบอุ่นจากครอบครัว
2. การแอบสูบบุหรี่/ยาตั้ง ซึ่งได้มาจากเพื่อนที่ออกไปแล้วโยนเข้ามาตอนประมาณตี 4 โดยอาศัยมกกับรถส่งผักปากคลองตลาด ก่อนออกจากสถานฝึกฯ นี้ไปได้มีการนัดแนะกัน พฤติกรรมเช่นนี้เกิดขึ้น ปีละ 1 ครั้ง ระยะเวลาหลังแทบจะไม่มี เนื่องจากมีเจ้าหน้าที่คอยสอดส่องดูแล เข้มงวดมากขึ้น

พฤติกรรมเบี่ยงเบนอื่นๆ
พฤติกรรมทางเพศ กรณีมีผู้หญิงมาอยู่รวมกันมาก ๆ เป็นเรื่องธรรมดาที่มีการชอบพอกัน เป็นพิเศษหรือมีใจต่อกันฉันท์สามีภรรยา ซึ่งสังคมภายนอกก็มิให้เห็นมากมาย ในกรณีเช่นนี้ ถ้าเด็กมิได้ประพฤติตัวต่อกันเป็นที่รังเกียจ แต่เป็นการช่วยกันทำงานเอาอกเอาใจกันก็ถือเป็นเรื่องปกติ ถ้าดูไหนประพฤติตัวต่อกันเป็นที่น่ารังเกียจจะจับแยกหอและทำโทษเช่นเดียวกับการทำผิดระเบียบอื่นๆ

การลงโทษ

กรณีการทำผิดระเบียบในข้อ 1 และ ข้อ 2 ให้ใช้วิธีทำความสะอาดของใช้ในครัวและห้ามคนอื่นช่วย ซึ่งเด็กส่วนมากไม่ชอบงานชนิดนี้

สภาพความเป็นอยู่และการปฏิบัติตนของเด็กและเยาวชนในสถานฝึกอบรม

ผู้ให้ข้อมูล : หัวหน้าบ้านอุเมงขา

อุษณีย์ พึ่งปาน

ข. บ้านอุเมงขา

การอบรม

ไม่มีการใช้รุ่นพี่ดูรุ่นน้องหรือควบคุมกันเอง เมื่อเข้ามาใหม่ ผู้คุมและหัวหน้าจะเป็นคนอบรมเด็กทุกครั้ง พร้อมชี้แจงกฎระเบียบ และทำความเข้าใจกับเด็ก ประโยคที่ใช้เสมอๆคือไม่ว่าจะเป็นอะไรมาหรือ กระทำผิดอย่างไรมาขอให้ยุติแค่นี้ให้มาเริ่มทำความดีกันในบ้านนี้ดีกว่า

การอบรมด้านศีลธรรม สวดมนต์(แบบทำวัตร) ทุกวันตอนเย็น

กิจวัตรประจำวันและกิจกรรม

- เยาวชนทุกคนจะเข้าแถวตอนเช้าและวิ่งรอบบ้านอุเมงขาประมาณ 10-14 รอบทุกวัน บางครั้งก็วิ่งตอนเย็น สนามกีฬาอื่นๆ ยังไม่มีเพราะบริเวณบ้านกำลังก่อสร้าง

- เยาวชนที่เข้ามาใหม่จะรับงานดูแลโรงอาหาร ทำความสะอาด ล้างจาน

- การออกไปร่วมกิจกรรมกับเยาวชนบ้านอื่นมี 2 กรณี

1. ถ้ายังอ่านหนังสือไม่ออก จะส่งไปเรียนสายสามัญที่บ้านกรูณา
2. การฝึกซ้อมดนตรี ในกลุ่มผู้ที่ต้องการร่วมวงดนตรีกับบ้านอื่นๆ เช่น บ้านกรูณา และมุตตา จะออกไป ซ้อมดนตรีในวันอาทิตย์ ถ้ามึงงานแสดงอาจจะใช้เวลามากกว่านี้

รายได้พิเศษ

● เยาวชนจะได้รับเงินปันผลจากงานเกษตรดีกว่ารายได้จากทางอื่นซึ่งได้จากการปลูกผัก เลี้ยงหมูก่อนจะฟันโทษออกไปเยาวชนบางคนมีเงินเก็บเป็นหมื่น

● งานเครื่องปั้นดินเผา มีรายได้เล็กน้อย เมื่อนำสินค้าออกไปจำหน่ายในงานต่าง ๆ

หมายเหตุ การแบ่งรายได้จากสินค้าทุกประเภท ผู้คุมจะหักแต่ต้นทุน ถ้าไรทั้งหมดจะให้เยาวชน ไม่มีแบ่งเปอร์เซ็นต์

พฤติกรรมในการทำผิดระเบียบ

- จากประสบการณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์ (หัวหน้าบ้าน) ประมาณ 1 ปีเศษ มีเด็กที่มีภูมิลาเนา อยู่ต่างจังหวัดหนีออกไป 1 คน ขณะส่งไปทำงานนอกบ้านอุเมงขา หลังกจากนั้นอีกประมาณ 1 สัปดาห์ ตามไปจับได้ในบ้านพักที่อยู่ของเยาวชนขณะกำลังจะไปเที่ยวช่อง

- ชกต่อยกันบ้าง(น้อยมาก)เป็นลักษณะบุคคลต่อบุคคล ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาเรื่องการใช้จ่าย

- แอบสูบบุหรี่ หรือลักลอบนำยาตั้งเขามามีการจัดหา 2 วิธี

- นัดแนะกับเพื่อนที่ฟันโทษออกไปให้โยนส่งเข้ามาในรั้ว ครั้งสุดท้ายที่จับได้มีขนาด 2 ลูกฟุตบอล

- จำนวน 100 ตั้ง ไม่มีใครรับว่าเป็นเจ้าของ ทุกคนจึงต้องถูกทำโทษให้ทำความสะอาด บริเวณบ้านอุเมงขาและลอกท่อ

- ใช้ของที่เบ็กซื้อจากสวัสดิการ แล้วนำเอาไปแลกโดยให้คนงานก่อสร้างซื้อมาให้ อัตราการแลกเปลี่ยนต่อไปนี้ (ข้อความนี้ตรงกับรายงานของเยาวชน)

- ผ้าขนหนู 1 ผืน ราคา 45 บาท แลกยาตั้งได้ 5 ตั้ง

- แป้งเด็กกระป๋องละ 25 บาท แลกยาตั้งได้ 2 ตั้ง

- เงิน 100 บาท ซื้อได้ 25 ตั้ง (ส่วนใหญ่จะได้เงินจากคนแก่เยี่ยม และลักลอบนำเข้ามา)

- สารเสพติดอื่นๆยังไม่เคยจับได้

การลงโทษ

ถ้าตรวจพบยาตั้ง

1. ตีด้วยหวาย แล้วแต่จำนวนยาที่พบ เจมมากจะตีมาก แต่อย่างไรก็ตามจะบวก 3 ที่ จากหัวหน้าผู้คุมเสมอ วิธีนี้ไม่ค่อยทำบ่อยนักจะใช้วิธีที่ 2 มากกว่า

2. ส่งตัวไปลอกท่อ ทำความสะอาดห้องน้ำ ที่พัก และบริเวณบ้านอุเมงขา การลงโทษนี้จะทำทุกวันอาทิตย์ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง จะมีการพิจารณาว่าใครทำผิดอะไรต่อหน้าเพื่อน ๆ

พฤติกรรมอื่นๆ

พฤติกรรมทางเพศ ชายต่อชายในบ้านอุเมงขานี้เกือบไม่มี มีแต่บางคน (2-3 คน) ที่มีลักษณะกระตุ้งกระตั้งเหมือนผู้หญิง แต่เมื่อติดตามดูก็ไม่พบพฤติกรรมรักร่วมเพศ

การปล่อยตัว

เมื่อเด็กจะฟันโทษออกจากบ้านอุเมงขา ทางเจ้าหน้าที่จะมีจดหมายไปแจ้งผู้ปกครองให้ทราบถึงวัน เวลา กำหนดออก ถ้าทางบ้านสนใจจะมารับ ไม่ได้มีข้อกำหนด ให้ผู้ปกครองต้องมารับ เพราะถือว่าเด็กโตแล้ว โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในกรุงเทพฯจะปล่อยให้กลับเองได้เลยเมื่อฟันโทษ แต่ถ้าเป็นเด็กต่างจังหวัดไกลๆอาจจะพาไปส่งเฉพาะกรณีที่ไม่มีผู้ปกครองมารับ

เอกสารเผยแพร่ของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์

จัดพิมพ์โดย

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารสถาบัน 2 จุฬาลงกรณ์ซอย 62
ถ.พญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทร. 2188200, 2188204
โทรสาร 2552177

พิมพ์และจัดรูปเล่ม

วันเพ็ญ พรเจริญ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย